

PSALMI DAVIDOVI

PSALAM 1

Blago ~oveku koji ne ide na ve}e bezbo`ni-ko, i na putu gre{ni-kom ne stoji, i u dru{tvu nevaljalih ljudi ne sedi,

1:2 Nego mu je omileo zakon Gospodnji i o zakonu Njegovom misli dan i no}!

1:3 On je kao drvo usa|eno kraj potoka, koje rod svoj donosi u svoje vreme, i kome list ne vene: {ta god radi, u svemu napreduje.

1:4 Nisu takvi bezbo`nici, nego su kao prah koji rasipa vetar.

1:5 Zato se ne}e bezbo`nici odr`ati na sudu, ni gre{nici na zboru pravedni-kom.

1:6 Jer Gospod zna put pravedni-ki; a put bezbo`ni-ki propa}e.

PSALAM 2

Za{to se bune narodi i plemena pomi{laju za ludne stvari?

2:2 Ustaju carevi zemaljski, i knezovi se skupljaju na Gospoda i na pomazanika Njegovog.

2:3 »Raskinimo sveze njihove i zbacimo sa sebe jaram njihov.«

2:4 Onaj, {to `ivi na nebesima, smeje se, Gospod im se podsmeva.

2:5 Pa im govori u gnevu svom i jaro}u svojom zbunjuje ih:

2:6 »Ja sam pomazao cara svog na Sionu, na svetoj gori svojoj.«

2:7 Kaza}u naredbu Gospodnju; On re~e meni: »Ti si sin moj, ja te sad rodih.

2:8 I{ti u mene, i da}u ti narode u nasledstvo, i krajeve zemaljske tebi u dr`avu.

2:9 Udari}e{ ih gvozdenom palicom; razbi}e{ ih kao lon~arski sud.«

2:10 Sad, carevi, orazumite se; nau-ite se sudije zemaljske!

2:11 Slu`ite Gospodu sa strahom, i radujte se s trepetom.

2:12 Po{tujte sina, da se ne razgnevi, i vi ne izginete na putu svom; jer }e se gnev Njegov brzo razgoreti. Blago svima koji se u Nj uzdaju!

PSALAM 3

Gospode! Kako je mnogo neprijatelja mojih! Mnogi ustaju na me.

3:2 Mnogi govore za du{u moju: Nema mu pomo}i od Boga.

3:3 Ali Ti si, Gospode, {tit koji me zaklanja, slava moja; Ti podi`e{ glavu moju.

3:4 Glasom svojim vi~em ka Gospodu, i ~uje me sa svete gore svoje.

3:5 Ja le`em, spavam i ustajem, jer me Gospod ~uva.

3:6 Ne bojim se mnogo hiljada naroda {to sa svih strana navaljuje na me.

3:7 Ustani, Gospode! Pomozi mi, Bo`e moj! Jer Ti udara{ po obrazu sve neprijatelje moje; razbija{ zube bezbo`nicima.

3:8 Od Gospoda je spasenje; neka bude na narodu Tvom blagoslov Tvoj!

PSALAM 4

Kad Te zovem ~uj me, Bo`e, pravdo moja! U teskobi daj mi prostor; smiluj se na me i usli{i molitvu moju.

4:2 Sinovi ~ove~iji! Dokle }e slava moja biti u sramoti? Dokle }ete ljubiti ni{tavilo i tra`iti la`i?

4:3 Znajte da Gospod divno ~uva svetog svog; Gospod ~uje kad Ga zovem.

4:4 Gneve}i se ne gre{ite; razmislite u srcima svojim na posteljama svojim, i utolite.

4:5 Prinesite `rtvu za pravdu, i uzdajte se u Gospoda.

4:6 Mnogi govore: Ko }e nam pokazati {ta je dobro? Obrati k nama, Gospode, svetlo lice svoje.

4:7 A meni si dao u srce radost ve}u nego {to je oni imaju, kad im rodi p{enica i vino.

4:8 Ja mirno le`em i spavam; jer Ti, Gospode, sam daje{ mi, te sam bez straha.

PSALAM 5

^uj, Gospode, re~i moje, razumi pomisli moje.

5:2 Slu{aj viku moju, care moj i Bo`e moj! Jer se Tebi molim, Gospode!

5:3 Ujutru slu{a{ glas moj, ujutru stojim pred Tobom, i ~ekam.

5:4 Jer si Ti Bog koji ne}e bezakonja; u Tebe nema mesta ko je zao.

5:5 Bezbo`nici ne}e iza}i pred o~i Tvoje; Ti ne navidi{ sve koji ~ine bezakonje.

5:6 Potire{ la`ljivce; na krvopioce i lukave mrzi Gospod.

5:7 A ja po velikoj milosti Tvojoj ulazim u dom Tvoj, i klanjam se u svetoj crkvi Tvojoj sa strahom Tvojim.

5:8 Gospode! Vodi me u pravdi svojoj; radi neprijatelja mojih poravni preda mnogom put svoj.

5:9 Jer nema u ustima njihovim istine; u njima je nevaljalstvo; grlo im je grob otvoren; na jeziku im je dvoji~enje.

5:10 Bo`e! Ne daj im napretka, neka se razbiju pomisli njihove. Za mnoga nevaljalstva njihova obori ih, jer se pobuni}e na Tebe.

5:11 Pa }e se radovati svi koji se u Te uzdaju; doveka }e se veseliti koje Ti zaklanja{; di~i}e se koji ljube ime Tvoje.

5:12 Jer Ti, Gospode, blagosilja{ pravednika, kao {titom zaklanja{ ga milo}u svojom.

PSALAM 6

Gospode! Nemoj me pokarati u jarosti svojoj, niti me u gnevu svom nakaziti.

6:2 Smiluj se na me, Gospode, jer sam iznemogao; isceli me, jer su kosti moje ustreptale,

6:3 I du{a se moja vrlo uzdrhtala. A Ti, Gospode, dokle }e{.

6:4 Obrati se, Gospode, izbavi du{u moju, pomoz mi radi milosti svoje.

6:5 Jer mrtvi ne spominju Tebe; u grobu ko }e Te slaviti?

6:6 Iznemogoh uzdi{u}i; svaku no} kvasim odar svoj, suzama svojim natapam postelju svoju.

6:7 Usahnu od `alosti oko moje, postara se od mno`ine neprijatelja mojih.

6:8 Idite od mene svi koji ~inite bezakonje, jer Gospod ~u pla~ moj.

6:9 ^u Gospod molbu moju, Gospod molitvu moju primi.

6:10 Nek se postide i prepadnu svi neprijatelji moji, neka se povrate i postide odmah.

PSALAM 7

Gospode, Bo`e moj! U Tebe se uzdam, sa~uvaj me od svih koji me gone, i izbavi me.

7:2 Da mi neprijatelj ne i{~upa du{e kao lav. ^upa, a nema ko da izbavi.

7:3 Gospode, Bo`e moj! Ako sam to u~inio, ako je nepravda u rukama mojim,

7:4 Ako sam zlo vratio prijatelju svom, ili krivo u~inio onima koji na me na pravdi napadahu;

7:5 Neka goni neprijatelj du{u moju, i neka je stigne, i pogazi na zemlju `ivot moj i slavu moju u prah obrati.

7:6 Ustani, Gospode, u gnevu svom; digni se na `estinu neprijatelja mojih; probudi se meni na pomo}, i otvori sud.

7:7 I ljudstvo }e se sle}i oko Tebe; iznad njega iza|i u visinu.

7:8 Gospod sudi narodima. Sudi mi, Gospode, po pravdi mojoj, i po bezazlenosti mojoj neka mi bude.

7:9 Nek se prekine zlo}a bezbo`ni-ka, a pravednika potpomoz, jer Ti ispituje{ srca i utrobe, Bo`e pravedni!

7:10 [tit je meni u Boga, koji ~uva one koji su pravog srca.

7:11 Bog je pravedan sudija, i Bog je svaki dan gotov na gnev.

7:12 Ako se ne}e bezbo`nik da obrati, On o{tri ma~ svoj, nate`e luk svoj, i naperuje ga;

7:13 I zapinje smrtnu strelu, ~ini strele svoje da pale.

7:14 Gle, bezbo`nik za~e nepravdu, trudan be}e zlo~instvom, i rodi sebi prevaru.

7:15 Kopa jamu i iskopa, i pade u jamu koju je na~inio.

7:16 Zloba njegova obrati se na njegovu glavu, i zlo~instvo njegovo pade na teme njegovo.

7:17 Hvalim Gospoda za pravdu Njegovu, i pevam imenu Gospoda Vi{njeg.

PSALAM 8

Gospode, Gospode na{! Kako je veli~anstveno ime Tvoje po svoj zemlji! Podigao si slavu svoju vi}e nebesa.

8:2 U ustima male dece i koja sisaju ~ini{ sebi hvalu nasuprot neprijateljima svojim, da bi u~inio da zamukne neprijatelj i nemirnik.

8:3 Kad pogledam nebesa Tvoja, delo prsta Tvojih, mesec i zvezde, koje si Ti postavio;

8:4 [ta je ~ovek, te ga se opominje{, ili sin ~ove~ji, te ga polazi{?

8:5 U~inio si ga malo manjeg od an|ela, slavom i ~a}u ven~ao si ga;

8:6 Postavio si ga gospodarem nad delima ruku svojih, sve si metnuo pod noge njegove,

8:7 Ovce i volove sve, i divlje zverinje,

8:8 Ptice nebeske i ribe morske, {ta god ide morskim putevima.

8:9 Gospode, Gospode na{! Kako je veli~anstveno ime Tvoje po svoj zemlji!

PSALAM 9

Hvalim Te, Gospode, iz svega srca svog, kazujem sva ~udesa Tvoja.

9:2 Radujem se i veselim se o Tebi, pevam imenu Tvom, Vi{nji!

9:3 Neprijatelji se moji vrati}e natrag, spotako}e se i nesta ih ispred lica Tvog;

9:4 Jer si svr{iio sud moj i odbranio me; seo si na presto, sudija pravedni.

9:5 Rasrdio si se na narode i ubio bezbo`nika, ime si im zatro doveka, za svagda.

9:6 Neprijatelju nesta ma~eva sasvim; gradove Ti si razvalio; pogibe spomen njihov.

9:7 Ali Gospod uvek `ivi; spremio je za sud presto svoj.

9:8 On }e suditi vasionom svetu po pravdi, usudi}e narodima pravo.

9:9 Gospod je uto~i{te ubogome, uto~i{te u nevolji.

9:10 U Tebe se uzdaju koji znaju ime Tvoje, jer ne ostavlja{ onih koji Te tra`e, Gospode!

9:11 Pojte Gospodu, koji `ivi na Sionu; kazujte narodu dela Njegova;

9:12 Jer On osve}uje krv, pamti je; ne zaboravlja jauk nevoljnih.

9:13 Smiluj se na me, Gospode; pogledaj kako stradam od neprijatelja svojih, Ti, koji me podi`e{ od vrata smrtnih,

9:14 Da bih kazivao sve hvale Tvoje na vratima k}eri Sionove, i slavio spasenje Tvoje.

9:15 Popadoše narodi u jamu, koju su iskopali; u zamku, koju su sami namestili, uhvati se noga njihova.

9:16 Poznaše Gospoda; On je sudio; u dela ruku svojih zaplete se bezbožnik.

9:17 Vratiše se u pakao bezbožnici, svi narodi koji zaboravljaju Boga;

9:18 Jer neše svagda biti zaboravljen ubogi, i nada nevoljnicima neše nikad poginuti.

9:19 Ustani, Gospode, da se ne posili ~ovek, i da prime narodi sud pred Tobom.

9:20 Pusti, Gospode, strah na njih; neka poznaju narodi da su ljudi.

PSALAM 10

Zašto, Gospode, stojiš daleko, kriješ se kad je nevolja?

10:2 S oholosti bezbožnikove mušice se ubogi; hvataju se ubogi prevarom koju izmišljaju bezbožnici.

10:3 Jer se bezbožnik dišieljom duše svoje, grabljivca pohvaljuje.

10:4 Bezbožnik u obesti svojoj ne mari za Gospoda: »On ne vidi.« Nema Boga u mislima njegovim.

10:5 Svagda su putevi njegovi krivi; za sudove Tvoje ne zna; na neprijatelje svoje neše ni da gleda.

10:6 U srcu svom kaže: Neću posrnuti; zlo neše doći nikad.

10:7 Usta su mu puna nevaljalih reči, prevare i uvrede, pod jezikom je njegovim muka i pogibao.

10:8 Sedi u zasedi iza kuše; u potaji ubija pravoga; oči njegove vrebaju ubogoga.

10:9 Sedi u potaji kao lav u pećini; sedi u zasedi da uhvati ubogoga; hvata ubogoga uvukavši ga u mrežu svoju.

10:10 Pritaji se, privilegne, i ubogi padaju u jake nokte njegove.

10:11 Kaše u srcu svom: »Bog je zaboravio, okrenuo je lice svoje, neše videti nikad.«

10:12 Ustani Gospode! Digni ruku svoju, ne zaboravi nevoljnih.

10:13 Zašto bezbožnik da ne mari za Boga govoreći u srcu svom da Ti neše videti?

10:14 Ti vidiš; jer gledaš uvrede i muke i piše ih na ruci. Tebi predaje sebe ubogi; siroti Ti si pomožnik.

10:15 Satri mišicu bezbožnom i zlom, da se traži i ne naše bezbožnost njegova.

10:16 Gospod je car svagda, doveka, nestaje neznažaca sa zemlje njegove.

10:17 Gospode! Ti šuješe elje ništih; utvrdi srce njihovo; otvori uho svoje,

10:18 Da daš sud siroti i nevoljniku, da prestanu goniti ~oveka sa zemlje.

PSALAM 11

UGospoda se uzdam; zašto govorite dušimoj: »Leti u goru kao ptica;

11:2 Jer evo grešnici nategošeluk, zapeše strelu svoju za tetivu, da iz mraka streljaju prave srcem.

11:3 Kad su raskopani temelji, šta še uiniti pravednik?«

11:4 Gospod je u svetom dvoru svom, presto je Gospodnji na nebesima; oči Njegove gledaju; veše Njegove ispituju sinove ~ovečije.

11:5 Gospod ispituje pravednoga; a bezbožnoga i kome je milo šiniti zlo nenavidi duša Njegova.

11:6 Pustiše na bezbožnike daš od šivog ugljevlja, ognja i sumpora; i ognjeni vetar biše im deo iz šaše;

11:7 Jer je Gospod pravedan, ljubi pravdu; lice še Njegovo videti pravednici.

PSALAM 12

Pomagaj, Gospode; jer nesta svetih, jer je malo vernih među sinovima ~ovečijim

12:2 Laš govore jedan drugom, usnama lašljivim govore iz srca dvošnog.

12:3 Istrebiše Gospod sva usta lašljiva, jezik velišavi,

12:4 Ljude, koji govore: Jezikom smo jaki, usta su naša u nas, ko je gospodar nad nama?

12:5 Vide}i stradanje nevoljnih i uzdisanje njih, sad }u ustati, veli Gospod, i izbaviti onog kome zlobe

12:6 Re-i su Gospodnje re-i ~iste, srebro u vatri o~i}eno od zemlje, sedam puta pretopljeno.

12:7 Ti }e{ nas, Gospode, odbraniti, i sa-uvati nas od roda ovog doveka.

12:8 Bezbo`nici idu naokolo; kad se oni podi`u, sramote se sinovi ~ove~iji.

PSALAM 13

Dokle }e{ me, Gospode, sasvim zaboravljati? Dokle }e{ odvr}ati lice svoje od mene?

13:2 Dokle }u se domi{l}jati u du{i svojoj, mutiti se u srcu svom dan i no}? Dokle }e se neprijatelj moj podizati nada mnom?

13:3 Pogledaj, usli{i me, Gospode, Bo`e moj! Prosvetli o-i moje da ne zaspim na smrt.

13:4 Da ne re~e neprijatelj moj: Nadvladao sam ga; da se ne raduju koji me gone, ako posrnem.

13:5 A ja se uzdam u milost Tvoju; radova}e se srce moje za spasenje Tvoje.

13:6 Peva}u Gospodu, koji mi dobro ~ini

PSALAM 14

Re~e bezumnik u srcu svom: Nema Boga; nevaljali su, gadna su dela njihova; nema nikoga da dobro tvori.

14:2 Gospod pogleda s neba na sinove ~ove~ije, da vidi ima li koji razuman, tra`i li koji Boga.

14:3 Svi su za{li, svi se pokvarili, nema nikoga dobro da tvori, nema ni jednog.

14:4 Zar se ne}e opametiti koji ~ine bezakonje, jedu narod moj kao {to jedu hleb, ne prizivaju Gospoda?

14:5 Onde }e zadrhtati od straha; jer je Gospod u rodu pravednom.

14:6 Smejete se onome {to ubogi radi; ali Gospod njega zaklanja.

14:7 Ko }e poslati sa Siona pomo} Izrailju? Kad Gospod povrati zarobljeni narod svoj, onda }e se radovati Jakov i veseli}e se Izrailj.

PSALAM 15

Gospode! Ko mo`e sedeti u senici Tvojoj? Ko mo`e nastavati na svetoj gori Tvojoj?

15:2 Ko hodi bez mane, tvori pravdu, i govori istinu iz srca svog;

15:3 Ko ne opada jezikom svojim, ne ~ini drugom zla, i ne ru`i bli`njeg svog;

15:4 Ko ne gleda onog koga je Bog odbacio, nego po{tuje one koji se boje Gospoda; ko se kune bli`njemu pa ne porie;

15:5 Ko ne daje srebra svog na dobit, i ne prima mito na pravoga. Ko ovako radi, ne}e posrnuti doveka.

PSALAM 16

^uvaj me, Bo`e; jer se u Te uzdam.

16:2 Rekoh Gospodu: Ti si Gospod moj, nemam dobra osim Tebe.

16:3 U svetima koji su na zemlji i u velikima sva je uteha moja.

16:4 Neka drugi umno`avaju idole svoje, neka tr~e k tu|ima; ja im ne}u liti krvave nalive, niti }u metnuti imena njihova u usta svoja.

16:5 Gospod je moj deo nasljedstva i ~a{e; Ti podi`e{ dostojanje moje.

16:6 U`e mi je zahvatilo prekrasna mesta, i deo mi je moj mio.

16:7 Blagosiljam Gospoda, koji me urazumljuje; tome me i no}u u-i {ta je u meni.

16:8 Svagda vidim pred sobom Gospoda: On mi je s desne strane da ne posrnem.

16:9 Toga radi raduje se srce moje, i veseli se jezik moj, jo }e se i telo moje smiriti u uzdanju;

16:10 Jer ne}e{ ostaviti du{e moje u paklu, niti }e{ dati da Svetac Tvoj vidi trulost.

16:11 Pokaza}e{ mi put `ivotni: obilje je radosti pred licem Tvojim, uteha u desnici Tvojoj doveka.

PSALAM 17

Usli{i, Gospode, pravdu, ~uj glas moj, primi u u{i molitvu moju ne iz usta la`ljivih.

17:2 Od lica Tvog neka iza |e sud moj, o~i Tvoje neka pogledaju na pravicu.

17:3 Ispitaj srce moje, obi|i no}u; u ognju me oku{aj, i ne}e{ na}i nepravde moje.

17:4 Usta se moja ne dohvataju dela ljudskih; radi re~i usta Tvojih dr`im se puteva o{trih.

17:5 Utvrdi stope moje na stazama svojim da ne zalaze koraci moji.

17:6 Tebe prizivam, jer }e{ me usli{iti Bo`e! Prigni k meni uho svoje, i ~uj re~i moje.

17:7 Poka`i divnu milost svoju, koji izbavlja{ one koji se u Te uzdaju od onih koji se protive de-snici Tvojoj.

17:8 ^uvaj me kao zenicu oka: senom krila svo-jih zakloni me

17:9 Od bezbo`nika koji me napadaju, od nepri-jatelja du{e moje, koji su me opkolili.

17:10 Srce svoje zatvori{e; ustima svojim govo-re oholo.

17:11 Izagnav{i me opet su oko mene; o~i su svoje uprli da me obore na zemlju.

17:12 Oni su kao lav koji ho}e da rastr`e, i kao lavi} koji sedi u potaji.

17:13 Ustani, Gospode, preteci ih, obori ih. Od-brani du{u moju ma~em svojim od bezbo`nika,

17:14 Rukom svojom, Gospode, od ljudi ovih, od ljudi ovog sveta, kojima je deo ovaj `ivot, koji-ma si trbuh napunio svog bogatstva, da }e im i si-novi biti siti i ostatak ostaviti svojoj deci.

17:15 A ja }u u pravdi gledati lice Tvoje; kad se probudim, bi}u sit od prilike Tvoje.

PSALAM 18

Ljubi}u Te, Gospode, kreposti moja,
18:2 Gospode, Grade moj, Zaklone moj, koji se oboriti ne mo`e, Izbavitelju moj, Bo`e moj, Kamena goro, na kojoj se ne bojim zla, [tite moj, Ro`e spasenja mog, Uto~i{te moje!

18:3 Prizivam Gospoda, kome se klanjati valja, i opra{tam se neprijatelja svojih.

18:4 Obuze{e me smrtne bolesti, i potoci neva-ljalih ljudi upla{i{e me.

18:5 Opkoli{e me bolesti paklene, stego{e me zamke smrtne

18:6 U svojoj teskobi prizvah Gospoda, i k Bo-gu svom povikah; On ~u iz dvora svog glas moj, i vika moja do |e Mu do u{iju.

18:7 Zatrese se i pokoleba se zemlja, zadrma{e se i pomeri{e iz temelja gore, jer se On razljuti.

18:8 Podi`e se dim od gneva Njegovog, iz usta Njegovih oganj, koji pro`dire i `ivo ugljevlje od-skaka{e od Njega.

18:9 Savi nebesa i si |e. Mrak be{e pod nogama Njegovim.

18:10 Sede na heruvima i podi`e se, i polete na krilima vetrenim.

18:11 Od mraka na~ini sebi krov, senicu oko se-be, od mra~nih voda, oblaka vazdu{nih.

18:12 Od sevanja pred Njim kroz oblake Njego-ve udari grad i `ivo ugljevlje.

18:13 Zagrme na nebesima Gospod, i Vi{nji pu-sti glas svoj, grad i `ivo ugljevlje.

18:14 Pusti strele svoje, i razmetnu ih; silu mu-nja, i rasu ih.

18:15 I pokaza{e se izvori vodeni, i otkri{e se te-melji vasiljeni od pretnje Tvoje, Gospode, od diha-nja duha gneva Tvog.

18:16 Tada pru`i s visine ruku, uhvati me, izvu-~e me iz vode velike.

18:17 Izbavi me od neprijatelja mog silnog i od mojih nenavidnika, kad behu ja~i od mene.

18:18 Usta{e na me u dan nevolje moje, ali mi Gospod bi potpora.

18:19 Izvede me na prostrano mesto, i izbavi me, jer sam Mu mio.

18:20 Dade mi Gospod po pravdi mojoj, i za ~i-stotu ruku mojih dariva me.

18:21 Jer se dr`ah puteva Gospodnjih, i ne od-metnuh se Boga svog,

18:22 Nego su svi zakoni Njegovi preda mnom, i zapovesti Njegovih ne uklanjam od sebe.

18:23 Bih Mu veran, i ~uvah se od bezakonja svog.

18:24 Dade mi Gospod po pravdi mojoj, po ~i-stoti ruku mojih pred o~ima Njegovim.

18:25 Sa svetima postupa{ sveto, s ~ovekom vernim verno,

18:26 S ~istim ~isto, a s nevaljalim nasuprot nje-mu.

18:27 Jer Ti poma`e{ ljudima nevoljnim, a o~i ponosite poni`ava{.

18:28 Ti raspaljuje{ videlo moje; Gospod moj prosvetljuje tamu moju.

18:29 S Tobom razbijam vojsku, i s Bogom svojim ska~em preko zida.

18:30 Put je Gospodnji veran, re~ Gospodnja ~i-sta. On je {tit svima koji se u Nj uzdaju.

18:31 Jer ko je Bog osim Gospoda, i ko je od-brana osim Boga na{eg?

18:32 Ovaj Bog opasuje me snagom, i ~ini mi veran put.

18:33 Daje mi noge kao u jelena, i na visine stavlja me.

18:34 U~i ruke moje boju, i mi{ice moje ~ini da su luk od bronze.

18:35 Ti mi daje{ {tit spasenja svog; desnica Tvoja dr`i me, i milost Tvoja ~ini me velika.

18:36 Ti {iri{ korak moj, te se ne spoti~u noge moje.

18:37 Teram neprijatelje svoje i sti`em ih, i ne vra}am se dok ih ne istrebim.

18:38 Obaram ih, i ne mogu ustati, padaju pod noge moje.

18:39 Jer me Ti opasuje{ snagom za boj, i koji ustanu na me, obara{ ih preda mnom.

18:40 Neprijatelja mojih ple}i Ti mi obra}a{, i potirem nenavidnike svoje.

18:41 Oni vi~u, ali nemaju pomaga~a, ka Gospodu, ali ih On ne slu}a.

18:42 Rasipam ih kao prah po vetru, kao blato po ulicama gazim ih.

18:43 Ti me izbavlja{ od bune narodne, postavlja{ me da sam glava tu|im plemenima; narod kog ne poznavah, slu`i mi.

18:44 Po samom ~uvenju slu}aju me, tu|ini pokorni su mi.

18:45 Tu|ini blede, drh}u u gradovima svojim.

18:46 @iv je Gospod, i da je blagosloven brani-moj! Da se uzvisi Bog spasenja mog,

18:47 Bog, koji mi daje osvetu, i pokorava mi narode,

18:48 Koji me izbavlja od neprijatelja, podi`e me nad one koji ustaju na me i od ~oveka `estokog izbavlja me!

18:49 Toga radi hvalim Te, Gospode, pred narodima, i pevam imenu Tvom,

18:50 Koji slavno izbavlja{ cara svog, i ~ini{ milost pomazaniku svom Davidu i nasle|u njegovom doveka.

PSALAM 19

Nebesa kazuju slavu Bo`ju, i dela ruku Njegovih glasi svod nebeski.

19:2 Dan danu dokazuje, i no} no}i javlja.

19:3 Nema jezika, niti ima govora, gde se ne bi ~uo glas njihov.

19:4 Po svoj zemlji ide kazivanje njihovo i re~i njihove na kraj vasiljene. Suncu je postavio stan na njima;

19:5 I ono izlazi kao `enik iz lo`nice svoje, kao junak veselo te~e putem.

19:6 Izlazak mu je nakraj neba, i hod mu do kraja njegovog; i niko nije sakriven od toplote njegove.

19:7 Zakon je Gospodnji savr{en, krep i du}u; svedo~anstvo je Gospodnje verno, daje mudrost neve{tome.

19:8 Naredbe su Gospodnje pravedne, vesele srce. Zapovest je Gospodnja svetla, prosvetljuje o~i.

19:9 Strah je Gospodnji ~ist, ostaje doveka. Sudovi su Njegovi istiniti, pravedni svikoliki.

19:10 Bolji su od zlata i dragog kamenja, sla|i od meda koji te~e iz sa}a.

19:11 I slugu Tvog oni su prosvetlili; ko ih dr`i ima veliku platu.

19:12 Ko }e znati sve svoje pogre{ke? O~isti me i od tajnih;

19:13 I od voljnih sa~uvaj slugu svog, da ne ovladaju mnome. Tada }u biti savr{en i ~ist od velikog prestupa.

19:14 Da su Mu re~i usta mojih ugodne, i pomi-sao srca mog pred Tobom, Gospode, kreposti moja i Izbavitelju moj!

PSALAM 20

Da te usli{i Gospod u dan `alosni, da te za{titi ime Boga Jakovljevog.

20:2 Da ti po{alje pomo} iz svetinje, i sa Siona da te potkrepi.

20:3 Da se opomene svih prinosa tvojih, i `rtva tvoja paljenica da se na|e pretila.

20:4 Da ti da Gospod po srcu tvom; {ta god po~ne{, da ti izvr{i.

20:5 Radova}emo se za spasenje tvoje, i u ime Boga svog podignu}emo zastavu. Da ispuni Gospod sve molbe tvoje.

20:6 Sad vidim da Gospod ~uva pomazanika svog; slu{a ga sa svetog neba svog; jaka je desnica Njegova, koja spasava.

20:7 Jedni se hvale kolima, drugi konjima, a mi imenom Gospoda Boga svog.

20:8 Oni posr}u i padaju, a mi stojimo i ne kolebamo se.

20:9 Gospode! Pomozi caru, i usli{i nas kad Te zovemo.

PSALAM 21

Gospode! S Tvoje se sile veseli car; i kako mu je velika radost {to Ti poma`e{!

21:2 [ta mu je srce `elelo, dao si mu, i molitve usta njegovih nisi odbio.

21:3 Jer si ga do~ekao blagoslovima milosnim, metnuo si mu na glavu venac od dragog kamenja.

21:4 Molio Te je za `ivot i dao si mu da mu se produ`e dani doveka.

21:5 Velika je slava njegova Tvojom pomo}u; slavu si i krasotu metnuo na nj.

21:6 Dao si mu blagoslove doveka, razveselio si ga rado}u lica svog.

21:7 Jer se car uzda u Gospoda i u milost Vi{-njeg; i ne koleba se.

21:8 Na}i }e ruka Tvoja sve neprijatelje Tvoje, na}i }e desnica Tvoja one koji mrze na Tebe.

21:9 U~ini}e{ ih kao pe} za`arenu, kad se razgnevi{; gnev }e ih Gospodnji progutati, i oganj }e ih pro`dreti.

21:10 Rod njihov istrebi}e{ sa zemlje, i seme njihovo izme|u sinova ~ove~ijih;

21:11 Jer podigo{e na Tebe zlo, smisli{e i ne mogo{e izvr{iti.

21:12 Jer }e{ ih metnuti za belegu, iz lukova svojih pusti}e{ strele u lice njihovo.

21:13 Podigni se Gospode, silom svojom; mi }emo pevati i slaviti jakost Tvoju.

PSALAM 22

Bo`e, Bo`e moj! Za{to si me ostavio udaljiv{i se od spasenja mog, od re~i vike moje?

22:2 Bo`e moj! Vi-em danju, a Ti me ne slu{a{, i no}u ali nemam mira.

22:3 Sveti, koji `ivi{ u pohvalama Izrailjevim!

22:4 U Tebe se uzda{e oci na{i, uzda{e se, i Ti si ih izbavljao.

22:5 Tebe priziva{e, i spasava{e se; u Tebe se uzda{e, i ne osta{e u sramoti.

22:6 A ja sam crv, a ne ~ovek; podsmeh ljudima i rug narodu.

22:7 Koji me vide, svi mi se rugaju, razvaljuju usta, ma{u glavom,

22:8 I govore oslonio se na Gospoda, neka mu pomogne, neka ga izbavi, ako ga miluje.

22:9 Ta, Ti si me izvadio iz utrobe; Ti si me umirio na sisi matere moje.

22:10 Za Tobom pristajem od ro|enja, od utrobe matere moje Ti si Bog moj.

22:11 Ne udaljuj se od mene; jer je nevolja blizu, a nema pomo}nika.

22:12 Opte~e me mno{tvo telaca; jaki volovi va-sanski opkoli{e me;

22:13 Razvali{e na me usta svoja. Lav je gladan i ri-e.

22:14 Kao voda razlih se; rasu{e se sve kosti moje; srce moje posta kao vosak, rastopilo se u meni.

22:15 Sasu{i se kao crep krepost moja, i jezik moj prionu za grlo, i u prah smrtni me}e{ me.

22:16 Opkoli{e me psi mnogi; ~eta zlikovaca ide oko mene, probodo{e ruke moje i noge moje.

22:17 Mogao bih izbrojati sve kosti svoje. Oni gledaju, i od mene na~ini{e stvar za gledanje.

22:18 Dele haljine moje me | u sobom, i za dola-mu moju bacaju `reb.

22:19 Ali Ti, Gospode, ne udaljuj se. Silo moja, pohitaj mi u pomo}.

22:20 Izbavi od ma~a du{u moju, od psa jedini-cu moju.

22:21 Sa~uvaj me od usta lavovih, i od rogova bivolovih, ~uv{i, izbavi me.

22:22 Kazujem ime Tvoje bra}i; usred skup{tine hvali}u Te.

22:23 Koji se bojite Gospoda, hvalite Ga. Sve seme Jakovljevo! Po{tuj Ga. Boj Ga se, sve seme Izrailjevo!

22:24 Jer se ne oglu{i molitve ni{teg niti je odbi; ne odvрати od njega lica svog, nego ga usli{i kad Ga zazva.

22:25 Tebe }u hvaliti na skup{tini velikoj; zave-te svoje svr{i}u pred onima koji se Njega boje.

22:26 Neka jedu ubogi i nasite se, i neka hvale Gospoda koji Ga tra`e; `ivo da bude srce va{e do-veka.

22:27 Opomenu}e se i obrati}e se ka Gospodu svi krajevi zemaljski, i pokloni}e se pred Njim sva plemena neznabo`a~ka.

22:28 Jer je Gospodnje carstvo; On vlada naro-dima.

22:29 Je{e i pokloni}e se svi pretili na zemlji; pred Njim }e pasti svi koji silaze u prah, koji ne mogu sa~uvati du{e svoje u `ivotu.

22:30 Seme }e njihovo slu`iti Njemu. Kaziva}e se za Gospoda rodu potonjem.

22:31 Do}i }e, i kaziva}e pravdu Njegovu ljudi-ma njegovim, koji }e se roditi; jer je On u~inio ovo.

PSALAM 23

Gospod je pastir moj, ni{ta mi ne}e nedostaja-ti.

23:2 Na zelenoj pa{i pase me, vodi me na tihu vodu.

23:3 Du{u moju oporavlja, vodi me stazama pra-vednim imena radi svog.

23:4 Da po|em i dolinom sena smrtnoga, ne}u se bojati zla; jer si Ti sa mnogom; {tap Tvoj i palica Tvoja te{i me.

23:5 Postavio si preda mnom trpezu na vidiku neprijateljima mojim; namazao si uljem glavu mo-ju, i ~a{a je moja prepuna.

23:6 Da! Dobrota i milost Tvoja prati}e me u sve dane `ivota mog, i ja }u nastavati u domu Go-spodnjem zadugo.

PSALAM 24

Gospodnja je zemlja i {ta je god u njoj, vasilje-na i sve {to `ivi na njoj.

24:2 Jer je On na morima osnova, i posred reka utvrdi je.

24:3 Ko }e iza}i na goru Gospodnju? I ko }e sta-ti na svetom mestu njegovom?

24:4 U koga su ~iste ruke i srce bezazleno, ko ne izri~e ime Njegovo uzalud i ne kune se la`no.

24:5 On }e dobiti blagoslov od Gospoda, i mi-lost od Boga, spasa svog.

24:6 Takav je rod onih koji Ga tra`e, i koji su radi stajati pred licem Tvojim, Bo`e Jakovljevo!

24:7 Vrata! Uzvisite vrhove svoje, uzvisite se vrata ve~na! Ide car slave.

24:8 Ko je taj car slave? Gospod krepak i silan, Gospod silan u boju.

24:9 Vrata! Uzvisite vrhove svoje, uzvisite se vrata ve-na! Ide car slave.

24:10 Ko je taj car slave! Gospod nad vojskama; On je car slave.

PSALAM 25

K Tebi, Gospode, podi`em du{u svoju.

25:2 Bo`e moj! U Tebe se uzdam; ne daj da se osramotim, da mi se ne svete neprijatelji moji.

25:3 I koji se god u Te uzdaju, ne}e se osramotiti; osramoti}e se oni koji se odme}u od Tebe besputno.

25:4 Poka`i mi, Gospode, puteve svoje, nau-i me hoditi stazama Tvojim.

25:5 Uputi me istini svojoj, i nau-i me; jer si Ti Bog spasenja mog, Tebi se nadam svaki dan.

25:6 Opomeni se milosr|a svog, Gospode, i milosti svoje; jer su otkako je veka.

25:7 Grehova mladosti moje, i mojih prestupane pomini; po milosti svojoj pomeni mene, radi dobrote svoje, Gospode!

25:8 Dobar je i pravedan Gospod; toga radi pokazuje gre{nicima put.

25:9 Upu}uje krotke istini, u-i krotke hoditi putem Njegovim.

25:10 Svi su putevi Gospodnji milost i istina onima koji dr`e zavet Njegov i otkrivenje Njegovo.

25:11 Radi imena svog, Gospode, oprosti greh moj, jer je velik.

25:12 Koji se ~ovek boji Gospoda? On }e mu pokazati koji put da izabere.

25:13 Du{a }e njegova u dobru po-ivati, i seme }e njegovo vladati zemljom.

25:14 Tajna je Gospodnja u onih koji Ga se boje, i zavet svoj javlja im.

25:15 O-i su mi svagda upravljene ka Gospodu, jer On izvla-i iz zamke noge moje.

25:16 Pogledaj me i smiluj se na me, jer sam inokosan i nevoljnik.

25:17 Nek se ra{iri stisnuto srce moje, iz tesko-be moje izvadi me.

25:18 Vidi jade moje i muku moju, i oprosti mi sve grehove moje.

25:19 Pogledaj neprijatelje moje kako ih je mnogo i kakvom me pakosnom nenavi}u nenavide.

25:20 Sa-uvaj du{u moju i izbavi me; ne daj da se osramotim, jer se u Tebe uzdam.

25:21 Bezazlenost i pravda neka me sa-uva, jer se u Tebe uzdam.

25:22 Izbavi, Bo`e, Izrailja od svih nevolja njegovih.

PSALAM 26

Sudi mi, Gospode, jer u prostoti svojoj hodim i u Gospoda se uzdam; ne}u se pokolebati.

26:2 Ispitaj me, Gospode, i isku{aj me; pretopi {ta je u meni i srce moje.

26:3 Jer je milost Tvoja pred o~ima mojim, i hodim u istini Tvojoi.

26:4 Ne sedim s bezumnicima, i s lukavima se ne me{am.

26:5 Nenavidim dru{tvo bezakoni~ko, i s bezbo`nicima ne sedim.

26:6 Umivam pravdom ruke svoje, i idem oko `rtvenika Tvog, Gospode,

26:7 Da razgla{ujem hvalu Tvoju i kazujem sva ~udesa Tvoja.

26:8 Gospode! Omileo mi je stan doma Tvog, i mesto naselja slave Tvoje.

26:9 Nemoj du{e moje pogubiti, ni `ivota mog s krvopiocima,

26:10 Kojima je zlo-instvo u rukama, i kojima je desnica puna mita.

26:11 A ja hodim u prostoti svojoj, izbavi me, i smiluj se na me.

26:12 Noga moja stoji na pravom putu; na skup{tinama }u blagosiljati Gospoda.

PSALAM 27

Gospod je videlo moje i spasenje moje; koga da se bojim? Gospod je krepost `ivota mog; koga da se stra{im?

27:2 Ako navale na me zlikovci da pojedu telo moje, protivnici i neprijatelji moji, spota{i }e se i pa{e.

27:3 Ako protiv mene vojska u logor stane, ne}e se upla{iti srce moje; ako se na me rat digne, ja se ni onda ne}u bojati.

27:4 Za jedno samo molim Gospoda, samo to i{-tem, da `ivim u domu Gospodnjem sve dane `ivota svog, da gledam krasotu Gospodnju i ranim u crkvu Njegovu.

27:5 Jer bi me sakrio u kolibi svojoj u zlo doba; sklonio bi me pod krovom {atora svog; na kamenu goru popeo bi me.

27:6 Tada bih podigao glavu svoju pred neprijateljima koji bi me opkolili; prineo bih u Njegovom {atoru `rtvu hvale; zapevao bih i hvalio Gospoda.

27:7 ^uj, Gospode, glas moj, Tebe prizivam, smiluj se na me i usli{i me.

27:8 Srce moje govori pred Tobom {to si rekao: »Tra`ite lice moje.« Tra`im lice Tvoje, Gospode!

27:9 Nemoj odvratiti od mene lica svog, nemoj u gnevu ostaviti sluge svog; budi pomo}nik moj; nemoj me odbiti, i nemoj me ostaviti, Bo`e, Spasitelju moj!

27:10 Jer otac moj i mati moja ostavi{e me; ali Gospod neka me prihvati.

27:11 Uputi me, Gospode, na put svoj i vodi me pravom stazom poradi onih koji me vrebaju.

27:12 Nemoj me dati na volju neprijateljima mojim; jer usta{e na me la`ni svedoci; ali zloba govori sama protiv sebe.

27:13 Verujem da }u videti dobrotu Gospodnju na zemlji `ivih.

27:14 Uzdam se u Gospoda, budi slobodan; neka bude srce tvoje krepko, uzdam se u Gospoda.

PSALAM 28

KTebi, Gospode, vi-em; grade moj, nemoj mi }utati, da ne bih, ako za}uti{, bio kao oni koji odlaze u grob.

28:2 ^uj molitveni glas moj, kad vapim k Tebi, kad di`em ruke svoje k svetoj crkvi Tvojoj.

28:3 Nemoj me zahvatiti s gre{nicima, i s onima koji ~ine nepravdu, koji s bli`njima svojim mirno govore, a u srcu im je zlo.

28:4 Podaj im, Gospode, po delima njihovim, po zlom postupanju njihovom; po delima ruku njihovih podaj im, podaj im {ta su zaslu`ili.

28:5 Jer ne paze na dela Gospodnja, i na dela ruku Njegovih. Da ih razori i ne sazida.

28:6 Da je blagosloven Gospod, jer usli{i glas moljenja mog!

28:7 Gospod je krepost moja i {tit moj; u Njega se pouzda srce moje, i On mi pomo`e. Zato se veseli srce moje, i pesmom svojom slavim Ga.

28:8 Gospod je krepost naroda svog, i obrana koja spasava pomazanika Njegovog.

28:9 Spasi narod svoj, blagoslovi dostojanje svoje; spasi ih i uzdi`i ih dovek.

PSALAM 29

Dajte Gospodu, sinovi Bo`ji, dajte Gospodu slavu i ~ast.

29:2 Dajte Gospodu slavu imena Njegovog. Poklonite se Gospodu u svetoj krasoti.

29:3 Glas je Gospodnji nad vodom, Bog slave grmi, Gospod je nad vodom velikom.

29:4 Glas je Gospodnji silan, glas je Gospodnji slavan.

29:5 Glas Gospodnji lomi kedre, Gospod lomi kedre livanske.

29:6 Kao tele ska-u od Njega; Livan i Sirion kao mlad bivo.

29:7 Glas Gospodnji sipa plamen ognjeni.

29:8 Glas Gospodnji potresa pustinju, potresa Gospod pustinju Kades.

29:9 Glas Gospodnji oprašta ko{ute bremena, i sa {uma skida odelo; i u crkvi Njegovoj sve govori o slavi Njegovoj.

29:10 Gospod je sedeo nad potopom, i sede}e Gospod kao car uvek.

29:11 Gospod }e dati silu narodu svom, Gospod }e blagosloviti narod svoj mirom.

PSALAM 30

Uzvi{ava}u Te, Gospode, jer si me oteo, i nisi dao neprijateljima mojim da mi se svete.

30:2 Gospode, Bo`e moj! Zavikah k Tebi, i iscelio si me.

30:3 Gospode! Izveo si iz pakla du{u moju, i o`iveo si me da ne si|em u grob.

30:4 Pojte Gospodu, sveci Njegovi, i slavite sve-to ime Njegovo.

30:5 Gnev je Njegov za trenu}e oka, a do `ivota milost Njegova, ve~erom dolazi pla~, a jutrom radost.

30:6 I ja rekoh u dobru svom: Ne}u posrnuti do-veka.

30:7 Ti htede, Gospode, te gora moja staja}e tvrdo. Ti odvrati lice svoje, i ja se smetoh.

30:8 Tada Tebe, Gospode, zazivah, i Gospoda molih:

30:9 »Kakva je korist od krvi moje, da si|em u grob? Ho}e li Te prah slaviti ili kazivati istinu Tvoju?

30:10 ^uj, Gospode, i smiluj se na me; Gospode budi mi pomo}nik.«

30:11 I Ti promeni pla~ moj na radost, skide s mene vre}u. opasa me veseljem.

30:12 Zato }e Ti pevati slava moja i ne}e umuknuti; Gospode, Bo`e moj! Doveka }u Te hvaliti.

PSALAM 31

UTebe se, Gospode, uzdam; nemoj me ostaviti pod sramotom doveka, po pravdi svojjoj izbavi me.

31:2 Prigni k meni uho svoje, pohitaj, pomoz mi. Budi mi kameni grad, tvrda ograda, gde bih se spasao.

31:3 Jer si Ti kamena gora moja i ograda moja, imena svog radi vodi me i upravljaj mnom.

31:4 Izvadi me iz mre`e koju mi tajno zamesti-}e; jer si Ti krepost moja.

31:5 U Tvoju ruku predajem duh svoj; izbavljao si me, Gospode, Bo`e istiniti!

31:6 Nenavidim one koji po{taju propadljive idole; ja se u Gospoda uzdam.

31:7 Radova}u se i veseliti se o milosti Tvojoj, kad pogleda{ na moju muku, pozna{ tugu du}e mo-je,

31:8 Ne da{ me u ruku neprijatelju, postavi{ no-ge moje na prostranom mestu.

31:9 Smiluj se na me, Gospode; jer me je tuga, od jada iznemo`e oko moje, du{a moja i srce moje;

31:10 I{~ile u `alosti `ivot moj, i godine moje u uzdisanju; oslabi od muke krepost moja, i kosti moje sasahnu}e.

31:11 Od mno{tva neprijatelja svojih postadoh podsmeh i susedima svojim, i stra{ilo znancima svojim; koji me vide na ulici be`e od mene.

31:12 Zaboravljen sam kao mrtav, nema me u srcima; ja sam kao razbijen sud.

31:13 Jer slu{am grdnju od mnogih, od svuda strah, kad se dogovaraju na me, misle i{~upati du{u moju.

31:14 A ja se, Gospode, u Tebe uzdam i velim: Ti si Bog moj.

31:15 U Tvojoj su ruci dani moji; otmi me iz ru-ku neprijatelja mojih, i od onih, koji me gone.

31:16 Poka`i svetlo lice svoje sluzi svom; spasi me milo{u svojom.

31:17 Gospode! Nemoj me ostaviti pod sramo- tom; jer Tebe prizivam. Nek se posrame bezbo`ni- ci, neka zamuknu i padnu u pakao.

31:18 Neka oneme usta la`ljiva, koja govore na pravednika obesno, oholo i s porugom.

31:19 Kako je mnogo u Tebe dobra, koje ~uva{ za one koji Te se boje, i koje daje{ onima koji se u Te uzdaju pred sinovima ~ove~ijim!

31:20 Sakriva{ ih pod krov lica svog od buna ljudskih; sklanja{ ih pod sen od svadljivih jezika.

31:21 Da je blagosloven Gospod, {to mi pokaza divnu milost kao da me uvede u tvrd grad!

31:22 Ja rekoh u smetnji svojoj: Odba~en sam od o~iju Tvojih; ali Ti ~u molitveni glas moj kad Te prizvah.

31:23 Ljubite Gospoda svi sveti Njegovi; Gospod dr` i veru; i uvr{eno vra}a onima koji postu-paju oholo.

31:24 Budite slobodni, i neka bude jako srce va- {e, svi koji se u Gospoda uzdate.

PSALAM 32

Blago onome, kome je opro{tena krivica, ko- me je greh pokriven.

32:2 Blago ~oveku, kome Gospod ne prima gre- he i u ~ijem duhu nema lukavstva.

32:3 Kad }utah, posahnu{e kosti moje od uzdi- sanja mog po vas dan.

32:4 Jer dan i no} ti{ta{e me ruka Tvoja; nesta soka u meni kao na letnjoj pripeci.

32:5 Greh svoj kazah Tebi, i krivice svoje ne za- tajih; rekoh: Ispovedam Gospodu prestupe svoje; i Ti skide s mene krivicu greha mog.

32:6 Zato neka Ti se moli svaki svetac, kad se mo`e{ na}i; i onda potop velike vode ne}e ga stig- nuti.

32:7 Ti si zaklon moj, Ti me ~uva{ od teskobe; okru`ava{ me radostima u izbavljanju.

32:8 Urazumi}u te, i pokaza}u ti put kojim da ide{; savetova}u te, oko je moje na tebi.

32:9 Nemojte biti kao konj, kao mazga bez razu- ma, kojima uzdom i `valama valja obuzdati gubi- cu, kad ne idu k Tebi.

32:10 Mnogo muke ima bezbo`nik, a koji se uzda u Gospoda, oko Njega je milost.

32:11 Radujte se o Gospodu, i pevajte, praved- nici; veselite se svi koji ste pravog srca.

PSALAM 33

Veselite se pravednici pred Gospodom; prave- dnima dolikuje slaviti.

33:2 Slavite Gospoda guslama, udarajte Mu u psaltir od deset `ica.

33:3 Pevajte Mu pesmu novu, slo`no udarajte podvikuju}i;

33:4 Jer je prava re~ Gospodnja, i svako delo Njegovo istinito.

33:5 On ljubi pravdu i sud, dobrote je Gospod- nje puna zemlja.

33:6 Re~ju Gospodnjom nebesa se stvori{e, i du- hom usta Njegovih sva vojska njihova.

33:7 Kao u gomilu sabra vodu morsku, i propa- sti metnu u spreme.

33:8 Nek se boji Gospoda sva zemlja, i neka strepi pred Njim sve {to `ivi po vasiljeni;

33:9 Jer On re~e, i postade; On zapovedi, i poka- za se.

33:10 Gospod razbija namere neznabo{cima, uni{tava pomisli narodima.

33:11 Namera je Gospodnja tvrda doveka, misli srca njegova od kolena na koleno.

33:12 Blago narodu, kome je Bog Gospod, ple- menu, koje je On izabrao sebi za nasle|e.

33:13 S neba gleda Gospod, vidi sve sinove lju- dske;

33:14 S prestola, na kome sedi, pogleda na sve koji `ive na zemlji.

33:15 On je stvorio sva srca njihova, On i zna sva dela njihova.

33:16 Ne}e pomo}i caru velika sila, ne}e za{titi- ti jakoga velika snaga;

33:17 Nije u konju uzdanje da }e pomo}i; ako mu je i velika snaga; ne}e izbaviti.

33:18 Gle, oko je Gospodnje na onima koji Ga se boje, i na onima koji ~ekaju milost Njegovu.

33:19 On }e du{u njihovu izbaviti od smrti, i prehraniti ih u gladne godine.

33:20 Du{a se na{a uzda u Gospoda; On je po- mo} na{a i {tit na{.

33:21 O Njemu se veseli srce na{e; jer se u sveto ime Njegovo uzdamo.

33:22 Da bude milost Tvoja, Gospode, na nama, kao {to se uzdamo u Tebe.

PSALAM 34

Blagosiljam Gospoda u svako doba, hvala je Njegova svagda u ustima mojim.

34:2 Gospodom se hvali du{a moja; neka ~uju koji stradaju, pa neka se raduju.

34:3 Veli~ajte Gospoda sa mnom, uzvi{ujmo ime Njegovo zajedno.

34:4 Tra`ih Gospoda, i ~u me, i svih nevolja mojih oprost me.

34:5 Koji u Njega gledaju prosvetljuju se, i lica se njihova ne}e postideti.

34:6 Ovaj stradalac zavika, i Gospod ga ~u, i oprost ga svih nevolja njegovih.

34:7 An|eli Gospodnji stanom stoje oko onih koji se Njega boje, i izbavljaju ih.

34:8 Ispitajte i vidite kako je dobar Gospod; blago ~oveku koji se uzda u Nj.

34:9 Bojte se Gospoda, sveti Njegovi; jer koji se Njega boje, njima nema oskudice.

34:10 Lavovi su ubogi i gladni, a koji tra`e Gospoda, ne nedostaje im nijednog dobra.

34:11 Hodite, deco, poslu{ajte me; nau~i}u vas strahu Gospodnjem.

34:12 Koji ~ovek `eli `ivota, ljubi dane da bi video dobro?

34:13 Ustavljaj jezik svoj oda zla, i usta svoja od prevarne re~i.

34:14 Kloni se oda zla, i ~ini dobro, tra`i mir i idi za njim.

34:15 O~i su Gospodnje obra}ene na pravednike, i u{i Njegove na jauk njihov.

34:16 Ali je stra{no lice Gospodnje za one koji ~ine zlo, da bi istrebio na zemlji spomen njihov.

34:17 Vi~u pravedni, i Gospod ih ~uje, i izbavlja ih od svih nevolja njihovih.

34:18 Gospod je blizu onih koji su skru{enog srca, i poma`e onima koji su smernog duha.

34:19 Mnogo nevolje ima pravednik, ali ga od svih izbavlja Gospod.

34:20 ^uva Gospod sve kosti njegove, ni jedna se od njih ne}e slomiti.

34:21 Bezbo`nika ubi}e zlo, i koji nenavide pravednika prevari}e se.

34:22 Gospod iskupljuje du{u sluga svojih, i koji se god u Njega uzdaju, ne}e se prevariti.

PSALAM 35

Gospode! Budi suparnik suparnicima mojim; udri one koji udaraju na me.

35:2 Uzmi oru`je i {tit, i digni se meni u pomo}.

35:3 Potegni koplje, i preseci put onima koji me gone, reci du{i mojoj: Ja sam spasenje tvoje.

35:4 Neka se postide i posrame koji tra`e du{u moju; neka se odbiju natrag i postide koji mi zlo ho}e.

35:5 Neka budu kao prah pred vetrom, i an|eo Gospodnji neka ih progoni.

35:6 Neka bude put njihov taman i klizav, i an|eo Gospodnji neka ih tera.

35:7 Jer niza{ta zastre}e mre`om jamu za mene, niza{ta iskopa}e jamu du{i mojoj.

35:8 Neka do|e na njega pogibao nenadna, i mre`a koju je namestio neka ulovi njega, neka on u nju padne na pogibao.

35:9 A du{a }e se moja radovati o Gospodu, i veseli}e se za pomo} Njegovu.

35:10 Sve }e kosti moje re}i: Gospode! Ko je kao Ti, koji izbavlja{ stradalca od onog koji mu dosa|uje, i ni{tega i ubogoga od onog koji ga upro- pa}uje?

35:11 Usta}e na me la`ni svedoci; {ta ne znam, za ono me pitaju.

35:12 Pla}aju mi zlo za dobro, i sirotovanje du{i mojoj.

35:13 Ja se u bolesti njihovoj obla~ih u vre}u, mu~ih postom du{u svoju, i molitva se moja vra}a- }e u prsima mojim.

35:14 Kao prijatelj, kao brat postupah; bijah setan i s oborenim glavom kao onaj koji za materom `ali.

35:15 A oni se raduju kad se ja spotaknem, i kupe se, kupe se na me, zadaju rane, ne znam za{to, ~upaju i ne prestaju.

35:16 S nevaljalim i podrugljivim besposli-ari-ma {krgu}u na me zubima svojim.

35:17 Gospode! Ho}e{ li dugo gledati? Otmi du- {u moju od napadanja njihovog, od ovih lavova je- dinicu moju.

35:18 Prizna}u Te u saboru velikom, usred mnogog naroda hvali}u Te.

35:19 Da mi se ne bi svetili koji mi zlobe nepravedno, i namigivali o~ima koji mrze na me niza{ta.

35:20 Jer oni ne govore o miru, nego na mirne na zemlji izmi{laju la`ne stvari.

35:21 Razvaljuju na me usta svoja, i govore: Dobro! Dobro! Vidi oko na{e.

35:22 Vidi{, Gospode! Nemoj }utati; Gospode! Nemoj odstupiti od mene.

35:23 Probudi se, ustani na sud moj, Bo`e moj i Gospode, i na parnicu moju.

35:24 Sudi mi po pravdi svojoj, Gospode, Bo`e moj, da mi se ne svete.

35:25 Ne daj da govore u srcu svom: Dobro! To smo hteli! Ne daj da govore: Pro`dresmo ga.

35:26 Nek se postide i posrame svi koji se raduju zlu mom, nek se obuku u stid i u sram koji se razme}u nada mnom.

35:27 Neka se raduju i vesele koji mi `ele pravdu, i govore jednako: Velik Gospod, koji `eli mira sluzi svom!

35:28 I moj }e jezik kazivati pravdu Tvoju, i hvalu Tebi svaki dan.

PSALAM 36

Bezakoniku je bezbo`na re~ u srcu; nema straha Bo`ijeg pred o~ima njegovim.

36:2 Ali la`e sebi u o~i, mesto da prizna svoje bezakonje i omrzne na nj.

36:3 Re~i su usta njegovih nepravda i lukavstvo, ne}e da se opameti da tvori dobro.

36:4 Bezakonje smi{lja na postelji svojoj, stoji na putu r|avom, zlo mu nije mrsko.

36:5 Gospode! Do neba je milost Tvoja, i istina Tvoja do oblaka.

36:6 Pravda je Tvoja kao gore Bo`ije, sudovi Tvoji bezdana velika; ljude i stoju Ti ~uva{, Gospode!

36:7 Kako je dragocena milost Tvoja, Bo`e! Sinovi ljudski u senu krila Tvojih ne boje se.

36:8 Hrane se od izobila doma Tvog, i iz potoka sladosti svojih Ti ih napaja{.

36:9 Jer je u Tebe izvor `ivotu, Tvojom svetlo{-}u vidimo svetlost.

36:10 Ra{iri milost svoju na one koji Te znaju, i pravdu svoju na dobra srca.

36:11 Ne daj da stane na mene noga ohola, i ru- ka bezbo`ni-ka da me zaljulja.

36:12 Onamo neka padnu koji ~ine bezakonje, neka se stropo{taju i ne mogu ustati.

PSALAM 37

Nemoj se `estiti gledaju}i nevaljale, nemoj zavideti onima koji ~ine bezakonje.

37:2 Jer se kao trava brzo kose, i kao zeleno bilje venu.

37:3 Uzday se u Gospoda i tvori dobro; `ivi na zemlji i hrani istinu.

37:4 Te{i se Gospodom, i u~ini}e ti {ta ti srce `eli.

37:5 Predaj Gospodu put svoj, i uzday se u Njega, On }e u~initi.

37:6 I izve{e kao videlo pravdu tvoju, i pravicu tvoju kao podne.

37:7 Osloni se na Gospoda, i ~ekaj Ga. Nemoj se `estiti gledaju}i koga gde napreduje na putu svom, ~oveka, koji radi {ta namisli.

37:8 Uti{aj gnev, i ostavi jarost; nemoj se dra`iti da zlo ~ini{.

37:9 Jer }e se istrebiti koji ~ine zlo, a koji ~ekaju Gospoda nasledi}e zemlju.

37:10 Jo{ malo, pa ne}e biti bezbo`nika; pogleda}e{ na mesto njegovo, a njega nema.

37:11 A smerni }e naslediti zemlju, i nasla|iva}e se mno`inom mira.

37:12 Zlo misli bezbo`nik pravedniku, i {krgu}e na nj zubima svojim.

37:13 Ali mu se Gospod smeje, jer vidi da se primi-e dan njegov.

37:14 Ma~ pote`u bezbo`nici, zapinju luk svoj, da obore ubogoga i ni{tega i pokolju one koji idu pravim putem.

37:15 Ma~ }e njihov udariti u njihovo srce, i lukovi njihovi polomi}e se.

37:16 Bolje je malo u pravednika nego bogatstvo mnogih bezbo`nika.

37:17 Jer }e se mi{ice bezbo`nicima potrti, a pravednike utvr|uje Gospod.

37:18 Zna Gospod dane bezazlenima, i deo njihov traje doveka.

37:19 Ne}e se postideti u zlo doba, u dane gladne bi}e siti.

37:20 A bezbo`nici ginu, i neprijatelji Gospodnji kao lepota {umska prolaze, kao dim prolaze.

37:21 Bezbo`nik uzaima i ne vra}a, a pravednik poklanja i daje.

37:22 Jer koje On blagoslovi, oni naslede zemlju, a koje On prokune, oni se istrebe.

37:23 Gospod utvr|uje korake svakog ~oveka i mio Mu je put njegov.

37:24 Kad posrne da padne, ne}e pasti, jer ga Gospod dr`i za ruku.

37:25 Bijah mlad i ostareh, i ne videh pravednika ostavljenog, ni dece njegove da prose hleba.

37:26 Svaki dan poklanja i daje u zajam, i na nasle|u je njegovom blagoslov.

37:27 Uklanjab se oda zla, i ~ini dobro, i `ivi doveka.

37:28 Jer Gospod ljubi pravedni sud, i ne ostavlja svece svoje; uvek se oni ~uvaju; a pleme }e se bezbo`ni~ko istrebiti.

37:29 Pravednici }e naslediti zemlju, i `ive}e na njoj doveka.

37:30 Usta pravednikova govore mudrost, i jezik njegov kazuje istinu.

37:31 Zakon je Boga njegovog njemu u srcu, stopala se njegova ne spoti~u.

37:32 Bezbo`nik vreba pravednika, i tra`i da ga ubije;

37:33 Ali ga Gospod ne}e pustiti u ruke njegove, niti }e dati da ga okrive kad se stanu suditi.

37:34 ^ekaj Gospoda i dr`i se puta Njegovog, i On }e te postaviti da vlada{ zemljom; vide}e{ kako }e se istrebiti bezbo`nici.

37:35 Videh bezbo`nika stra{nog koji se ra{iriva}e kao granato drvo;

37:36 Ali pro|e, i evo nema ga; tra`im ga i ne nahodim.

37:37 Hrani ~istotu i pazi pravdu, jer }e u ~oveka mirnog ostati nasle|e.

37:38 A bezakonika }e nestati sasvim; nasle|e }e se bezbo`ni~ko zatrti.

37:39 Od Gospoda je spasenje pravednicima; On je krepost njihova u nevolji.

37:40 Gospod }e im pomo}i, i izbavi}e ih; izbavi}e ih od bezbo`nika, i sa~uva}e ih, jer se u Njega uzdaju.

PSALAM 38

Gospode! Nemoj me karati u gnevu svom, niti me nakaziti u jarosti svojoj.

38:2 Jer strele Tvoje ustrelife me, i ruka me Tvoja ti{ti.

38:3 Nema zdravog mesta na telu mom od gneva Tvog; nema mira u kostima mojim od greha mog.

38:4 Jer bezakonja moja iza|o{e vrh glave moje, kao te{ko breme ote`a}e mi.

38:5 Usmrde}e se i zagnoji}e se rane moje od bezumlja mog.

38:6 Zgr~io sam se i pogurio veoma, sav dan idem setan;

38:7 Jer sam iznutra pun ognja, i nema zdravog mesta na telu mom.

38:8 Iznemogoh i veoma oslabih, ri-em od trzajnja srca svog.

38:9 Gospode! Pred Tobom su sve `elje moje, i uzdisanje moje nije od Tebe sakriveno.

38:10 Srce moje jako kuca, ostavi me snaga moja, i vid o~iju mojih, ni njega mi nema.

38:11 Drugovi moji i prijatelji moji vide}i rane moje odstupi{e, daleko stoje bli`nji moji.

38:12 Koji tra`e du{u moju name{taju zamku, i koji su mi zlu radi, govore o pogibli i po sav dan misle o prevari.

38:13 A ja kao gluv ne ~ujem i kao nem koji ne otvara usta svoja.

38:14 Ja sam kao ~ovek koji ne ~uje ili nema u ustima svojim pravdanja.

38:15 Jer Tebe, Gospode, ~ekam, Ti odgovaraj za mene, Gospode, Bo`e moj!

38:16 Jer rekoh: Da mi se ne svete, i da se ne razme}u nada mnom, kad se spotakne noga moja.

38:17 Jer sam gotov pasti, i tuga je moja svagda sa mnom.

38:18 Priznajem krivicu svoju, i tu`im radi greha svog.

38:19 Neprijatelji moji `ive, jaki su, i sila ih ima {to me nenavide na pravdi.

38:20 Koji mi vra}aju zlo za dobro, neprijatelji su mi zato {to sam pristao za dobrim.

38:21 Nemoj me ostaviti, Gospode, Bo`e moj! Nemoj se udaljiti od mene.

38:22 Pohitaj u pomo} meni, Gospode, Spasitelju moj!

PSALAM 39

Rekoh: ^uva}u se na putevima svojim da ne zgre{im jezikom svojim; zauzdava}u usta svoja, dok je bezbo`nik preda mnom.

39:2 Bijah nem i glas ne pustih; }utah i o dobru. Ali se tuga moja podi`e,

39:3 Zapali se srce moje u meni, u mislima mojim razgore se oganj; progovorih jezikom svojim:

39:4 Ka`i mi, Gospode, kraj moj, i dokle }e trajati dani moji? Da znam kako sam ni{ta.

39:5 Evo s pedi dao si mi dane, i vek je moj kao ni{ta pred Tobom. Ba{ je ni{ta svaki ~ovek `iv.

39:6 Ba{ hodi ~ovek kao utvara; ba{ se uzalud kida, sabira, a ne zna kome }e dopasti.

39:7 Pa {ta da ~ekam, Gospode? Nad je moj u Tebi.

39:8 Iz svega bezakonja mog izbavi me, ne daj me bezumnome na podsmeh.

39:9 Nem sam, ne}u otvoriti usta svojih; jer si me Ti udario.

39:10 Olak{aj mi udarac svoj, silna ruka Tvoja ubi me.

39:11 Ako }e{ karati ~oveka za prestupe, rasto~i}e se kao od moljaca krasota njegovaa. Ba{ je ni{ta svaki ~ovek.

39:12 Slu{aj molitvu moju, Gospode, i ~uj jauk moj. Gledaju}i suze moje nemoj }utati. Jer sam gost u Tebe i do{ljak kao i svi stari moji.

39:13 Nemoj me vi{e gnevno gledati, pa }u odahnuti pre nego otidem i vi{e me ne bude.

PSALAM 40

Dugo ~ekah Gospoda, i sa`e se k meni, i ~u vi{ku moju.

40:2 Izvadi me iz jame, koja bu~i, i iz gliba, i postavi na kamen noge moje, i utvrdi stope moje.

40:3 I metnu u usta moja pesmu novu, hvalu Bogu na{em. Vide mnogi, i po~inju se bojati Gospoda, i uzdati se u Njega.

40:4 Blago onome koji na Gospoda stavlja nadanje svoje, i ne obra}a se oholima i onim koji te`e na la`.

40:5 Mnoga su ~udesaa Tvoja, koja si u~inio Gospode, Bo`e moj, i mnoge su misli Tvoje s nama. Nema Ti ravna. Hteo bih javljati i kazivati, ali im broja nema.

40:6 @rtve i darova ne}e{; Ti si mi u{i otvorio; `rtve paljenice i koja se za greh prinosi ne tra`i{.

40:7 I po tome rekoh: Evo idem, kao {to je u knjizi pisano za mene;

40:8 Ho}u ~initi volju Tvoju, Bo`e moj, i zakon je Tvoj meni u srcu.

40:9 Kazujem pravdu na saboru velikom; evo, usta svojih ne ustavljam; Gospode, Ti znaš.

40:10 Pravde Tvoje ne sakrivam u srcu svom, kazujem vernost Tvoju i spasenje Tvoje; i ne tajim milosti Tvoje i istine Tvoje od sabora velikog.

40:11 Gospode, nemoj zatvoriti srca svog od mene; milost Tvoja i istina Tvoja jednako neka me ~uvaju.

40:12 Jer me opkoliše zla nebrojena; stigoše me nepravde moje, da ne mogu gledati; ima ih više nego kose na glavi mojoj, srce me moje ostavi.

40:13 Gospode, voljan budi izbaviti me, Gospode, pohitaj mi u pomoć.

40:14 Nek se postide i posrame svi koji traže pogibao duši mojoj! Nek se vrate natrag i postide koji mi `ele zlo.

40:15 Nek se povrate u smetnji svojoj koji mi govore: Ha! Ha!

40:16 Neka se teše i vesele Tobom svi koji traže Tebe Gospode, i koji ljube spasenje Tvoje, neka jednako govore: Velik Gospod!

40:17 Ja sam nesrećan i ništ, neka se Gospod postara za me! Ti si pomoć moja i Izbavitelj moj, Bo`e moj, ne ~asi.

PSALAM 41

B lago onome koji razume ništuga! Gospod će ga izbaviti u zli dan.

41:2 Gospod će ga sa~uvati i po`iveće ga; biće blažen na zemlji. Neće ga dati na volju neprijateljima njegovim.

41:3 Gospod će ga ukrepiti bolnog na odru. Svim menjač postelju njegovu u bolesti njegovoj.

41:4 Ja vi~em: Gospode! Smiluj se na me, isceli dušu moju, sagreših Ti.

41:5 Neprijatelji moji govore zlobno za mene: »Kad će umreti, i ime njegovo poginuti?«

41:6 I ako ko dođe da me vidi, laska; srce njegovo sla`e u sebi nepravdu, i otišavši kazuje.

41:7 [ap]u o meni me|u sobom neprijatelji moji, i misle mi zlo:

41:8 »Zla stvar dođe na njega, legao je; ne}e više ustati.«

41:9 I ~ovek mira mog, u kog se uzdah, koji je|aše hleb moj, podi`e na me petu.

41:10 Ali Ti, Gospode, smiluj se na me, i podigni me; a ja }u im vratiti.

41:11 Po tome }u poznati da sam Ti mio, ako se ne uzraduje neprijatelj moj nada mnom.

41:12 A mene celog sa~uvaj, i daj mi da stojim pred licem Tvojim doveka.

41:13 Blagosloven Bog Izrailjev od veka do veka. Amin, amin.

PSALAM 42

K ao što košta traži potoke, tako duša moja traži Tebe, Bo`e!

42:2 @edna je duša moja Boga, Boga @ivoga, kad }u do}i i pokazati se licu Bo`ijem?

42:3 Suze su mi hleb dan i no}, kad mi svaki dan govore: Gde je Bog tvoj?

42:4 Duša se moja proliva kad se opominjem kako sam hodio sred mnogog ljudstva; stupao u dom Bo`ji, a ljudstvo praznuju}i pevaše i podvikivaše.

42:5 [to si klonula, dušo moja, i }to si `alosna? Uzdam se u Boga; jer }u Ga jo{ slaviti, Spasitelja mog i Boga mog.

42:6 Klonula je u meni duša zato }to Te pominjem u zemlji jordanskoj, na Ermonu, na gori maloj.

42:7 Bezdana bezdanu doziva glasom slapova Tvojih; sve vode Tvoje i vali Tvoji na mene nava-liše.

42:8 Danju je javljao Gospod milost svoju, a no}u Mu je pesma u mene, molitva Bogu `ivota mog.

42:9 Re}i }u Bogu, gradu svom: Zašto si me zaboravio? Zašto idem setan od pakosti neprijateljeve?

42:10 Koji mi pakoste, prebijaju}i kosti moje, rugaju mi se govore}i mi svaki dan: Gde ti je Bog?

42:11 [to si klonula, du{ o moja, i { to si ` alosna? Uzdam se u Boga; jer } u Ga jo{ slaviti, Spasitelj mog i Boga mog.

PSALAM 43

Sudi mi, Bo` e, i raspravi parbu moju s narodom r | avim! Od ~ oveka nepravednog i lukavog izbavi me.

43:2 Jer si Ti Bog kreposti moje; za{ to si me odbacio? Za{ to idem setan od pakosti neprijateljeve?

43:3 Po{ lji videlo svoje i istinu svoju, neka me vode, i izvedu na svetu goru Tvoju i u dvorove Tvoje.

43:4 Onda } u pristupiti k ` rtveniku Bo` ijem, k Bogu radosti i veselja svog, i uz gusle slavi } u Te, Bo` e, Bo` e moj!

43:5 [to si klonula, du{ o moja, i { to si ` alosna? Uzdam se u Boga; jer } u Ga jo{ slaviti, Spasitelj mog i Boga mog.

PSALAM 44

Bo` e, svojim u{ ima slu{ asmo, oci nam na{ i pripoveda{ e delo koje si u~ inio u njihovo vreme, u staro vreme.

44:2 Rukom svojom izgnao si narode, a njih posadio; iskorenio si plemena, a njih namno` io.

44:3 Jer ne zadobi{ e zemlje svojim ma~ em, niti im mi{ ica njihova pomo` e, nego Tvoja desnica i Tvoja mi{ ica, i svetlost lica Tvog, jer Ti behu omileli.

44:4 Bo` e, care moj, Ti si onaj isti, po{ lji pomo } Jakovu!

44:5 S Tobom } emo izbosti neprijatelje svoje, i s imenom Tvojim izgazi } emo one koji ustaju na nas.

44:6 Jer se ne uzdam u luk svoj, niti } e mi ma~ moj pomo } i.

44:7 Nego } e{ nas Ti izbaviti od neprijatelja na{ ih, i nenavidnike na{ e posrami } e{.

44:8 Bogom } emo se hvaliti svaki dan, i ime Tvoje slavi } emo doveka.

44:9 Ali sad si nas povrgao i posramio, i ne ide{ s vojskom na{ om.

44:10 Obra } a{ nas te be` imo ispred neprijatelja, i neprijatelji nas na{ i haraju.

44:11 Dao si nas kao ovce da nas jedu, i po narodima rasejao si nas.

44:12 U bescenje si prodao narod svoj, i nisi mu podigao cene.

44:13 Dao si nas na podsmeh susedima na{ im, da nam se rugaju i sramote nas koji ` ive oko nas.

44:14 Na~ inio si od nas pri~ u u naroda, gledaju } i nas ma{ u glavom tu | inci.

44:15 Svaki je dan sramota moja preda mnom, i stid je popao lice moje.

44:16 Od re~ i podsmeva~ evih i ruga~ evih, i od pogleda neprijateljevih i osvetljiv~ evih.

44:17 Sve ovo sna | e nas; ali ne zaboravimo Tebe, niti prestupismo zaveta Tvog.

44:18 Ne odstupi natrag srce na{ e, i stope na{ e ne za | o{ e s puta Tvog.

44:19 Kad si nas bio u zemlji zmajevskoj, i pokrivaio nas senom smrtnim,

44:20 Onda da bijasmo zaboravili ime Boga svog i podigli ruke svoje k Bogu tu | em,

44:21 Ne bi li Bog izna{ ao to? Jer On zna tajne u srcu.

44:22 A ubijaju nas za Tebe svaki dan; s nama postupaju kao s ovcama klanicama.

44:23 Ustani, { to spava{, Gospode! Probudi se, nemoj odbaciti zasvagda.

44:24 Za{ to krije{ lice svoje? Zaboravlja{ nevolju i muku na{ u?

44:25 Du{ a na{ a pade u prah, telo je na{ e ba~ no na zemlju.

44:26 Ustani, pomo } i na{ a, i izbavi nas radi milosti svoje.

PSALAM 45

Te~ e iz srca mog re~ dobra; reko{ h: Delo je moje za cara; jezik je moj trska hitrog pisara.

45:2 Ti si najlep{i izme|u sinova ljudskih, blagodat te-e iz usta tvojih, jer te je blagoslovio Bog doveka.

45:3 Pripa{i, juna-e, uz bedro svoje ma~ svoj, ~ast svoju i krasotu svoju.

45:4 I tako oki}en pohitaj, sedi na kola za istinu i krotku pravdu, i desnica }e tvoja pokazati ~udesa.

45:5 O{tre su strele tvoje; narodi }e pasti pod vlast tvoju; prostreli}e srca neprijatelja carevih.

45:6 Presto je Tvoj, Bo`e, ve~an i nepokolebljiv; skiptar je carstva Tvog skiptar pravice.

45:7 Ljubi{ pravdu i mrzi{ na bezakonje; toga radi pomaza te, Bo`e, Bog Tvoj uljem radosti vi{e nego drugove Tvoje.

45:8 Sve haljine tvoje miri{u smirnom, alojom i kasijom. Koji `ive u dvorima od minijske slonove kosti, one te vesele.

45:9 Carske k}eri dvore te; s desne ti strane stoji carica u ofirskom zlatu.

45:10 ^uj, k}eri, pogledaj i obrati k meni uho svoje, zaboravi narod svoj i dom oca svog.

45:11 I caru }e omileti lepota tvoja; jer je On Gospod tvoj, i Njemu se pokloni.

45:12 K}i Tirova do}i }e s darovima, najbogatiji u narodu tebe }e moliti.

45:13 Sva je ukra{ena k}i careva iznutra, haljina joj je zlatom iski}ena.

45:14 U vezenoj haljini vode je k caru; za njom vode k tebi devojke, druge njene.

45:15 Vode ih veselo i radosno, ulaze u dvor carev.

45:16 Mesto otaca tvojih bi}e sinovi tvoji, postavi}e{ ih knezovima po svoj zemlji.

45:17 U~ini}u da se ne zaboravlja ime tvoje od kolena na koleno; potom }e te slaviti narodi va vek veka.

PSALAM 46

Bog nam je uto~i{te i sila, pomo}nik, koji se u nevoljama brzo nalazi.

46:2 Zato se ne}emo bojati, da bi se zemlja pomestila, i gore se prevalile u srce morima.

46:3 Neka bu~i i kipi voda njihova, nek se planine tresu od vala njihovih;

46:4 Potoci vesele grad Bo`ji, sveti stan Vi{njeg.

46:5 Bog je usred njega, ne}e se pomestiti, Bog mu poma`e od zore.

46:6 Uzbu~a{e narodi, zadrma{e se carstva; ali On pusti glas svoj i zemlja se rastapa{e.

46:7 Gospod nad vojskama s nama je, brani~ je na{ Bog Jakovljevi.

46:8 Hodite i vidite dela Gospoda, koji u~ini ~udesa na zemlji,

46:9 Prekide ratove do kraja zemlje, luk prebi, koplje slomi, i kola sa`e`e ognjem.

46:10 Utolite i poznajte da sam ja Bog; ja sam uzvi{en po narodima, uzvi{en na zemlji.

46:11 Gospod nad vojskama s nama je, brani~ je na{ Bog Jakovljevi.

PSALAM 47

Svi narodi, zapljeskajte rukama, pokliknite Bogu glasom radosnim.

47:2 Jer je Vi{nji Gospod stra{an, car veliki nad svom zemljom.

47:3 Pokori nam narode i plemena pod noge na{e.

47:4 Izbra nam dostojanje na{e, krasotu Jakova, koji Mu omile.

47:5 Ide Bog uz podvikivanje, Gospod uz glas trubni.

47:6 Pojte Bogu, pojte; pojte caru na{em, pojte;

47:7 Jer je Bog car od sve zemlje, pojte pesmu.

47:8 Bog caruje nad narodima; Bog sedi na svetom prestolu svom.

47:9 Knezovi narodni sastavljaju se s narodom Boga Avramovog. Jer su {titovi zemaljski Bo`iji. Da je uzvi{en!

PSALAM 48

Velik je Gospod i slavan veoma u gradu Boga na{eg, na svetoj gori svojoj.

48:2 Prekrasna je visina, uteha svoj zemlji gora Sion, na severnoj strani njenoj grad cara velikog.

48:3 Bog je u dvorima njegovim zna se da je brani-

48:4 Jer, gle, carevi se zemaljski sabra{e, ali pro|o{e svi.

48:5 Vide{e i za~udi{e se, prepado{e se i pobe-go{e.

48:6 Trepet obuze ih onde, mu~i{e se kao poro-dilja.

48:7 Vetrom isto~nim razbio si korablje tarsiske.

48:8 [ta slu{amo to i vidimo u gradu Gospoda nad vojskama, u gradu Boga na{eg, Bog ga utvrdi doveka.

48:9 Kazujemo, Bo`e, milost Tvoju usred crkve Tvoje.

48:10 Kao {to je ime Tvoje, Bo`e, tako je i hvala Tvoja na krajevima zemaljskim; pravde je puna desnica Tvoja.

48:11 Nek se veseli gora Sion, nek se raduju k}eri judejske sudova radi Tvojih.

48:12 Po|ite oko Siona i obi|ite ga, izbrojte ku-le njegove;

48:13 Pogledajte bedeme njegove, razmotrite dvorove njegove, da pripovedate mla|im nara{taji-ma.

48:14 Jer je ovaj Bog na{ Bog uvek i doveka, On }e biti vo| na{ doveka.

PSALAM 49

Slu{ajte ovo svi narodi, pazite svi koji `ivite po vasiljeni,

49:2 Prostaci i gospodo, bogati i siromasi.

49:3 Usta }e moja kazati premudrost, i srce mo-je re}i }e razum.

49:4 Prignu}u uho svoje k pri~i, uz gusle }u otvoriti zagonetku svoju.

49:5 ^ega da se bojim u zle dane, kad me zloba mojih neprijatelja opkoli?

49:6 Koji se uzdate u silu svoju, i hvalite se veli-kim bogatstvom svojim!

49:7 ^ovek ne}e nikako brata osloboditi, ne}e dati Bogu otkup za nj.

49:8 Velik je otkup za du{u, i ne}e biti nikad

49:9 Da ko doveka `ivi, i ne vidi groba.

49:10 Svi vide gde umiru kao i neznalica i bezu-mnik {to ginu, i ostavljaju drugima imanje svoje.

49:11 Oni misle da }e ku}e njihove trajati dove-ka, i stanovi njihovi od kolena na koleno; imenima svojim zovu zemlje;

49:12 Ali ~ovek u ~asti ne}e dugo ostati, izjed-na~i}e se sa stokom, koju kolju.

49:13 Ovaj im se put ~ini probita~an, i koji za njima idu, hvale misli njihove;

49:14 Ali }e ih kao ovce zatvoriti u pakao, smrt }e im biti pastir; i ujutru hodi}e po njima pravedni-ci, i oblik njihov zbrisa}e pakao rastaviv{i ih s na-seljem.

49:15 Ali }e Bog du{u moju izbaviti iz ruku pa-klenih; jer me On prima.

49:16 Ne boj se kad se ko bogati; kad raste slava doma njegovog.

49:17 Jer kad umre, ne}e ni{ta poneti, niti }e po-}i za njim slava njegova.

49:18 Jer du{u njegovu blagosiljaju za `ivota njegovog, i slave tebe, {to uga|a{ sebi.

49:19 Ali }e on oti}i u stan otaca svojih, gde sveta nikad ne vide.

49:20 ^ovek u ~asti, ako nije razuman, izjedna-~i}e se sa stokom, koju kolju.

PSALAM 50

Bog nad bogovima, Gospod, govori i doziva zemlju od istoka sun~anog do zapada.

50:2 Sa Siona, koji je vrh krasote, javlja se Bog.

50:3 Ide Bog na{, i ne }uti; pred Njim je oganj koji pro`dire, oko Njega je bura velika.

50:4 Doziva nebo odozgo i zemlju, da sudi naro-du svom:

50:5 »Skupite mi svece moje, koji su u~inili sa mnom zavet na `rtvi.«

50:6 (I nebesa oglesi{e pravdu Njegovu, jer je taj sudija Bog.)

50:7 Slu{aj, narode moj, {ta }u ti kazati, Izrailju, {ta }u ti javiti. Ja sam Bog, Bog tvoj.

50:8 Ne}u te za `rtve tvoje karati; tvoje `rtve paljenice svagda su preda mnom.

50:9 Ne treba mi uzimati teleta iz doma tvog, ni jari}a iz torova tvojih.

50:10 Jer je moje sve gorsko zverje, i stoka po planinama na hiljade.

50:11 Znam sve ptice po gorama, i krasota poljska preda mnom je.

50:12 Da ogladnim, ne bih tebi rekao, jer je moja vasiljena i sve {to je u njoj.

50:13 Zar ja jedem meso volujsko, ili krv jare}u pijem?

50:14 Prinesi Bogu hvalu na `rtvu, i izvr{uj Vi{-njemu zavete svoje.

50:15 Prizovi me u nevolji svojoj, izbavi}u te, i ti me proslavi.

50:16 A bezbo`niku re~e Bog: Za{to kazuje{ uredbe moje i nosi{ zavet moj u ustima svojim?

50:17 A sam mrzi{ na nauku, i re~i moje baca{ za le|a.

50:18 Kad vidi{ lupe`a, pristaje{ s njim, i s preljubo~incima ima{ deo.

50:19 Usta si svoja pustio da govore zlo, i jezik tvoj plete prevare.

50:20 Sedi{ i govori{ na brata svog, sina matere svoje opada{.

50:21 Ti si to ~inio, ja }utah, a ti pomisli da sam ja kao ti. Obli~i}u te, metnu}u ti pred o~i grehe tvoje.

50:22 Razumejte ovo koji zaboravljate Boga! Ina~e }u zgrabiti, pa ne}e niko izbaviti.

50:23 Onaj mene po{tuje koji prinosi hvalu na `rtvu i koji je putem na opazu. Ja }u mu pokazati spasenje Bo`ije.

PSALAM 51

Smiluj se na me, Bo`e, po milosti svojoj, i po velikoj dobroti svojoj o~isti bezakonje moje.

51:2 Operi me dobro od bezakonja mog, i od greha mog o~isti me.

51:3 Jer ja znam prestupe svoje, i greh je moj jednako preda mnom.

51:4 Samome Tebi zgre{ih, i na Tvoje o~i zlo u~inih, a Ti si pravedan u re~ima svojim i ~isti u sudu svom.

51:5 Gle, u bezakonju rodih se, i u grehu zatrudne mati moja mnom.

51:6 Gle, istinu ljubi{ u srcu, i iznutra javlja{ mi mudrost.

51:7 Pokropi me isopom, i o~isti}u se; umij me, i bi}u belji od snega.

51:8 Daj mi da slu{am radost i veselje, da se prenu kosti koje si potro.

51:9 Odvрати lice svoje od greha mojih, i sva bezakonja moja o~isti.

51:10 U~ini mi, Bo`e, ~isto srce, i duh prav ponovi u meni.

51:11 Nemoj me odvrgnuti od lica svog, i Svetog Duha svog nemoj uzeti od mene.

51:12 Vрати mi radost spasenja svog, i duh vladalaki neka me potkrepi.

51:13 Nau~i}u bezakonike putevima Tvojim, i gre{nici k Tebi }e se obratiti.

51:14 Izbavi me od krvi, Bo`e, Bo`e, Spasitelju moj, i jezik }e moj glasiti pravdu Tvoju.

51:15 Gospode! Otvori usta moja, i ona }e kazati hvalu Tvoju.

51:16 Jer `rtve ne}e{: ja bih je prineo; za `rtve paljenice ne mari{.

51:17 @rtva je Bogu duh skru{en, srce skru{eno i poni{teno ne odbacuje{, Bo`e.

51:18 Po dobroti svojoj, Gospode, ~ini dobro Si~onu, podigni zidove jerusalimske.

51:19 Onda }e Ti biti mile `rtve pravde, prinosi i `rtve paljenice; onda }e metati na `rtvenik Tvoj teoce.

PSALAM 52

[to se hvali{ nevaljalstvom, silni? Milost je Bo`ija svaki dan sa mnom.

52:2 Nepravdu izmi{lja jezik tvoj; on je u tebe kao britva nao{trena, lukavi!

52:3 Voli{ zlo nego dobro, voli{ lagati nego istinu govoriti.

52:4 Ljubi{ svakojake re~i od pogibli, i jezik lukav.

52:5 Toga radi Bog }e te poraziti sasvim, izbacije te i i{~upa}e te iz stana, i koren tvoj iz zemlje `ivih.

52:6 Vide}e pravednici i poboja}e se, i podsmeva}e mu se:

52:7 Gle ~oveka koji ne dr`a{e u Bogu kreposti svoje, nego se uzda{e u veli~inu bogatstva svog i utvr|iva{e se zlo}om svojom.

52:8 A ja, kao maslina zelena u domu Gospodnjem, uzdam se u milost Bo`iju bez prestanka i doveka.

52:9 Doveka }u hvaliti Tebe, jer dobro ~ini{, i uzda}u se u ime Tvoje; jer si dobar k svecima svojim.

PSALAM 53

Re~e bezumnik u srcu svom: Nema Boga; pro-nevaljali{e se i zagrd{e u bezakonju, nema nikoga dobro da tvori.

53:2 Bog s neba pogleda na sinove ~ove~ije da vidi ima li koji razuman, i tra`i li koji Boga.

53:3 Svi zastrani{e, svi se pokvari{e, nema nikoga dobro da tvori, nema ni jednog.

53:4 Zar ne}e da se orazume koji god ~ine bezakonje, jedu narod moj kao {to jedu hleb, i ne prizivaju Boga?

53:5 Drhta}e od straha gde straha nema. Jer }e Bog rasuti kosti onih koji ustaju na tebe. Ti }e{ ih posramiti, jer ih Bog odvr`e.

53:6 Ko }e poslati sa Siona spasenje Izrailju? Kad Bog povrati zarobljeni narod svoj, radova}e se Jakov, veseli}e se Izrailj.

PSALAM 54

Bo`e! Imenom svojim pomoz mi, i krepo}u svojom odbrani me na sudu.

54:2 Bo`e! Usli{i molitvu moju, ~uj re~i usta mojih.

54:3 Jer tu|ini usta{e na me; i silni tra`e du{u moju; nemaju Boga pred sobom.

54:4 Gle, Bog je pomo}nik moj, Gospod daje snagu du{i mojoj.

54:5 Obrati}e zlo na neprijatelje moje, istinom svojom istrebi}e ih.

54:6 Rado }u prineti `rtvu, proslavi}u ime Tvoje, Gospode, jer je dobro.

54:7 Jer me izbavlja{ od svake nevolje, i na neprijatelje moje bez straha gleda oko moje.

PSALAM 55

Usli{i, Bo`e, molitvu moju, i nemoj se sakriti od moljenja mog.

55:2 Pazi, i saslu{aj me; cvilim u jadu svom i uzdi{em

55:3 Od vike neprijateljske i od dosade bezbo`ni~ke; jer di`u na me zlo, i u gnevu gone me.

55:4 Srce je moje uzdrhtalo u meni, i strah smrti popade me;

55:5 Strah i trepet do|e na me, i groza poduze me.

55:6 I rekoh: Ko bi mi dao krila golubinja? Ja bih odleteo i po~inuo;

55:7 Daleko bih pobegao, i nastanio se u pustinji.

55:8 Pohitao bih da ute~em od vihora i od bure.

55:9 Porazi, Gospode, i razdeli jezike njihove, jer vidim nasilje i sva|u u gradu;

55:10 Danju i no}u to hodi po zidovima njegovim; zlo~instvo je i muka posred njega.

55:11 Usred njega je pogibao, s ulice njegove ne odlazi prevara i lukavstvo.

55:12 Jer ne ru`i me neprijatelj moj, to bih podneo; ne ustaje na me javni nenavidnik, od njega bih se sakrio.

55:13 Nego ti koji si mi bio to {to ja sam, drug moj i znanac moj.

55:14 S kojim mi be{e radost deliti tajnu, i u dom Bo`iji hodih kroz sabor narodni.

55:15 Neka ih ugrabi smrt, neka `ivi si|u u pakao, jer je zlo~instvo u stanu njihovom i u njima.

55:16 Ja Boga prizivam, i Gospod }e me spasti.

55:17 Ve~erom i jutrom i u podne tu`im i uzdi{em, i ~u}e glas moj;

55:18 U~ini}e, te }e du{a moja biti mirna od onih koji napadaju na me, jer ih mnogo imam.

55:19 Da usli{i, i ukroti ih Bog, koji `ivi od veka; jer se ne menjaju i ne boje se Boga.

55:20 Di`u ruke svoje na one koji su s njima u miru, i raskidaju svoju dru`bu.

55:21 Usta su im meka kao maslo, a na srcu im je rat. Re~i su im bla`e od ulja, ali su goli ma~evi.

55:22 Stavi na Gospoda breme svoje, i On }e te potkrepiti. Ne}e dati doveka pravedniku da posrne.

55:23 Ti }e{ ih, Bo`e, svaliti u jamu pogibli; krvopije i lukavi ne}e sastaviti polovine dana svojih. A ja se u Tebe uzdam.

PSALAM 56

Smiluj se na me, Bo`e, jer ~ovek ho}e da me proguta, neprijatelj me svaki dan prite{njuje.

56:2 Neprijatelji moji svaki dan tra`e da me progutaju; jer mnogi napadaju na me oholo.

56:3 Kad me je strah, jer se u Tebe uzdam.

56:4 Bogom se hvalim za re~ Njegovu; u Boga se uzdam, ne bojim se; {ta }e mi u~initi telo?

56:5 Svaki dan izvr}u re~i moje; {ta god misle, sve meni o zlu.

56:6 Skupljaju se, prikrivaju se, paze za petama mojim; jer tra`e du{u moju.

56:7 Kod ovakve zlo}e izbavi od njih, u gnevu obori narode, Bo`e.

56:8 U Tebe je izbrojano moje potucanje, suze se moje ~uvaju u sudu kod Tebe, one su u knjizi Tvojjoj.

56:9 Neprijatelji moji ustupaju natrag, kad Tebe prizivam; po tom znam da je Bog sa mnom.

56:10 Bogom se hvalim za re~ Njegovu, Gospodom se hvalim za re~ Njegovu.

56:11 U Boga se uzdam, ne bojim se; {ta }e mi u~initi ~ovek?

56:12 Tebi sam se, Bo`e, zavetovao; Tebe }u hvaliti;

56:13 Jer si izbavio du{u moju od smrti, noge moje od spoticanja, da bih hodio pred licem Bo`jim, u svetlosti `ivih.

PSALAM 57

Smiluj se na me, Bo`e, smiluj se na me; jer se u Tebe uzda du{a moja, i pod sen krila Tvojih sklanjam se dok ne pro|u nevolje.

57:2 Prizivam Boga Vi{njeg, Boga, koji mi dobro ~ini;

57:3 Da po{alje s neba i sa~uva me, da posrami onog koji tra`i da me pro`dre; da po{alje Bog milost svoju i istinu svoju.

57:4 Du{a je moja me|u lavovima, le`im me|u onima koji di{u plamenom. Zubi su sinova ljudskih koplja i strele, i njihov jezik ma~ o{tar.

57:5 Uzvisi se vi{e nebesa, Bo`e, po svoj zemlji neka bude slava Tvoja!

57:6 Metnu{e zamku nogama mojim, i stego{e du{u moju, iskopa{e preda mnom jamu, i sami pada{e u nju.

57:7 Utvrdilo se srce moje, Bo`e, utvrdilo se srce moje; peva}u Te i slavi}u.

57:8 Probudi se, slavo moja, probudi se, psaltire i gusle; usta}u rano.

57:9 Hvali}u Gospoda po narodima, peva}u Ti po plemenima.

57:10 Jer je velika do nebesa milost Tvoja, i istina Tvoja do oblaka.

57:11 Uzvisi se vi{e nebesa, Bo`e, po svoj zemlji neka bude slava Tvoja!

PSALAM 58

Govorite li zaista istinu, silni, sudite li pravo, sinovi ~ove~iji?

58:2 Ta, bezakonja sastavljate u srcu, me}ete na merila zlo~instva ruku svojih na zemlji.

58:3 Od samog ro|enja zastrani{e bezakonici, od utrobe materine tumaraju govore}i la`.

58:4 U njima je jed kao jed zmijinji, kao gluve aspide, koja zatiskuje uho svoje,

58:5 Koja ne ~uje glas baja~ev, vra~ara ve{tog u vra~anju.

58:6 Bo`e! Polomi im zube u ustima njihovim; razbij ~eljasti lavovima, Gospode!

58:7 Nek se prolju kao voda, i nestane ih. Kad puste strele, neka budu kao slomljene.

58:8 Kao pu`, koji se ra{~inja, neka i{~ile; kao dete, koje `ena pobaci, neka ne vide sunca.

58:9 Pre nego kotlovi va{i osete toplotu od potpaljenog trnja, i sirovo i nagorelo neka raznese vihor.

58:10 Obradova}e se pravednik kad vidi osvetu, opra}e noge svoje u krvi bezbo`nikovoj.

58:11 I re{i }e ljudi: Zaista ima ploda pravedniku! Zaista je Bog sudija na zemlji!

PSALAM 59

Izbavi me od neprijatelja mojih, Bo`e moj, i od onih, {to ustaju na me, zakloni me.

59:2 Izbavi me od onih koji ~ine bezakonje, i od krvopija sa~uvaj me.

59:3 Evo, zlo nami{laju du{i mojoj, skupljaju se na me silni, bez krivice moje i bez greha mog, Gospode.

59:4 Bez krivice moje ste~u se i oru`aju se; ustani za mene, i gledaj.

59:5 Ti, Gospode, Bo`e nad vojskama, Bo`e Izrailjev, probudi se, obi|i sve ove narode, nemoj po`aliti odmetnika.

59:6 Nek se vrate uve~e, laju kao psi i idu oko grada.

59:7 Evo ru`e jezikom svojim, ma~im je u ustima, jer, vele, ko }e ~uti?

59:8 Ali Ti }e{ se, Gospode, smejati njima i posramiti sve ove narode.

59:9 Oni su jaki, ali ja na Tebe pogledam, jer si Ti Bog, ~uvar moj.

59:10 Bog, koji me miluje, ide preda mnom, Bog mi daje bez straha da gledam neprijatelje svoje.

59:11 Nemoj ih pobiti, da ne bi zaboravio narod moj; raspi ih silom svojom i obori ih, Gospode, brani~u na{,

59:12 Za greh usta njihovih; za re~i jezika njihovog; nek se uhvate u oholosti svojoj za kletvu i la` koju su govorili.

59:13 Raspi u gnevu, raspi, da ih nema; i neka poznaju da Bog vlada nad Jakovom i do krajeva zemaljskih.

59:14 Nek se vrate uve~e, laju kao psi, i idu oko grada.

59:15 Neka tumaraju tra`e{i hrane, i ne nasitiv{i se neka no{i provode.

59:16 A ja }u pevati silu Tvoju, rano ujutru glasiti milost Tvoju; jer si mi bio odbrana i uto~i{te u dan nevolje moje.

59:17 Silo moja! Tebi }u pevati, jer si Ti Bog ~uvar moj, Bog koji me miluje.

PSALAM 60

Bo`e, rasrdio si se na nas, rasuo si nas, gnevio si se; povrati nas.

60:2 Zatresao si zemlju, i razvalio si je; stegni raseline njene, jer se njiha.

60:3 Dao si narodu svom da pozna ljutu nevolju, napojio si nas vina od kog se zanesosmo.

60:4 Podigni zastavu za one koji Te se boje, da uteku od luka,

60:5 Da se izbave mili Tvoji. Pomozi desnicom svojom i usli{i me.

60:6 Bog re~e u svetinji svojoj: Veseli}u se, razdeli}u Sihem, i dolinu Sokot razmeri}u.

60:7 Moj je Galad, moj je Manasija, Jefrem je krepost glave moje, Juda skiptar moj,

60:8 Moav ~a{a moja, iz koje se umivam, na Edoma pru`i}u obuj svoju. Pevaj mi, filistejska zemljo!

60:9 Ko }e me odvesti u tvrdi grad? Ko }e me otpratiti do Edoma?

60:10 Zar ne}e{ Ti, Bo`e, koji si nas odbacio, i ne ide{, Bo`e, s vojskom na{om?

60:11 Daj nam pomo} u teskobi. A obrana je ~o-ve~ija uzalud.

60:12 Bogom smo jaki: On gazi neprijatelje na{e.

PSALAM 61

^uj, Bo`e, viku moju, slu{aj molitvu moju.

61:2 Od kraja zemlje vi~em k Tebi, kad klonu srce moje. Izvedi me na goru, gde se ne mogu popeti.

61:3 Jer si Ti uto-i{te moje, tvrdi zaklon od neprijatelja.

61:4 Da `ivim u stanu Tvom doveka, i po~inem pod krovom krila Tvojih.

61:5 Jer Ti, Bo`e, ~uje{ zavete moje i daje{ mi dostojanje onih koji po{tuju ime Tvoje.

61:6 Dodaj dane k danima carevim, i godine njegove produ`i od kolena na koleno.

61:7 Neka caruje doveka pred Bogom; zapovedi milosti i istini neka ga ~uvaju.

61:8 Tako }u pevati imenu Tvom svagda, izvr{uju}i zavete svoje svaki dan.

PSALAM 62

Ta, u Boga je mir du{i mojoj, od Njega je spasenje moje!

62:2 Ta, On je grad moj i spasenje moje, uto~i{-te moje, ne}u posrnuti nimalo.

62:3 Dokle }ete napadati na ~oveka? Svi ho}ete da ga oborite kao zid navaljen, kao ogradu isprovaljivanu.

62:4 Ba{ naumi{e da ga svrgnu s visine, omile im la`, ustima blagosiljaju, a u srcu kunu.

62:5 Da, u Bogu se smiri, du{o moja; jer je u Njemu nad moj.

62:6 On je grad moj i spasenje moje, uto~i{-te moje, ne}u posrnuti.

62:7 U Bogu je spasenje moje i slava moja, tvrdi grad i pristani{te meni je u Bogu.

62:8 Narode! Uzdam se u Njega u svako doba; izlivajte pred Njim srce svoje; Bog je na{e uto~i{-te.

62:9 Ta, sinovi su prosta~ki ni{ta, sinovi su gospodski la`, da se metnu na merila, bili bi lak{i nego ni{ta.

62:10 Ne uzdajte se u vlast ni u otimanje, nemojte biti ni{tavi; kad raste bogatstvo, ne dajte da vam srce prione za nj.

62:11 Jednom re~e Bog i vi{e puta ~uh, da je krepost u Boga.

62:12 I u Tebe je, Gospode, milost; jer Ti pla}a{ svakome po delima njegovim.

PSALAM 63

Bo`e! Ti si Bog moj, k Tebi ranim, `edna je Tebe du{a moja, za Tobom ~ezne telo moje u zemlji suvoj, `ednoj i bezvodnoj.

63:2 Tako bih Te ugledao u svetinji, da bih video silu Tvoju i slavu Tvoju.

63:3 Jer je dobrota Tvoja bolja od `ivota. Usta bi moja hvalila Tebe;

63:4 Tako bih Te blagosiljao za `ivota svog, u ime Tvoje podigao bih ruke svoje.

63:5 Kao salom i uljem nasitila bi se du{a moja, i radosnim glasom hvalila bi Te usta moja.

63:6 Kad Te se se}am na postelji, sve no}ne stra`e razmi{ljam o Tebi.

63:7 Jer si Ti pomo} moja, i u senu krila Tvojih veselim se.

63:8 Du{a se moja prilepila za Tebe, desnica Tvoja dr`i me.

63:9 Koji tra`e pogibao du{i mojoj, oni }e oti}i pod zemlju.

63:10 Izginu}e od ma~a, i dopa}e liscicama.

63:11 A car }e se veseliti o Bogu, hvali}e se svaki koji se kune Njim, kad se zatisnu usta onima koji govore la`.

PSALAM 64

Uuj, Bo`e, glas moj u jadu mom; od stra{nog neprijatelja sa~uvaj `ivot moj.

64:2 Sakrij me od gomile bezakonika, od ~ete zlo~inaca,

64:3 Koji nao{tri{e jezik svoj kao ma~, streljaju re~ima, koje zadaju rane,

64:4 Da bi iz potaje ubili pravoga. Iznenada udaraju na nj i ne boje se;

64:5 Utvr|uju sebe u zlim namerama, dogovaraju se kako }e zamke sakriti, vele: Ko }e ih videti?

64:6 Izmi{laju zlo~instva i govore: Svr{eno je! [ta }e se raditi, smi{ljeno je! A {ta je unutra i srce u ~oveka duboko je.

64:7 Ali }e ih Bog poraziti; udari}e ih strela iznenada.

64:8 Obori}e jedan drugog jezikom svojim. Ko ih god vidi, be`a}e od njih.

64:9 Svi }e se ljudi bojati i kaziva}e ~udo Bo`ije, i pozna}e u tome delo Njegovo.

64:10 A pravednik }e se veseliti o Gospodu i uzda}e se u Njega, i hvali}e se svi koji su pravog srca.

PSALAM 65

UTebi je uzdanje, Bo`e, Tebi pripada hvala na Sionu, i Tebi se izvr{uju zaveti.

65:2 Ti slu{a{ molitvu; k Tebi dolazi svako telo.

65:3 Bezakonja me pritiskaju, Ti }e{ o~istiti grehe na{e.

65:4 Blago onome koga izabira{ i prima{, da `ivi u dvoru Tvom! Nasiti}emo se dobrom doma Tvog, svetinjom crkve Tvoje.

65:5 Divno nam odgovara{ po pravdi svojoj, Bo`e, Spasitelju na{, uzdanico svih krajeva zemaljskih, i naroda preko mora daleko.

65:6 Koji si postavio gore svojom silom, opasao se ja~inom,

65:7 Koji uti{ava{ huku morsku, huku vala njihovih i bunu po narodima!

65:8 Boje se Tvojih ~udesa koji `ive na krajevima zemaljskim; sve {to se javlja jutrom i ve~erom Ti budi{ da slavi Tebe.

65:9 Nadgleda{ zemlju i zaliva{ je, obilno je oboga}ava{; potok je Bo`ji pun vode, sprema{ za njih `ito, jer si tako uredio.

65:10 Brazde njene napaja{, ravni{ grude njene, ki{nim kapljama razmek{ava{ je, blagosilja{ je da ra|a.

65:11 Ti ven~ava{ godinu, kojoj dobro ~ini{; stope su Tvoje pune masti.

65:12 Tiju pa{e po pustinjama, i humovi se opasuju rado{u.

65:13 Luke se osipaju stadima, i polja se zaodevaju p{enicom; vesele se i pevaju.

PSALAM 66

Poklikni Bogu, sva zemljo!

66:2 Zapevajte slavu imenu Njegovom, dajte Mu hvalu i slavu.

66:3 Recite Bogu: Kako si stra{an u delima svojim! Radi velike sile Tvoje laskaju Ti neprijatelji Tvoji.

66:4 Sva zemlja nek se pokloni Tebi i poje Tebi, neka poje imenu Tvom.

66:5 Hodite i vidite dela Boga stra{nog u delima svojim nad sinovima ljudskim.

66:6 On je pretvorio more u suhotu, preko reke pre|osmo nogama; onde smo se veselili o Njemu;

66:7 Vlada silom svojom uvek, o~i Njegove gledaju na narode. Buntovnici, da se niste podigli!

66:8 Blagosiljajte, narodi, Boga na{eg, i glasite hvalu Njemu.

66:9 On je darovao du{i na{oj `ivot, i nije dao da poklizne noga na{a.

66:10 Ti si nas oku{ao, Bo`e, pretopio si nas, kao srebro {to se pretapa.

66:11 Uveo si nas u mre`u, metnuo si breme na le|a na{a.

66:12 Dao si nas u jaram ~oveku, u|osmo u oganj i u vodu; ali si nas izveo na odmor.

66:13 U{i }u u dom Tvoj sa `rtvama {to se sa `i-
`u, izvr{i}u Ti zavete svoje,

66:14 Koje reko{e usta moja, i kaza jezik moj u
teskobi mojoj.

66:15 @rtve paljenice pretile }u tu prineti s di-
mom od pretiline ovnujske, prine}u Ti teoce s jari-
}ima.

66:16 Hodite, ~ujte svi koji se bojite Boga, ja }u
vam kazati {ta je u~inio du{i}mojoj.

66:17 K Njemu zavikah ustima svojim, i jezi-
kom svojim proslavih Ga.

66:18 Da sam video u srcu svom bezakonje, ne
bi me usli{i}o Gospod.

66:19 Ali Bog usli{i}, primi glas moljenja mog.

66:20 Blagosloven Bog, koji ne odvr`e molitve
moje i ne ostavi me bez milosti svoje!

PSALAM 67

Bo`e, budi nam milostiv i blagosiljaj nas, oba-
sjavaj nas licem svojim.

67:2 Da bi se znao na zemlji put Tvoj, po svima
narodima spasenje Tvoje.

67:3 Da Te slave narodi, Bo`e, da Te slave svi
narodi!

67:4 Da se vesele i raduju plemena; jer sudi{ na-
rodima pravo, i plemenima na zemlji upravlja{.

67:5 Da Te slave narodi, Bo`e, da Te slave svi
narodi!

67:6 Zemlja dade plod svoj. Da nas blagosilja
Bog, Bog na{!

67:7 Da nas blagosilja Bog, i da Ga se boje svi
krajevi zemaljski!

PSALAM 68

Usta}e Bog, i rasu}e se neprijatelji Njegovi, i
pobe}i }e od lica Njegovog koji mrze na Nj.

68:2 Ti }e{ ih razagnati kao dim {to se razgoni;
kao {to se vosak topi od ognja, tako }e bezbo`nici
izginuti od lica Bo`ijeg.

68:3 A pravednici }e se veseliti, radova}e se
pred Bogom, i slaviti u radosti.

68:4 Pojte Bogu, popevajte imenu Njegovom;
ravnite put Onome {to ide preko pustinje; Gospod
Mu je ime, radujte Mu se.

68:5 Otac je sirotama i sudija udovicama Bog u
svetom stanu svom.

68:6 Bog samcima daje zadrugu, su`nje izvodi
na mesta obilna, a nepokorni `ive gde je su{a.

68:7 Bo`e! Kad si i{ao pred narodom svojim,
kad si i{ao preko pustinje,

68:8 Zemlja se tresa{e, i nebo se rastapa{e od li-
ca Bo`ijeg, i ovaj Sinaj od lica Boga, Boga Izrai-
ljevog.

68:9 Blagodatni si da`d izlivao, Bo`e, i kad
iznemaga{e dostojanje Tvoje, Ti si ga krepio.

68:10 Stado Tvoje `ivlja}e onde; po dobroti svo-
joj, Bo`e, Ti si gotovio hranu jadnome.

68:11 Gospod daje re~; glasnika veliko je mno{-
tvo.

68:12 Carevi nad vojskama be`e, be`e, a koja
sedi doma, deli plen.

68:13 Smiriv{i se u svojim krajevima, vi ste kao
golubica, kojoj su krila posrebrana, a perje joj se
zlatni.

68:14 Kad je Svemogu}i rasipao careve na ovoj
zemlji, ona se blista{e kao sneg na Selmonu.

68:15 Gora je vasanska gora Bo`ija; gora je va-
sanska gora humovita.

68:16 Za{to gledate zavidljivo, gore humovite?
Evo gora, na kojoj omile Bogu `iveti, i na kojoj }e
Gospod `iveti doveka.

68:17 Kola Bo`ijih ima sila, hiljade hiljada. Me-
|u njima je Gospod, Sinaj u svetinji.

68:18 Ti si iza{ao na visinu, doveo si roblje, pri-
mio darove za ljude, a i za one koji se protive da
ovde nastava{, Gospode Bo`e!

68:19 Blagosloven Gospod svaki dan! Ako nas
ko pretovara, Bog nam poma`e.

68:20 Ovaj je Bog na{ Bog Spasitelj, u vlasti su
Gospodu vrata smrtna.

68:21 Gospod satire glavu neprijateljima svojim
i vlasato teme onog koji ostaje u bezakonju svom.

68:22 Re~e Gospod: Od Vasana }u dovesti, do-
ve{ }u iz dubine morske,

68:23 Da ti ogrezne noga u krvi neprijateljskoj i jezik pasa tvojih da je li`e.

68:24 Vide{e kako ide{, Bo`e, kako sveto ide Bog moj, car moj.

68:25 Napred i|ahu peva-i, za njima svira~i sred devojaka s bubnjevima:

68:26 »Na saboru blagosiljajte Gospoda Boga, koji ste iz izvora Izrailjevog!«

68:27 Onde mladi Venijamin, stare{ina njihov; knezovi Judini, vladaoci njihovi; knezovi Zavulonovi, knezovi Neftalimovi.

68:28 Bog tvoj darovao ti je silu. Utvrdi, Bo`e, ovo {to si u~inio za nas!

68:29 U crkvi Tvojoj, u Jerusalimu, carevi }e prinositi dare.

68:30 Ukroti zver u ritu, kod volova s teocima naroda, da bi popadali pred Tobom sa {ipkama srebra; raspi narode koji `ele bojeve.

68:31 Do}i }e vlastela iz Misira, Etiopija }e pru`iti ruke svoje k Bogu.

68:32 Carstva zemaljska, pojte Bogu, popevajte Gospodu,

68:33 Koji sedi na nebesima nebesa iskonskih. Evo grmi glasom jakim.

68:34 Dajte slavu Bogu; veli~anstvo je Njegovo nad Izrailjem i sila Njegova na oblacima.

68:35 Divan si, Bo`e, u svetinji svojoj! Bog Izrailjev daje silu i krepost narodu. Blagosloven Bog!

PSALAM 69

Pomozi mi, Bo`e, jer do|e voda do du{e.

69:2 Propadam u dubokom glibu, gde nema dna; tonem vodi u dubine, i vali me zatrpavaju.

69:3 Iznemogoh vi~u}i, promu~e mi grlo, pobele{e mi o-i pogledaju}i Boga.

69:4 Onih koji mrze na me niza{ta ima vi{e nego kose na glavi mojoj; osili{e koji ho}e da me pogube, la`ljivi neprijatelji moji. [ta nisam otimao, valja da vratim.

69:5 Bo`e! Ti zna{ je li u meni bezumlje, i krivice moje nisu sakrivene od Tebe.

69:6 Nemoj da se postide u meni koji se uzdaju u Tebe, Gospode, Gospode nad vojskama! Nemoj da se posrame u meni koji tra`e Tebe, Bo`e Izrailjev!

69:7 Jer Tebe radi podnosim rug, i sramota popade lice moje.

69:8 Tu|in postadoh bra}i svojoj, i neznan sinovima matere svoje.

69:9 Jer revnost za ku}u Tvoju jede me i ru`enja onih koji Tebe ru`e padaju na me.

69:10 Pla~em, postim se du{om svojom, i to mi se prima za zlo;

69:11 Mesto haljine obla~im vre}u, i bivam im pri~a.

69:12 O meni se razgovaraju sede}i na vratima, piju}i vino pevaju me.

69:13 A ja se molim Tebi, Gospode; vreme je da se smiluje{, Bo`e; po velikoj milosti svojoj usli{i me, jer je istinito spasenje Tvoje.

69:14 Izvadi me iz gliba, da ne propadnem; da se izbavim od nenavidnika i iz duboke vode;

69:15 Da me ne uzme voda na maticu, da me ne pro`dre pu~ina, i da ne sklopi jama nada mnom `drela svog.

69:16 Usli{i me, Gospode, jer je blagost Tvoja milosrdna, po velikoj dobroti svojoj pogledaj me.

69:17 Nemoj odvratiti lica svog od sluge svog; jer me je tuga; pohitaj, usli{i me.

69:18 Pribli`i se du{i mojoj, izbavi je; nasuprot neprijateljima mojim izbavi me.

69:19 Ti zna{ pod kakvim sam rugom, stidom i sramotom; pred Tobom su svi neprijatelji moji.

69:20 Sramota satire srce moje, iznemogoh; ~ekam ho}e li se kome sa`aliti, ali nema nikoga; ho}e li me ko pote{iti, ali ne nalazim.

69:21 Daju mi `u~ da jedem, i u `e|i mojoj poje me octom.

69:22 Trpeza njihova neka im bude mre`a i zamka, to neka im bude plata.

69:23 Neka im potamne o~i njihove, da ne vide, i njihove bedre raslabi zasvagda.

69:24 Izlij na njih jarost svoju, i plamen gneva Tvog neka ih obuzme!

69:25 Stan njihov neka opusti, i u njihovim {ato- rima neka ne bude nikoga da `ivi.

69:26 Jer koga si Ti porazio, oni gone, i umno- `avaju jade onima koje si Ti ranio.

69:27 Me}i na njih krivicu za krivicom, da ne do|u do pravde Tvoje.

69:28 Neka se izbri{u iz knjige `ivih, i s praved- nicima nek ne budu zapisani.

69:29 A ja sam ni{t i bolan; pomo} Tvoja, Bo`e, nek me zakloni.

69:30 Slavi}u ime Bo`ije u pesmi, veli-a}u Ga u hvali.

69:31 To je Bogu milije od vola, od teleta s ro- govima i s papcima.

69:32 Vide}e ni{ti i radova}e se. Koji tra`ite Boga, o`ive}e srce va{e.

69:33 Jer Bog ~uje uboge, i su`anja svojih ne oglu{a se.

69:34 Neka Ga hvale nebesa i zemlja, mora i sve {to se u njima mi~e!

69:35 Jer }e Bog spasti Sion, sazida}e gradove Judine; i ljudi }e se onde naseliti i nasledi}e ga.

69:36 I nasle|e }e se sluga Njegovih utvrditi u njemu i koji ljube ime Njegovo nastava}e na nje- mu.

PSALAM 70

Bo`e, pohitaj da me izbavi{, Gospode, da mi pomogne{!

70:2 Nek se postide i posrame koji tra`e du{u moju! Nek odstupe natrag, i osramote se koji mi zlo`ele!

70:3 Sa stidom nek se vrate natrag koji mi govo- re: Ha! Ha!

70:4 Nek se te{e i vesele Tobom koji tra`e Tebe, i koji ljube spasenje Tvoje, neka jednako govore: Velik je Bog!

70:5 A ja sam ni{t i ubog, Bo`e, pohitaj k meni! Ti si pomo} moja i Izbavitelj moj, Gospode, ne ~a- sil!

PSALAM 71

U Tebe se, Gospode, uzdam, nemoj me ostavi- ti pod sramotom ve~nom.

71:2 Pravdom svojom izbavi me, i oprost me, prigni k meni uho svoje i pomoz mi.

71:3 Budi mi grad gde bih svagda dolazio da `i- vim, uredi spasenje moje; jer si Ti grad moj i kre- post moja.

71:4 Bo`e moj! Uzmi me iz ruke bezbo`nikove, iz ruke bezakonikove i nasilnikove.

71:5 Jer si Ti nadanje moje, Gospod je Gospod pouzdanje moje od mladosti moje.

71:6 Tebe se dr`im od ro|enja, od utrobe matere moje Ti si brani~ moj; Tobom se hvalim svagda.

71:7 ^udo sam mnogima, a Ti si uto~i{te moje jako.

71:8 Usta su moja puna hvale Tvoje, slave Tvo- je svaki dan.

71:9 Nemoj me odbaciti pod starost, kad me izdaje snaga moja, nemoj me ostaviti.

71:10 Jer neprijatelji moji misle o meni, i koji vrebaju du{u moju dogovaraju se,

71:11 Govore}i: Bog ga je ostavio, poterajte i uhvatite ga, jer ga nema ko izbaviti.

71:12 Bo`e! Ne budi daleko od mene; Bo`e moj! Pohitaj mi u pomo}.

71:13 Nek se postide i poginu protivnici du{e moje; neka popadne stid i sramota na one koji mi tra`e zla!

71:14 A ja }u se svagda uzdati, i ponavlja}u hvale Tebi.

71:15 Usta }e moja kazivati pravdu Tvoju, svaki dan dobro~instva Tvoja, jer im ne znam broja.

71:16 U}i }u u sili Gospoda Gospoda, i slavi}u samo Tvoju pravdu.

71:17 Bo`e! Ti si me u~io od mladosti, i do da- nas kazujem ~udesa Tvoja.

71:18 Ni u starosti i kad osedeh nemoj me osta- viti, Bo`e, eda bih kazivao mi{icu Tvoju nasle|u, svoj omladini silu Tvoju,

71:19 Pravda je Tvoja, Bo`e, do najvi{e visine; u velikim delima, koja si u~inio, Bo`e, ko je kao Ti?

71:20 Koliko si me puta bacao u velike i ljute nevolje, pak si me opet ostavio me|u `ivima i iz bezdana me zemaljskih opet izvadio.

71:21 Mnogo si me puta podizao i ponavljao utehe.

71:22 I ja Te hvalim uz psaltir, Tvoju vernost, Bo`e moj; udaram Ti u gusle, Sve~e Izrailjev!

71:23 Raduju se usta moja kad pevam Tebi, i du{a moja, koju si izbavio.

71:24 I jezik moj svaki dan kazuje pravdu Tvoju; jer su posti|eni i posramljeni oni koji mi tra`e zla.

PSALAM 72

Bo`e, daj caru sud svoj, i pravdu svoju sinu carevom:

72:2 On }e suditi narodu Tvom po pravdi, i nevoljnicima Tvojim po pravici.

72:3 Rodi}e narodu gore mirom, i humovi pravdom.

72:4 On }e suditi nevoljnima u narodu, pomo}i }e sinovima ni{tega, i nasilnika }e oboriti,

72:5 Boja}e se Tebe dok je sunca i meseca, od kolena do kolena.

72:6 Si}i }e kao da `d na poko{enu livadu, kao kaplje koje pora{aju zemlju.

72:7 Procveta}e u dane njegove pravednik i svuda mir dokle te~e meseca.

72:8 Vlada}e od mora do mora, i od reke do krajeva zemaljskih.

72:9 Pred njim }e popadati divljaci, i neprijatelji njegovi prah }e lizati.

72:10 Carevi tarsiski i ostrvljani done}e dare, carevi {avski i savski da}e danak.

72:11 Klanja}e mu se svi carevi, svi narodi bi}e mu pokorni.

72:12 Jer }e izbaviti ubogoga koji cvili i nevoljnoga koji nema pomo}nika.

72:13 Bi}e milostiv ni{tem i ubogom, i du{e }e jadnima spasti.

72:14 Od prevare i nasilja iskupi}e du{e njihove, i skupa }e biti krv njihova pred o~ima njegovim.

72:15 Oni }e dobro `iveti, i done}e mu zlato iz [ave; i svagda }e se moliti za njega, i svaki }e ga dan blagosiljati.

72:16 Bi}e p{enice na zemlji izobila; po vrhovima gorskim leluja}e se klasje njeno kao livanska {uma, i po gradovima cveta}e ljudi kao trava na zemlji.

72:17 Ime }e njegovo biti uvek; dokle te~e sunca, ime }e njegovo rasti. Blagoslovi}e se u njemu, svi }e ga narodi zvati bla`enim.

72:18 Blagosloven Gospod Bog, Bog Izrailjev, koji jedan ~ini ~udesu!

72:19 I blagosloveno slavno ime Njegovo uvek! Slave Njegove napuni}e se sva zemlja. Aman i amin.

72:20 Svr{i}e se molitve Davida, sina Jesejevog.

PSALAM 73

Ta dobar je Bog Izrailju, onima koji su ~ista srca.

73:2 A noge moje umalo ne za|o{e, umalo ne popuznu{e stopala moja,

73:3 Jer se rasrdih na bezumnike vide}i kako bezbo`nici dobro `ive.

73:4 Jer ne znaju za nevolju do same smrti, i telo je njihovo pretilo.

73:5 Na poslovima ~ove~ijim nema ih, i ne mu~e se s drugim ljudima.

73:6 Toga radi opto~eni su oholo}u kao ogrlicom, i obu~eni u obest kao u staja}e ruho.

73:7 Od debljine izbuljeno im je oko, srce puno klape.

73:8 Podsmevaju se, pakosno govore o nasilju, oholo govore.

73:9 Usta svoja di`u u nebo, i zemlju prolazi jezik njihov.

73:10 I zato se onamo navra}aju neki iz naroda njegovog, i piju vodu iz punog izvora.

73:11 I govore: Kako }e razabrati Bog? Zar Vi{nji zna?

73:12 Pa eto, ovi bezbo`nici sre}ni na svetu umno`avaju bogatstvo.

73:13 Zar, dakle, uzalud ~istim srce svoje, i umivam bezazleno{u ruke svoje,

73:14 Dopadam rana svaki dan, i muke svako jutro?

73:15 Kad bih kazao: Govori}u kao i oni, izneverio bih rod sinova Tvojih.

73:16 I tako stadoh razmi{ljati da bih ovo razumeo; ali to be{e te{k}o u o~ima mojim.

73:17 Dok najposle ne u|oh u svetinju Bo`iju, i doznah kraj njihov.

73:18 Ta na klizavom mestu postavio si ih, i bacah ih u propast!

73:19 Kako za~as propadaju, ginu, nestaje ih od nenadne strahote!

73:20 Kao san, kad se ~ovek probudi, tako probudiv{i ih, Gospode, u ni{ta obra}a{ utvaru njihovu.

73:21 Kad kiplja{e srce moje i rastrzah se u sebi,

73:22 Tada bijah nezalica i ne razumevah; kao `ivin~e bijah pred Tobom.

73:23 Ali sam svagda kod Tebe, Ti me dr`i{ za desnu ruku.

73:24 Po svojoj volji vodi{ me, i posle }e{ me odvesti u slavu.

73:25 Koga imam na nebu? I s Tobom ni~ega ne}u na zemlji.

73:26 ^ezne za Tobom telo moje i srce moje; Bog je grad srca mog i deo moj doveka.

73:27 Jer evo koji odstupi{e od Tebe, ginu; Ti istrebljava{ svakog koji ~ini preljubu ostavljaju}i Tebe.

73:28 A meni je dobro biti blizu Boga. Na Gospoda pola`em nadanje svoje, i kaziva}u sva ~ude-sa Tvoja.

PSALAM 74

Za{to se, Bo`e, srdi{ na nas dugo; dimi se gnev Tvoj na ovce pa{e Tvoje?

74:2 Opomeni se sabora svog, koji si stekao od starine, iskupio sebi u naslednu dr`avu, gore Siona, na kojoj si se naselio.

74:3 Podigni stope svoje na stare razvaline: sve je razru{io neprijatelj u svetinji.

74:4 Ri-u neprijatelji Tvoji na mestu sabora Tvojih, svoje obi~aje postavljaju mesto na{ih obi~aja.

74:5 Vidi{, oni su kao onaj koji podi`e sekiru na spletene grane u drveta.

74:6 Sve u njemu {to je rezano razbi{e sekirama i bradvama.

74:7 Ognjem sa`ego{e svetinju Tvoju; na zemlju obaliv{i oskvrni{e stan imena Tvog.

74:8 Reko{e u srcu svom: Potrimo ih sasvim. Popali{e sva mesta sabora Bo`ijih na zemlji.

74:9 Obi~aja svojih ne vidimo, nema vi{e proroka, i nema u nas ko bi znao dokle }e to trajati.

74:10 Dokle }e se, Bo`e, rugati nasilnik? Ho}e li doveka protivnik prkositi imenu Tvom?

74:11 Za{to ustavlja{ ruku svoju i desnicu svoju? Pru`i iz nedara svojih, i istrebi ih.

74:12 Bo`e, care moj, koji od starine tvori{ spasenje posred zemlje!

74:13 Ti si silom svojom raskinuo more, i satro glave vodenim nakazama.

74:14 Ti si razmrskao glavu krokodilu, dao ga onima koji `ive u pustinji da ga jedu.

74:15 Ti si otvorio izvore i potoke, Ti si isu{io reke koje ne presi{u.

74:16 Tvoj je dan i Tvoja je no}, Ti si postavio zvezde i sunce.

74:17 Ti si utvrdio sve krajeve zemaljske, leto i zimu Ti si uredio.

74:18 Opomeni se toga, neprijatelj se ruga Gospodu, i narod bezumni ne mari za ime Tvoje.

74:19 Ne daj zverima du{e grlice svoje, nemoj zaboraviti stada stradalaca svojih zasvagda.

74:20 Pogledaj na zavet; jer su sve pe}ine zemaljske pune stanova bezakonja.

74:21 Nevoljnik nek se ne vrati sramotan, ni{ti i ubogi neka hvale ime Tvoje.

74:22 Ustani, Bo`e, brani stvar svoju, opomeni se kako Ti se bezumnik ruga svaki dan!

74:23 Ne zaboravi obesti neprijatelja svojih, vike, koju jednako di`u protivnici Tvoji!

PSALAM 75

Hvalimo Te, Bo`e, hvalimo; blizu je ime Tvoje. Za Tebe kazuju ~udesu Tvoja.

75:2 »Kad vidim da je vreme, sudi}u pravo.

75:3 Njiha se zemlja sa svima koji `ive na njoj, ja utvr|ujem stupove njene.«

75:4 Ka`em hvali}ama: Ne hvalite se, i bezakonicima: Ne di`ite rog.

75:5 Ne di`ite u vis rog svoj, ne govorite tvrdo-glavo.

75:6 Jer uzvi}avanje ne dolazi ni od istoka ni od zapada ni od pustinje;

75:7 Nego je Bog sudija, jednog poni`uje a drugog uzvi}uje.

75:8 Jer je ~a}a u ruci Gospodu, vino vri, nato~io je punu, i razdaje iz nje. I talog }e njen progutati, ispi}e svi bezbo`nici na zemlji.

75:9 A ja }u kazivati doveka, peva}u Bogu Jakovljevom.

75:10 »Sve }u rogove bezbo`nicima polomiti, a rogovi pravednikovi uzvisi}e se.«

PSALAM 76

Zna se u Judeji za Boga, u Izrailja je veliko ime Njegovo.

76:2 U Salimu je stan Njegov i naselje Njegovo na Sionu.

76:3 Onde je polomio krilate strele luku, {tit i ma~ i rat.

76:4 Ti si svetao; divniji od gora hajdu~kih.

76:5 Koji su juna~kog srca posta}e plen, zaspae}enom svojim, i junaci ne na|o}e ruku svojih.

76:6 Od pretnje Tvoje, Bo`e Jakovljev, dremlju kola i konj.

76:7 Ti si stra}an, i ko }e se odr`ati pred licem Tvojim kad se razgnevi}?

76:8 S neba javlja} sud; zemlja se prepada i }uti,
76:9 Kad Bog ustaje na sud, da pomogne svima koji stradaju na zemlji.

76:10 I gnev ljudski obra}a se u slavu Tebi, kad se jednom opa}e} gnevom.

76:11 Pola`ite i izvr}ujte zavete Gospodu Bogu svom; svi koji ste oko Njega, nosite dare Stra}nome.

76:12 On ukro}ava duh knezovima, On je stra}an carevima zemaljskim.

PSALAM 77

Glas moj ide k Bogu, i ja prizivam Njega; glas moj ide k Bogu, i On }e me usli}iti.

77:2 U dan tuge svoje tra`ih Gospoda; no}u je ruka moja podignuta, i ne spu}ta se; du}a moja ne}e da se ute}i.

77:3 Pominjem Boga, i uzdi}em; razmi}ljam, i trne duh moj.

77:4 Dr`im o~i svoje da su budne; klonuo sam, i ne mogu govoriti.

77:5 Prebrajam stare dane i godine od vekova.

77:6 Opominjem se pesama svojih no}u; razgovaram se sa srcem svojim, i ispitujem duh svoj:

77:7 »Zar }e se doveka gneviti na nas Gospod, i ne}e vi}e ljubiti?

77:8 Zar je zasvagda prestala milost Njegova, i re~ se prekinula od kolena na koleno?

77:9 Zar je zaboravio milostiv biti i u gnevu zatorio milosr|e svoje?«

77:10 I rekoh: @alosna je za mene ova promena desnice Vi}njega.

77:11 Pamtim dela Gospodnja; pamtim pre|a}nje ~udo Tvoje.

77:12 Mislio sam o svim delima Tvojim, razmi}ljam o radnji Tvojjoj;

77:13 Bo`e! Put je Tvoj svet; koji je Bog tako velik kao Bog na}?

77:14 Ti si Bog, koji si ~inio ~udesu, pokazivao silu svoju me|u narodima;

77:15 Mi}icom si odbranio narod svoj, sinove Jakovljeve i Josifove.

77:16 Vide{e Te vode, Bo`e, vide{e Te vode, i ustrepta{e, i bezdane se zadrma{e.

77:17 Iz oblaka lija{e voda, oblaci davahu glas, i strele Tvoje le}ahu.

77:18 Grmljahu gromovi Tvoji po nebu; munje Tvoje sevahu po vasiljenoj, zemlja se tresae i njoha{e.

77:19 Po moru be{e put Tvoj, i staze Tvoje po velikoj vodi, i trag Tvoj ne poznava{e se.

77:20 Vodio si narod svoj kao ovce rukom Moj-sijevom i Aronovom.

PSALAM 78

^ uj, narode moj, nauk moj, prigni uho svoje k re~ima usta mojih.

78:2 Otvaram za pri~u usta svoja, kaza}u stare pripovetke.

78:3 [ta slu{asmo i doznasmo, i {to nam kaziva{e oci na{i,

78:4 Ne}emo zatajiti od dece njihove, nara{taju poznom javi}emo slavu Gospodnju i silu Njegovu i ~udesu koja je u~inio.

78:5 Svedo~anstvo podi`e u Jakovu, i u Izrailju postavi zakon, koji daje ocima na{im da ga preda-du deci svojoj;

78:6 Da bi znao potonji nara{taj, deca koja }e se roditi, pa i oni da bi kazivali svojoj deci.

78:7 Da pola`u na Boga nadanje svoje, i ne zaboravljaju dela Bo`ijih, i zapovesti Njegove da dr`e;

78:8 I da ne budu kao oci njihovi, rod nevaljao i uporan, rod koji ne be{e ~vrst srcem svojim, niti veran Bogu duhom svojim.

78:9 Sinovi Jefremovi naoru`ani, koji streljaju iz luka, vrati{e se natrag, kad be{e boj.

78:10 Ne sa~uva{e zaveta Bo`ijeg, i po zakonu Njegovom ne hte{e hoditi.

78:11 Zaboravi{e dela Njegova, i ~udesu, koja im je pokazao,

78:12 Kako pred o~ima njihovim u~ini ~udesu u zemlji misirskoj, na polju Soanu;

78:13 Razdvoji more, i provede ih, od vode na~ini zid;

78:14 I vodi ih danju oblakom, i svu no} svetlim ognjem;

78:15 Raskida stene u pustinji, i poji ih kao iz velike bezdane;

78:16 Izvodi potoke iz kamena, i vodi vodu rekama.

78:17 Ali oni jo{ jednako gre{i{e Njemu, i gnevi{e Vi{njeg u pustinji.

78:18 I ku{a{e Boga u srcu svom, i{tu}i jela po volji svojoj,

78:19 I vika{e na Boga, i reko{e: »Mo`e li Bog zgotoviti trpezu u pustinji?«

78:20 Evo! On udari u kamen, i pote~e voda, i reke ustado{e; mo`e li i hleba dati? Ho}e li i mesa postaviti narodu svom?

78:21 Gospod ~u i razljuti se, i oganj se razgore na Jakova, i gnev se podi`e na Izrailja.

78:22 Jer ne verova{e Bogu i ne uzda{e se u pomo} Njegovu.

78:23 Tada zapovedi oblacima odozgo, i otvori vrata nebeska,

78:24 I pusti, te im poda`de mana za jelo, i hleb nebeski dade im.

78:25 Hleb an|eoski je |a{e ~ovek; posla im jela do sitosti.

78:26 Pusti nebom ustoku, i navede silom svojom jug;

78:27 I kao prahom zasu ih mesom, i kao peskom morskim pticama krilatim;

78:28 Pobaca ih sred logora njihovog, oko {atara njihovih.

78:29 I najedo{e se i dade im {ta su `eleli.

78:30 Ali ih jo{ i ne pro|e `elja, jo{ be{e jelo u ustima njihovim,

78:31 Gnev se Bo`ji podi`e na njih i pomori najja~e me|u njima, i mladi}e u Izrailju pobi.

78:32 Preko svega toga jo{ gre{i{e, i ne verova{e ~udesima Njegovim.

78:33 I pusti, te dani njihovi prolazi{e uzalud, i godine njihove u strahu.

78:34 Kad ih ubija{e, onda pritecahu k Njemu, i obra}ahu se i iskahu Boga;

78:35 I pominjahu da je Bog odbrana njihova, i Vi{nji Izbavitelj njihov.

78:36 Laskahu Mu ustima svojim, i jezikom svojim lagahu Mu.

78:37 A srce njihovo ne be{e Njemu verno, i ne behu tvrdi u zavetu Njegovom.

78:38 Ali On be{e milostiv, i pokriva{e greh, i ne pomori ih, ~esto zaustavlja{e gnev svoj, i ne podiza{e sve jarosti svoje.

78:39 Opominja{e se da su telo, vetar, koji prolazi i ne vra}a se.

78:40 Koliko Ga puta rasrdi{e u pustinji, i uvredi{e u zemlji gde se ne `ivi!

78:41 Sve nanovo ku{a{e Boga, i Sveca Izrailjevog dra`i{e.

78:42 Ne se}a{e se ruke Njegove i dana, u koji ih izbavi iz nevolje,

78:43 U koji u~ini u Misiru znake svoje i ~udesu svoja na polju Soanu;

78:44 I provr`e u krv reke njihove i potoke njihove, da ne mogo{e piti.

78:45 Posla na njih bubine da ih kolju, i `abe da ih more.

78:46 Letinu njihovu dade crvu, i muku njihovu skakavcima.

78:47 Vinograde njihove pobi gradom, i smokve njihove slanom.

78:48 Gradu predade stoku njihovu, i stada njihova munji.

78:49 Posla na njih ognjeni gnev svoj, jarost, srdnju i mr`nju, ~etu zlih an|ela.

78:50 Ravni stazu gnevu svom, ne ~uva du{e njihove od smrti, i `ivot njihov predade pomoru.

78:51 Pobi sve prvence u Misiru, prvi porod po kolibama Hamovim.

78:52 I povede narod svoj kao ovce, i vodi ih kao stado preko pustinje.

78:53 Vodi ih pouzdano, i oni se ne boja{e, a neprijatelje njihove zatrpa more.

78:54 I doveo ih na mesto svetinje svoje, na ovu goru, koju zadobi desnica Njegova.

78:55 Odagna ispred lica njihovog narode; `rebom razdeli njihovo dostojanje, i po {atorima njihovim naseli kolena Izrailjeva.

78:56 Ali oni ku{a{e i srdi{e Boga Vi{njeg i uredaba Njegovih ne sa~uva{e.

78:57 Odusta{e i odvrgo{e se, kao i oci njihovi, slaga{e kao r|av luk.

78:58 Uvredi{e Ga visinama svojim, i idolima svojim razdra`i{e Ga.

78:59 Bog ~u i razgnevi se i rasrdi se na Izrailjeveoma.

78:60 Ostavi naselje svoje u Silomu, {ator, u kome `ivlja{e s ljudima.

78:61 I opravi u ropstvo slavu svoju i krasotu svoju u ruke neprijateljeve.

78:62 I predade ma~u narod svoj, i na dostojanje svoje zaplamte se.

78:63 Mladi}e njegove jede oganj, i devojkama njegovim ne peva{e svatovskih pesama;

78:64 Sve{tenici njegovi pada{e od ma~a, i udovice njegove ne plaka{e.

78:65 Najposle, kao iza sna probudi se Gospod, prenu se kao junak kad se napije vina.

78:66 I pobi neprijatelje svoje s le|a, ve~noj sramoti predade ih.

78:67 I ne hte {ator Josifov, i koleno Jefremovo ne izabra.

78:68 Nego izabra koleno Judino, goru Sion, koja Mu omile.

78:69 I sagradi svetinju svoju kao gornje svoje stanove, i kao zemlju utvrdi je doveka.

78:70 I izabra Davida, slugu svog, i uze ga od torova ov~ijih,

78:71 I od dojljica doveo ga da pase narod Njegov, Jakova, i nasledstvo Njegovo, Izrailja.

78:72 I on ih pase ~istim srcem, i vodi ih mudrim rukama.

PSALAM 79

Bo`e! Neznabo{ci do|o{e u dostojanje Tvoje; Boskvrni{e svetu crkvu Tvoju, Jerusalim pretvori{e u zidine.

79:2 Truplje sluga Tvojih dado{e pticama nebeskim da ih jedu, tela svetaca Tvojih zverima zemaljskim.

79:3 Proli{e krv njihovu kao vodu oko Jerusali-
ma, i ne be{e ko da pogrebe.

79:4 Postadosmo podsmeh u suseda svojih, rugaju nam se i sramote nas koji su oko nas.

79:5 Dokle }e{ se, Gospode, jednako gneviti, jaro-
rost Tvoja goreti kao oganj?

79:6 Izlij gnev svoj na narode koji Te ne znaju, i na carstva koja ne prizivaju Tvoje ime.

79:7 Jer izjedo{e Jakova, i naselje njegovo opuste{e.

79:8 Ne pominji pre|a{nja bezakonja na{a, ve} pohitaj da nas presrete{ milosr|em svojim, jer smo veoma olo{ali.

79:9 Pomozi nam, Bo`e, Spasitelju na{, radi slave imena svog, izbavi nas i o-isti od greha na{ih radi imena svog.

79:10 Za{to da govore neznabo{ci: Gde je Bog njihov? Neka se poka`e pred o-ima na{im osveta nad neznabo{cima za prolitu krv sluga Tvojih!

79:11 Neka iza|u pred lice Tvoje uzdasi su`anjski, silom mi{ice svoje sa-uvaj namenjene smrti.

79:12 Sedminom vrati u nedra susedima na{im ru`enje, kojim Te ru`i{e, Gospode!

79:13 A mi, narod Tvoj i ovce pa{e Tvoje, do-
vaka }emo Tebe slaviti i od kolena na koleno kazivati hvalu Tvoju.

PSALAM 80

Pastire Izrailjev, ~uj! Koji vodi{ sinove Josifove kao ovce, koji sedi{ na heruvimima, javi se!

80:2 Pred Jefremom i Venijaminom i Manasijom probudi krepost svoju, i hodi da nam pomogne{.

80:3 Bo`e! Povrati nas, neka zasja lice Tvoje da se spasemo!

80:4 Gospode, Bo`e nad vojskama! Dokle }e{ se gneviti kad Te moli narod Tvoj?

80:5 Hrani{ ih hlebom suznim, i poji{ ih suzama trostrukom merom.

80:6 U~inio si da se oko nas sva|aju susedi na{i, i neprijatelji se na{i smeju me|u sobom.

80:7 Bo`e nad vojskama! Povrati nas, neka zasja lice Tvoje da se spasemo!

80:8 Iz Misira si preneo ~okot, izagnao narode, i posadio ga.

80:9 Okr~io si za nj, i on pusti `ile, i zauze svu zemlju.

80:10 Gore se pokri{e njegovim senom, i loze su mu kao kedri Bo`iji.

80:11 Pustio je loze svoje do mora i ogranke svoje do reke.

80:12 Za{to si mu razvalio ogradu, da ga kida kogod pro|e?

80:13 Gorski vepar podgriza ga, i poljska zver jede ga.

80:14 Bo`e nad vojskama! Obrati se, pogledaj s neba i vidi, i obi|i vinograd ovaj,

80:15 Sad ovaj, koji je posadila desnica Tvoja, i sina kog si ukrepio sebi!

80:16 Popaljen je ognjem, ise~en, od stra{nog pogleda Tvog propade.

80:17 Neka bude ruka Tvoja nad ~ovekom desnice Tvoje, nad sinom ~ove~ijim kog si utvrdio sebi!

80:18 I ne}emo odstupiti od Tebe, o`ivi nas, i ime Tvoje priziva}emo.

80:19 Gospode, Bo`e nad vojskama! Povrati nas, neka zasja lice Tvoje, da se spasemo!

PSALAM 81

Radujte se Bogu, koji nam daje krepost; poklikujte Bogu Jakovljevom.

81:2 Podignite pesme, dajte bubanj, slatke gusle sa psaltirom.

81:3 Trubite o meni u trubu, o u{tapu radi praznika na{eg.

81:4 Jer je takav zakon u Izrailja, naredba od Boga Jakovljevog.

81:5 Za svedo-anstvo postavi Josifu ovo, kad i|a{e na zemlju misirsku. Jezik, kog ne znah, ~uh!
 81:6 »Uklonio sam ramena njegova od bremena, ruke njegove oprosti{e se kotarica.
 81:7 U nevolji si me zazvao, i izbavih te, usli{ih te usred groma, na vodi Merivi isku{ah te.
 81:8 Slu{aj, narode moj, i zasvedo~i}u ti, Izraelju, o kad bi me poslu{ao:
 81:9 Da ne bude u tebe tu|eg boga, i bogu stranom nemoj se klanjati.
 81:10 Ja sam Gospod, Bog tvoj, koji sam te izveo iz zemlje misirske; otvori usta svoja, i ja }u ih napuniti.
 81:11 Ali ne poslu{a narod moj glas moj, Izrailj ne mari za me.
 81:12 I ja ih pustih na volju srca njihova, neka hode po svojim mislima.
 81:13 O kad bi narod moj slu{ao mene, i sinovi Izrailjevi hodili putevima mojim!
 81:14 Brzo bih pokorio neprijatelje njihove, i na protivnike njihove digao bih ruku svoju;
 81:15 Koji mrze na Gospoda, bili bi im pokorni, i dobri dani njihovi bili bi doveka;
 81:16 Najboljom bi p{enicom hranio njih, i me-
 dom bih iz kamena sitio ih.«

PSALAM 82

Bog stade na saboru Bo`ijem, usred bogova izre~e sud:
 82:2 »Dokle }ete suditi nepravo, i bezbo`nicima gledati ko je ko?
 82:3 Sudite ubogome i siroti, onog koga gone i ni{tega pravdajte.
 82:4 Izbavljajte ubogoga i ni{tega, iz ruke bezbo`ni-ke otimajte.
 82:5 Ne pozna{e, niti razume{e, hode po tami; zadrma{e se zemlji svi temelji.
 82:6 Rekoh: Bogovi ste, i sinovi Vi{njeg svi.
 82:7 Ali }ete kao ljudi pomreti, i kao svaki knez pa{ete.«
 82:8 Ustani, Bo`e, sudi zemlji; jer su Tvoji po nasledstvu svi narodi.

PSALAM 83

Bo`e! Nemoj zamuknuti, nemoj }utati, niti po~ivaj, Bo`e!
 83:2 Jer evo neprijatelji Tvoji uzavre{e, i koji Te nenavide, podigo{e glavu.
 83:3 Po narod Tvoj zlo naumi{e, i dogovaraju se na izabrane Tvoje.
 83:4 Reko{e: Hodite da ih istrebimo izme|u naroda da se vi{e ne spominje ime Izrailjevo.
 83:5 Slo`no prista{e i suprot Tebi veru uhvati{e:
 83:6 Naselja Edomova i Ismailovci, Moav i Agareni,
 83:7 Geval i Amon i Amalik, Filisteji s Tircima;
 83:8 I Asur udru`e se s njima; postado{e mi{ica sinovima Lotovim.
 83:9 U~ini im onako kao Madijanu, kao Sisari, kao Javinu na potoku Kisonu.
 83:10 Koji su istrebljeni u Aendoru, nagnoji{e sobom zemlju.
 83:11 Uradi s njima, s knezovima njihovim, kao s Orivom i Zivom, i sa svima glavarima njihovim kao sa Zevejem i Salmanom.
 83:12 Jer govore: Osvojimo naselja Bo`ija.
 83:13 Bo`e moj! Zapovedi neka budu kao prah, kao pesak pred vetrom.
 83:14 Kao {to oganj sa`i`e {umu, i kao plamen {to zapaljuje gore,
 83:15 Tako ih pognaj burom svojom i vihorom svojim smeti ih.
 83:16 Pokrij lice njihovo sramotom, da bi tra`ili ime Tvoje, Gospode!
 83:17 Neka se stide i srame doveka, neka se smetu i izginu!
 83:18 I neka znaju da si Ti, kome je ime Gospod, jedini najvi{i nad svom zemljom.

PSALAM 84

Kako su mili stanovi Tvoji, Gospode nad silama!
 84:2 Gine du{a moja `ele}i u dvore Gospodnje; srce moje i telo moje otima se k Bogu @ivom.

84:3 I ptica nahodi ku}u, i lastavica gnezdo sebi gde le`e pti}e svoje, kod oltara Tvojih, Gospode nad silama, care moj i Bo`e moj!

84:4 Blago onima koji `ive u domu Tvom! Oni Te hvale bez prestanka.

84:5 Blago onima kojima je sila u Tebi, i kojima su u srcu putevi Tvoji!

84:6 Idu}i dolinom pla~evnom, pretvaraju je u izvore, i da`d je odeva blagoslovima.

84:7 Idu zbor za zborom, javljaju se pred Bogom na Sionu.

84:8 Gospode, Bo`e nad silama! Usli{i molitvu moju, Bo`e Jakovljevo!

84:9 Bo`e, brani~u na{! Sagni se i vidi lice pomazanika svog!

84:10 Jer je bolje jedan dan u dvorima Tvojim od hiljade. Volim biti na pragu doma Bo`ijeg nego `iveti u {atorima bezbo`ni~kim.

84:11 Jer je Gospod Bog sunce i {tit, Gospod daje blagodat i slavu; onima koji hode u bezazle- nosti ne uskra}uje nijednog dobra.

84:12 Gospode nad silama! Blago ~oveku, koji se u Te uzda!

PSALAM 85

Smilovao si se, Gospode, na zemlju svoju, po- vratio si roblje Jakovljevo.

85:2 Oprostio si nepravdu narodu svom, pokrio si sve grehe njegove.

85:3 Zaustavio si svu jarost svoju, ubla`io `esti- nu gneva svog.

85:4 Povrati nas Bo`e, Spasitelju na{, prekini sr- dnju svoju na nas.

85:5 Zar }e{ se dovek a gneviti na nas, i proteg- nuti gnev svoj od kolena na koleno?

85:6 Zar se ne}e{ povratiti i o`iveti nas, da bi se narod Tvoj radovao o Tebi?

85:7 Poka`i nam, Gospode, milost svoju, i po- mo} svoju daj nam.

85:8 Da poslu{am {ta govori Gospod Bog. On izri~e mir narodu svom i svecima svojim, i onima koji se obra}aju srcem k Njemu.

85:9 Da, blizu je onih koji Ga se boje pomo} Njegova, da bi naselio slavu u zemlji na{oj!

85:10 Milost i istina sre}e se, pravda i mir po- ljubi}e se.

85:11 Istina }e niknuti iz zemlje i pravda }e s neba proniknuti.

85:12 I Gospod }e dati dobro, i zemlja na{a da}e plod svoj.

85:13 Pravda }e pred Njim i}i, i postavi}e na put stope svoje.

PSALAM 86

Prigni, Gospode! Uho svoje i usli{i me, jer sam nevoljan i ni{t.

86:2 Sa~uvaj du{u moju, jer sam Tvoj poklonik. Spasi slugu svog, Bo`e moj, koji se u Te uzda.

86:3 Smiluj se na me, Gospode, jer k Tebi vi- ~em sav dan.

86:4 Oveseli du{u sluge svog, jer k Tebi, Gospo- de, podi`em du{u svoju.

86:5 Jer si Ti, Gospode, dobar i milosrdan i veo- ma milostiv svima koji Te prizivaju.

86:6 ^uj, Gospode, molitvu moju, i slu{aj glas moljenja mog.

86:7 U dan tuge svoje prizivam Te, jer }e{ me usli{iti.

86:8 Nema me|u bogovima takvog kakav si Ti, Gospode, i nema dela takvih kakva su Tvoja.

86:9 Svi narodi, koje si stvorio, do}i }e i poklo- niti se pred Tobom, Gospode, i slaviti ime Tvoje.

86:10 Jer si Ti velik i tvori{ ~udes a; Ti si jedan Bog.

86:11 Poka`i mi, Gospode, put svoj, i i}i }u u istini Tvoj o j; u~ini neka se mili srcu mom bojati se imena Tvog.

86:12 Slavi}u Te, Gospode Bo`e moj, svim sr- cem svojim, i po{tova}u ime Tvoje dovek a.

86:13 Jer je milost Tvoja velika nada mnom, i izvadio si du{u moju iz pakla najdubljeg.

86:14 Bo`e, oholice usta}e na mene, i gomila nasilnika tra`i du{u moju, i nemaju Tebe pred so- bom.

86:15 Ali Ti, Gospode, Bo`e milostivi i blagi, strpljivi i bogati dobrotom i istinom,

86:16 Pogledaj na me i smiluj mi se, daj silu svoju sluzi svom, i pomozu sinu slu{kinje svoje;

86:17 U~ini sa mnom ~udo dobrote. Neka vide koji me nenavide, i postide se, {to si mi, Gospode, pomogao i ute{io me.

PSALAM 87

[ta je sam osnovao na gorama svetim,
87:2 Vrata sionska ljubi Gospod vi{e svih stanova Jakovljevih,

87:3 Slavno kazuju za Tebe, grade Bo`ji!

87:4 »Me|u one, koji me znaju, broja}u Misir i Vavilon. Gle i Filisteji i Tir s etiopskom onde su se rodili.«

87:5 O Sionu }e se govoriti: Taj se i taj rodio u njemu; sam Vi{nji utvr|uje ga.

87:6 Gospod }e u prepisu naroda zavikati: Ovaj se rodio u njemu.

87:7 I koji pevaju i vesele se, svi su izvori moji u Tebi.

PSALAM 88

Gospode Bo`e, Spasitelju moj, danju vi~em i no}u pred Tobom.

88:2 Nek iza|e preda Te molitva moja, prigni uho svoje k jauku mom;

88:3 Jer je du{a moja puna jada, i `ivot se moj prima~e paklu.

88:4 Izjedna~ih se s onima koji u grob odlaze, postadoh kao ~ovek bez sile,

88:5 Kao me|u mrtve ba~en, kao ubijeni, koji le`e u grobu, kojih se vi{e ne se}a{, i koji su od ruke Tvoje daleko.

88:6 Metnuo si me u jamu najdonju, u tamu, u bezdanu.

88:7 Ote`a mi gnev Tvoj, i svima valima svojim udara{ me.

88:8 Udaljio si od mene poznanike moje, njima si me omrazio; zatvoren sam, i ne mogu iza}i.

88:9 Oko moje usahnu od jada, vi~em Te, Gospode, sav dan, pru`am k Tebi ruke svoje.

88:10 Eda li }e{ na mrtvima ~initi ~udesu? Ili }e mrtvi ustati i Tebe slaviti?

88:11 Eda li }e se u grobu pripovedati milost Tvoja, i istina Tvoja u truljenju?

88:12 Eda li }e u tami poznati ~udesu Tvoja, i pravdu Tvoju gde se sve zaboravlja?

88:13 Ali ja, Gospode, k Tebi vi~em, i jutrom molitva moja sreća Te.

88:14 Za{to, Gospode, odbacuje{ du{u moju, i odvra}a{ lice svoje od mene?

88:15 Mu~im se i izdi{em od udaraca, podnosim strahote Tvoje, bez nadanja sam.

88:16 Gnev Tvoj sti`e me, strahote Tvoje razdiru me.

88:17 Opte~u me svaki dan kao voda, ste`u me odsvuda.

88:18 Udaljio si od mene druga i prijatelja; poznanici moji sakrili su se u mrak.

PSALAM 89

Milosti }u Gospodnje pevati uvek, od kolena na koleno javlja}u istinu Tvoju ustima svojim.

89:2 Jer znam da je zavavek osnovana milost, i na nebesima da si utvrdio istinu svoju, rekav{i:

89:3 »U~inih zavet s izbranim svojim, zakleh se Davidu, sluzi svom:

89:4 Doveka }u utvr|ivati seme tvoje i presto tvoj ure|ivati od kolena do kolena.«

89:5 Nebo kazuje ~udesu Tvoja, Gospode, i istinu Tvoju sabor svetih.

89:6 Jer ko je nad oblacima ravan Gospodu? Ko }e se izjedna~iti s Gospodom me|u sinovima Bo`jim?

89:7 Bogu se valja klanjati na saboru svetih, stra{niji je od svih koji su oko Njega.

89:8 Gospode, Bo`e nad vojskama! Ko je silan kao Ti, Bo`e? I istina je Tvoja oko Tebe.

89:9 Ti vlada{ nad silom morskom; kad podigne vale svoje, Ti ih ukro}ava{.

89:10 Ti si oborio oholi Misir kao ranjenika, krepkom mišicom svojom rasejao si neprijatelje svoje.

89:11 Tvoje je nebo i Tvoja je zemlja; Ti si sazdao vasiljenu i {ta je god u njoj.

89:12 Sever i jug Ti si stvorio, Tavor i Ermon o Tvom se imenu raduje.

89:13 Tvoja je mišica krepka, silna je ruka Tvoja, i visoka desnica Tvoja.

89:14 Blagost je i pravda podno` je prestolu Tvom, milost i istina ide pred licem Tvojim.

89:15 Blago narodu koji zna trubnu pokli~! Gospode! U svetlosti lica Tvog oni hode;

89:16 Imenom se Tvojim raduju sav dan, i pravdom Tvojom uzvi{uju se.

89:17 Jer si Ti krasota sile njihove, i po milosti Tvojoj uzvi{uje se rog na{.

89:18 Jer je od Gospoda odbrana na{a, i od Svetog Izrailjevog car na{.

89:19 Tada si govorio u utvari vernima svojim, i rekao: »Poslah pomo} junaku, uzvisih izbranog svog iz naroda.

89:20 Na|oh Davida, slugu svog, svetim uljem svojim pomazah ga.

89:21 Ruka }e moja biti jednako s njim, i mišica moja krep}e ga.

89:22 Ne}e ga neprijatelj nadvladati, i sin beza-konja ne}e mu dosaditi.

89:23 Potr}u pred licem njegovim neprijatelje njegove, i nenavidnike njegove porazi}u.

89:24 Istina je moja i milost moja s njim; i u moje ime uzvisi}e se rog njegov.

89:25 Pru`i}u na more ruku njegovu, i na reke desnicu njegovu.

89:26 On }e me zvati: Ti si Otac moj, Bog moj i grad spasenja mog.

89:27 I ja }u ga u~initi prvencem, vi{im od careva zemaljskih.

89:28 Doveka }u mu hraniti milost svoju, i zavet je moj s njim veran.

89:29 Produ`i}u seme njegovo doveka, i presto njegov kao dane nebeske.

89:30 Ako sinovi njegovi ostave zakon moj, i ne uzidu u zapovestima mojim;

89:31 Ako pogaze uredbe moje, i zapovesti mojih ne sa~uvaju,

89:32 Onda }u ih pokarati prutom za nepokornost, i ranama za bezakonje njihovo;

89:33 Ali milosti svoje ne}u uzeti od njega, niti }u prevrnuti istinom svojom;

89:34 Ne}u pogaziti zavet svoj, i {ta je iza{lo iz usta mojih ne}u pore}i.

89:35 Jednom se zakleh sveto}u svojom; zar da sla`em Davidu?

89:36 Seme }e njegovo trajati doveka, i presto njegov kao sunce preda mnom;

89:37 On }e stajati uvek kao mesec i verni svodok u oblacima.«

89:38 A sad si odbacio i zanemario, razgnevio si se na pomazanika svog;

89:39 Zanemario si zavet sa slugom svojim, bacio si na zemlju venac njegov.

89:40 Razvalio si sve ograde njegove, gradove njegove obratio si u zidine.

89:41 Plene ga svi koji prolaze onuda, posta podsmeš u suseda svojih.

89:42 Uzvisio si desnicu neprijatelja njegovih, obradovao si sve protivnike njegove.

89:43 Zavratio si o{trice ma~a njegovog, i nisi ga ukrepio u boju;

89:44 Uzeo si mu svetlost, i presto njegov oborio si na zemlju;

89:45 Skratio si dane mladosti njegove i obukao ga u sramotu.

89:46 Dokle }e{ se, Gospode, jednako odvra}ati, dokle }e kao oganj plamteti gnev Tvoj?

89:47 Opomeni se kakav je vek moj, kako si ni na {ta stvorio sve sinove Adamove?

89:48 Koji je ~ovek `iveo i nije smrti video, i izbavio du{u svoju iz ruku paklenih?

89:49 Gde su pre|a{nje milosti Tvoje, Gospode? Kleo si se Davidu istinom svojom.

89:50 Opomeni se, Gospode, prekora slugu svojih, koji nosim u nedrima svojim od svih silnih naroda,

89:51 Kojim kore neprijatelji Tvoji, Gospode, kojim kore trag pomazanika Tvog.

89:52 Blagosloven Gospod uvek! Amin, amin.

PSALAM 90

Gospode! Ti si nam uto-i{te od kolenja do kolenja.

90:2 Pre nego se gore rodi{e i sazda se zemlja i vasiljena, i od veka do veka, Ti si Bog.

90:3 Ti vra}a{ ~oveka u trule`, i govori{: Vratite se sinovi ljudski!

90:4 Jer je hiljada godina pred o~ima Tvojim kao dan ju-era{nji, kad mine, i kao stra`a no}na.

90:5 Ti ih kao povodnjem odnosi{: oni su kao san, kao trava, koja rano vene,

90:6 Ujutru cveta i uvene, uve~e se pokosi i sasu{i.

90:7 Jer nas nestaje od gneva Tvog, i od jarosti Tvoje u smetnji smo.

90:8 Stavio si bezakonja na{a preda se, i tajne na{e na svetlost lica svog.

90:9 Svi se dani na{i prekra}uju od srdnje Tvoje, godine na{e prolaze kao glas.

90:10 Dana godina na{ih svega ima do sedamdeset godina, a u ja-eg do osamdeset godina: i sam je cvet njihov muka i nevolja; jer teku brzo, i mi odle}emo.

90:11 Ko zna silu gneva Tvog i Tvoju jarost, da bi Te se kao {to treba bojao?

90:12 Nau~i nas tako brojati dane na{e, da bismo stekli srce mudro.

90:13 Povrati se, Gospode! Dokle }e{? Smiluj se na sluge svoje.

90:14 Ujutru nas nasiti dobrote svoje, i radova}emo se i veseliti u sve dane svoje.

90:15 Obraduj nas prema danima, u koje si nas mu~io, i prema godinama, u koje smo gledali nevolju.

90:16 Neka se poka`e na slugama Tvojim delo Tvoje, i slava Tvoja na sinovima njihovim.

90:17 Neka bude dobra volja Gospoda Boga na{eg s nama, i delo ruku na{ih dovr{i nam, i delo ruku na{ih dovr{i.

PSALAM 91

Koji `ivi u zaklonu Vi{njeg, u senu Svemogućeg po~iva.

91:2 Govori Gospodu: Ti si uto~i{te moje i brani~ moj, Bog moj, u kog se uzdam.

91:3 On }e te izbaviti iz zamke pti~areve, i od ljutog pomora;

91:4 Perjem svojim oseni}e te, i pod krilima Njegovim zakloni}e se; istina je Njegova {tit i ograda.

91:5 Ne}e se bojati strahote no}ne, strele, koja leti danju,

91:6 Pomora, koji ide po mraku, bolesti, koja u podne mori.

91:7 Pa}e pored tebe hiljada i deset hiljada s desne strane tebi, a tebe se ne}e dota}i.

91:8 Samo }e gledati o~ima svojim, i vide}e{ platu bezbo`nicima.

91:9 Jer si Ti, Gospode, pouzdanje moje. Vi{njeg si izabrao sebi za uto~i{te.

91:10 Ne}e Te zlo zadesiti, i udarac ne}e dosegnuti do kolibe Tvoje.

91:11 Jer an|elima svojim zapoveda za Tebe da Te ~uvaju po svim putevima Tvojim.

91:12 Na ruke }e Te uzeti da gde ne zapne{ za kamen nogom svojom.

91:13 Na lava i na aspidu nastupa}e{ i gazi}e{ lavi}a i zmaja.

91:14 »Kad me ljubi, izbavi}u Ga; zakloni}u Ga, kad je poznao ime moje.

91:15 Zazva}e me, i usli{i}u Ga; s Njim }u biti u nevolji, izbavi}u Ga i proslavi}u Ga.

91:16 Duga `ivota nasiti}u Ga, i pokaza}u mu spasenje svoje.«

PSALAM 92

Lepo je hvaliti Gospoda, i pevati imenu Tvom, Vi{nji,

92:2 Javljati jutrom milost Tvoju, i istinu Tvoju no}u,

92:3 Uz deset `ica i uz psaltir, i uz jasne gusle!

92:4 Jer si me razveselio, Gospode, delima svojim, s dela ruku Tvojih radujem se.

92:5 Kako su velika dela Tvoja, Gospode! Veoma su duboke pomisli Tvoje.

92:6 Bezumnik ne zna, i neznalica ne razume to.

92:7 Kad bezbo`nici ni~u kao trava i cvetaju svi koji ~ine bezakonje, to biva zato da bi se istrebili doveka.

92:8 A Ti si, Gospode, visok uvek.

92:9 Jer evo neprijatelji Tvoji, Gospode, jer evo neprijatelji Tvoji ginu, i rasipaju se svi koji ~ine bezakonje;

92:10 A moj rog Ti uzvi{uje} kao rog u jednoroga, ja sam pomazan novim uljem.

92:11 I oko moje vidi neprijatelje moje, i o bezakonicima, koji ustaju na mene, slu{aju u{i moje.

92:12 Pravednik se zeleni kao Finik, kao kedar na Livanu uzvi{uje se.

92:13 Koji su zasa|eni u domu Gospodnjem, zelene se u dvorovima Boga na{eg;

92:14 Rodni su i u starosti, jedri i zeleni,

92:15 Javljaju}i da je pravedan Gospod, brani~moj, i da nema u Njemu nepravde.

PSALAM 93

Gospod caruje. Obukao se u veli~anstvo, obukao se Gospod u silu, i opasao se. Zato je vasiljena tvrda, i ne}e se pomeriti.

93:2 Presto Tvoj stoji od iskona; od veka Ti si.

93:3 Podi`u reke, Gospode, podi`u reke glas svoj, podi`u reke vale svoje:

93:4 Od hujanja vode mnoge i silne, od vala morskikh silniji je na visini Gospod.

93:5 Svedo~anstva su Tvoja veoma tvrda; domu Tvom pripada svetlost, Gospode, na dugo vreme.

PSALAM 94

Bo`e od osvete, Gospode, Bo`e od osvete, po~ka`i se!

94:2 Podigni se, sudijo zemaljski, podaj zaslugu oholima.

94:3 Dokle }e se bezbo`nici, Gospode, dokle }e se bezbo`nici hvaliti?

94:4 Ru`e i oholo govore, veli~aju se svi koji ~ine bezakonje.

94:5 Gaze narod Tvoj, Gospode, i dostojanje Tvoje mu~e.

94:6 Udovicu i do{ljaka ubijaju, i sirote more.

94:7 I govore: Ne}e videti Gospod, i ne}e doznati Bog Jakovljevi.

94:8 Orazumite se, preludi ljudi! Budale! Kad }ete biti pametni?

94:9 Koji je stvorio uho, zar ne ~uje? I koji je oko na~inio, zar ne vidi?

94:10 Zar ne}e obli~iti koji narode urazumljuje, koji u~i ~oveka da zna?

94:11 Gospod zna misli ljudima kako su ni{tave.

94:12 Blago ~oveku koga Ti, Gospode, urazumljuje}, i zakonom svojim u~i};

94:13 Da bi mu dao mir u zle dane, dok se iskopajama bezbo`niku.

94:14 Jer ne}e odbaciti Gospod naroda svog, i dostojanja svog ne}e ostaviti.

94:15 Jer }e se sud vratiti na pravdu, u njega }e na}i svi pravog srca.

94:16 Ko }e ustati za mene suprot zlima? Ko }e stati za mene suprot onima koji ~ine bezakonje?

94:17 Kad mi Gospod ne bi bio pomo}nik, brzo bi se du{a moja preselila onamo gde se }uti.

94:18 Kad ka`em: Drh}e mi noga, milost Tvoja, Gospode, prihvata me.

94:19 Kad se umno`e brige u srcu mom, utehe Tvoje razgovaraju du{u moju.

94:20 Eda li }e se blizu Tebe stati presto krvni~ki, i onaj koji nami{lja nasilje nasuprot zakonu?

94:21 Spremaj se na du{u pravednikovu, i krv pravu okrivljuju.

94:22 Ali je Gospod moje pristani{te, i Bog je moj tvrdo uto~i{te moje.

94:23 On }e im vratiti za bezakonje njihovo, za njihovu zlo}u istrebi}e ih, istrebi}e ih Gospod, Bog na{.

PSALAM 95

Hodite, zapevajmo Gospodu, pokliknimo Boga, gradu spasenja svog!

95:2 Iza|imo pred lice Njegovo s hvalom, u pesmama pokliknimo Mu!

95:3 Jer je Gospod velik Bog i velik Car nad svim bogovima.

95:4 U Njegovoj su ruci dubine zemaljske, i visine gorske Njegove su.

95:5 Njegovo je more i On ga je stvorio, i suhotu ruke su Njegove na~inile.

95:6 Hodite, poklonimo se, pripadnimo, kleknimo pred Gospodom, Tvorcem svojim.

95:7 Jer je On Bog na{, i mi narod pa}e Njegove i ovce ruke Njegove. Sad kad biste poslu{ali glas Njegov:

95:8 »Nemojte da vam odrveni srce va}e kao u Merivi, kao u dan ku{anja u pustinji,

95:9 Gde me ku{a}e oci va{i, ispita}e i vide}e delo moje.

95:10 ^etrdeset godina srdih se na rod onaj, i rekoh: Ovi ljudi tumaraju srcem, i ne znaju puteva mojih;

95:11 I zato se zakleh u gnevu svom da ne}e u}i u mir moj.«

PSALAM 96

Pevajte Gospodu pesmu novu, pevajte Gospodu, sva zemljo!

96:2 Pevajte Gospodu, blagosiljajte ime Njegovo, javljajte od dana na dan spasenje Njegovo.

96:3 Kazujte po narodima slavu Njegovu, po svim plemenima ~udesa Njegova.

96:4 Jer je velik Gospod i valja Ga hvaliti: strana{nji je od svih bogova.

96:5 Jer su svi bogovi u naroda ni{ta; a Gospod je nebesa stvorio.

96:6 Slava je i veli~anstvo pred licem Njegovim, sila i krasota u svetinji Njegovoj.

96:7 Dajte, Gospodu, plemena narodna, dajte Gospodu slavu i ~ast.

96:8 Dajte Gospodu slavu prema imenu Njegovom. Nosite dare i idite u dvore Njegove.

96:9 Poklonite se Gospodu u svetoj krasoti. Strepi pred Njim, sva zemljo!

96:10 Recite narodima: Gospod caruje; zato je vasiljena tvrda i ne}e se pomestiti; On }e suditi narodima pravo.

96:11 Nek se vesele nebesa, i zemlja se raduje; nek pljeska more i {ta je u njemu;

96:12 Neka ska~e polje i sve {to je na njemu; tada nek se raduju sva drveta {umska

96:13 Pred licem Gospodnjim; jer ide, jer ide da sudi zemlji. Sudi}e vasiljenoj po pravdi, i narodima po istini svojoj.

PSALAM 97

Gospod caruje: nek se raduje zemlja! Nek se vesele ostrva mnoga.

97:2 Oblak je i mrak oko Njega; blagost i pravda podno`je prestolu njegovom.

97:3 Oganj pred Njim ide, i pali naokolo neprijatelje Njegove.

97:4 Munje Njegove sevaju po vasiljenoj; vidi i strepi zemlja.

97:5 Gore kao vosak tope se od lica Gospodnjeg, od lica Gospoda svoj zemlji.

97:6 Nebesa kazuju pravdu Njegovu, i svi narodi vide slavu Njegovu.

97:7 Nek se stide svi koji se klanjaju kipovima, koji se hvale idolima svojim. Poklonite Mu se svi bogovi.

97:8 ^uje i raduje se Sion, i k}eri se judejske vesele radi sudova Tvojih, Gospode!

97:9 Jer si Ti, Gospode, visok nad svom zemljom i nadvi{uje{ sve bogove.

97:10 Koji ljubite Gospoda, mrzite na zlo. On ~uva du{e svetaca svojih; iz ruku bezbo`ni-kih oti-ma ih.

97:11 Svetlost se prosipa na pravednika, i vese-lje na one koji su pravog srca.

97:12 Radujte se pravedni o Gospodu, i slavite sveto ime Njegovo.

PSALAM 98

Pojte Gospodu pesmu novu, jer u~ini ~udesu. Pomo`e Mu desnica Njegova i sveta mi{ica Njegova.

98:2 Javi Gospod spasenje svoje, pred narodima otkri pravdu svoju.

98:3 Opomenu se milosti svoje i vernosti svoje k domu Izrailjevom. Vide{e svi krajevi zemaljski spasenje Boga na{eg.

98:4 Raduj se Gospodu, sva zemljo; pevajte, po-klikujte i popevajte!

98:5 Udarajte Gospodu u gusle, u gusle i s gla-som psalamskim.

98:6 U trube i rogove zatrubite pred carem Go-spodom.

98:7 Neka pljeska more i {ta je u njemu, vasilje-na i koji u njoj `ive;

98:8 Reke neka pljeskaju rukama; skupa gore nek se raduju

98:9 Pred licem Gospodnjim; jer ide da sudi ze-mljji; sudi}e vasiljenoj pravedno, i narodima verno.

PSALAM 99

Gospod caruje: neka strepe narodi; sedi na he-ruvimima: nek se drma zemlja!

99:2 Gospod je na Sionu velik, i visok nad svi-ma narodima.

99:3 Neka slave veliko i stra{no ime Tvoje; da je svet!

99:4 Neka slave silu cara koji ljubi pravdu. Ti si utvrdio pravdu; sud i pravdu Ti si uredio u Jakovu.

99:5 Uzvi{ujte Gospoda Boga na{eg, i klanjajte se podno`ju Njegovom; da je svet!

99:6 Mojsije i Aron, sve{tenici Njegovi, i Samu-ilo jedan od onih koji prizivaju ime Njegovo, prizi-vahu Boga, i On ih usli{i.

99:7 U stupu od oblaka govora{e njima; oni ~u-va{e zapovesti Njegove i uredbu koju im dade.

99:8 Gospode, Bo`e na{, Ti si ih usli{io; Ti si im bio Bog blag i pla}ao za dela njihova.

99:9 Uzvi{ujte Gospoda Boga na{eg, i klanjajte se na svetoj gori Njegovoj, jer je svet Gospod Bog na{.

PSALAM 100

Raduj se Gospodu, sva zemljo!

100:2 Slu`ite Gospodu veselo; idite pred lice Njegovo pevaju}i!

100:3 Poznajte Gospod da je Bog. On nas je stvorio, i mi smo dostojanje Njegovo, narod Nje-gov i ovce pa{e Njegove.

100:4 Ulazite na vrata Njegova sa slavom, u dvore Njegove s hvalom. Slavite Ga, i blagosiljajte ime Njegovo.

100:5 Jer je dobar Gospod; milost je Njegova uvek, i istina Njegova od kolena na koleno.

PSALAM 101

Milost i pravdu pevam; Tebe, Gospode, sla-vim.

101:2 Razmi{ljam o putu pravom, kad bi god do{ao k meni, hodim u bezazlenosti srca svog u domu svom.

101:3 Ne stavljam pred o~i svoje re~i nepotreb-ne, mrzim na dela koja su protiv zakona, ne prista-jem za njima.

101:4 Srce pokvareno daleko je od mene; zlih ne znam.

101:5 Ko tajno opada bli`njeg svog, tog izgo-nim; ko je oholog oka i nadutog srca, tog ne trpim.

101:6 O~i su moje obra}ene na verne na zemlji, da bi sedeli sa mnom. Ko hodi putem pravim, taj slu`i meni.

101:7 Ne `ivi u domu mom koji radi lukavo; koji govori la`, ne stoji pred o~ima mojim.

101:8 Jutrom zatirem sve bezbo`nike na zemlji, da bih istrebio iz grada Gospodnjeg sve koji ~ine bezakonje.

PSALAM 102

Gospode! ^uj molitvu moju, i vika moja nek iza|e preda Te.

102:2 Nemoj odvratiti lica svog od mene; u dan kad sam u nevolji prigni k meni uho svoje, u dan kad Te prizivam, pohitaj, usli{i me.

102:3 Jer pro|o{e kao dim dani moji, kosti moje kao topionica ogore{e.

102:4 Poko{eno je kao trava i posahlo srce moje, da zaboravih jesti hleb svoj.

102:5 Od uzdisanja mog prionu kost moja za meso moje.

102:6 Postadoh kao gem u pustinji; ja sam kao sova na zidinama.

102:7 Ne spavam, i sedim kao ptica bez druga na krovu.

102:8 Svaki dan ru`e me neprijatelji moji, i koji su se pomamili na mene, mnoom se uklinju.

102:9 Jedem pepeo kao hleb, i pi}e svoje rastvaram suzama.

102:10 Od gneva Tvog i srdnje Tvoje; jer podigav{i me bacio si me.

102:11 Dani su moji kao sen, koji prolazi, i ja kao trava osu{ih se.

102:12 A Ti, Gospode, ostaje{ doveka, i spomen Tvoj od kolena do kolena.

102:13 Ti }e{ ustati, smilova}e{ se na Sion, jer je vreme smilovati se na nj, jer je do{lo vreme;

102:14 Jer slugama Tvojim omile i kamenje njegovo, i prah njegov `ale.

102:15 Tada }e se neznabo{ci bojati imena Gospodnjeg, i svi carevi zemaljski slave Njegove;

102:16 Jer }e Gospod sazidati Sion, i javiti se u slavi svojoj;

102:17 Pogleda}e na molitvu onih koji nemaju pomo}i, i ne}e se oglu{iti molbe njihove.

102:18 Napisa}e se ovo potonjem rodu, i narod nanovo stvoren hvali}e Gospoda.

102:19 [to je prinikao sa svete visine svoje, Gospod pogledao s neba na zemlju.

102:20 Da ~uje uzdisanje su`njevo, i odre{i sinove smrtne;

102:21 Da bi kazivali na Sionu ime Gospodnje i hvalu Njegovu u Jerusalimu,

102:22 Kad se skupe narodi i carstva da slu`e Gospodu.

102:23 Stro{io je na putu krepost moju, skratio dane moje.

102:24 Rekoh: Bo`e moj! Nemoj me uzeti u polovini dana mojih. Tvoje su godine od kolena do kolena.

102:25 Davno si postavio zemlju, i nebesa su delo ruku Tvojih.

102:26 To }e pro}i, a Ti }e{ ostati; sve }e to kao haljina ovet{ati, kao haljinu promeni}e{ ih i promeni}e se.

102:27 Ali Ti si taj isti i godine Tvoje ne}e iste}i.

102:28 Sinovi }e sluga Tvojih `iveti, i seme }e se njihovo utvrditi pred licem Tvojim.

PSALAM 103

Blagosiljaj, du{o moja, Gospoda, i sve {to je u meni sveto ime Njegovo.

103:2 Blagosiljaj, du{o moja, Gospoda, i ne zaboravljaj nijedno dobro {to ti je u~inio.

103:3 On ti pra{ta sve grehe i isceljuje sve bolesti tvoje;

103:4 Izbavlja od groba `ivot tvoj, ven~ava te dobrotom i milo}u;

103:5 Ispunja dobrim `elje tvoje, ponavlja se kao u orla mladost tvoja.

103:6 Gospod tvori pravdu i sud svima kojima se krivo ~ini.

103:7 Pokaza puteve svoje Mojsiju, sinovima Izrailjevim dela svoja.

103:8 Milostiv je i dobar Gospod, spor na gnev i veoma blag.

103:9 Ne gnevi se jednako, niti se doveka srđi.
 103:10 Ne postupa s nama po gresima našim, niti nam vraća po nepravdama našim.
 103:11 Nego koliko je nebo visoko od zemlje, tolika je milost Njegova k onima koji Ga se boje.
 103:12 Koliko je istok daleko od zapada, toliko udaljuje od nas bezakonja naša.
 103:13 Kako otac `ali sinove, tako Gospod `ali one koji Ga se boje.
 103:14 Jer zna gra|u našu, opominje se da smo prah.
 103:15 Dani su ~ove~iji kao trava; kao cvet u polju, tako cveta.
 103:16 Dune vetar na nj, i nestane ga, niti }e ga vi{e poznati mesto njegovo.
 103:17 Ali milost Gospodnja ostaje od veka i doveka na onima koji Ga se boje, i pravda Njegova na sinovima sinova,
 103:18 Koji dr`e zavet Njegov, i pamte zapovesti Njegove, da ih izvr{uju.
 103:19 Gospod na nebesima postavi presto svoj, i carstvo Njegovo svim vlada.
 103:20 Blagosiljajte Gospoda an|eli Njegovi, koji ste silni krepoc}u izvr{ujete re~ Njegovu slu{aju}i glas re~i Njegove.
 103:21 Blagosiljajte Gospoda sve vojske Njegove, sluge Njegove, koje tvorite volju Njegovu.
 103:22 Blagosiljajte Gospoda sva dela Njegova, po svim mestima vlade Njegove! Blagosiljaj, du{o moja Gospoda!

PSALAM 104

Blagosiljaj, du{o moja, Gospoda! Gospode, Bo`e moj, velik si veoma, obukao si se u veli~anstvo i krasotu.

104:2 Obukao si svetlost kao haljinu, razapeo nebo kao {ator;
 104:3 Vodom si pokrio dvorove svoje, oblake na~inio si da su Ti kola, ide{ ne krilima vetrenim.
 104:4 ^ini{ vetrove da su Ti an|eli, plamen ognjeni da su Ti sluge.

104:5 Utvrdio si zemlju na temeljima njenim, da se ne pomesti na vek veka.
 104:6 Bezdanom kao haljinom odenuo si je; na gorama stoje vode.
 104:7 Od pretnje Tvoje be`e, od gromovnog glasa Tvog teku.
 104:8 Izlaze na gore i silaze u doline, na mesto koje si im utvrdio.
 104:9 Postavio si me|u, preko koje ne prelaze, i ne vra}aju se da pokriju zemlju.
 104:10 Izveo si izvore po dolinama, izme|u gora teku vode.
 104:11 Napajaju sve zveri poljske; divlji magarci gase `e| svoju.
 104:12 Na njima ptice nebeske `ive; kroz grane razle`e se glas njihov.
 104:13 Napaja{ gore s visina svojih, plodovima dela Tvojih siti se zemlja.
 104:14 Daje{ te raste trava stoci, i zelen na korist ~oveku, da bi izvadio hleb iz zemlje.
 104:15 I vino veseli srce ~oveku, i lice se svetli od ulja, i hleb srce ~oveku krepri.
 104:16 Site se drveta Bo`ija, kedri livanski, koje si posadio.
 104:17 Na njima ptice viju gnezda; stanak je rodin na jelama.
 104:18 Gore visoke divokozama, kamen je uto~i{te ze~evima.
 104:19 Stvorio se mesec da pokazuje vremena, sunce poznaje zapad svoj.
 104:20 Stere{ tamu, i biva no}, po kojoj izlazi sve zverje {umsko;
 104:21 Lavovi ri~u za plenom, i tra`e od Boga hrane sebi.
 104:22 Sunce grane, i oni se sakrivaju i le`u u lo`e svoje.
 104:23 Izlazi ~ovek na posao svoj, i na rad svoj do ve~era.
 104:24 Kako je mnogo dela Tvojih, Gospode! Sve si premudro stvorio; puna je zemlja blaga Tvog.
 104:25 Gle, more veliko i {iroko, tu gmi`u bez broja, `ivotinja mala i velika;

104:26 Tu la|e plove, krokodil, kog si stvorio da se igra po njemu.

104:27 Sve Tebe ~eka, da im daje{ pi}u na vreme.

104:28 Daje{ im, primaju; otvori{ ruku svoju, si-te se dobra.

104:29 Odvrati{ lice svoje, `aloste se; uzme{ im duh, ginu, i u prah svoj vra}aju se.

104:30 Po{alje{ duh svoj, postaju, i ponavlja{ lice zemlji.

104:31 Slava Gospodu uvek; nek se veseli Gospod za dela svoja!

104:32 On pogleda na zemlju, i ona se trese; dotakne se gora, i dime se.

104:33 Peva}u Gospodu za `ivota svog; hvali}u Boga svog dok sam god.

104:34 Neka Mu bude mila beseda moja! Veseli}u se o Gospodu.

104:35 Neka nestane gre{nika sa zemlje, i bezbo`nika neka ne bude vi{e! Blagosiljaj, du{o moja, Gospoda! Aliluja!

PSALAM 105

Hvalite Gospoda; glasite ime Njegovo; javljajte po narodima dela Njegova.

105:2 Pevajte Mu i slavite Ga; kazujte sva ~udesas Njegova.

105:3 Hvalite se svetim imenom Njegovim; nek se veseli srce onih koji tra`e Gospoda.

105:4 Tra`ite Gospoda i silu Njegovu, tra`ite lice Njegovo bez prestanka.

105:5 Pamтите ~udesa Njegova koja je u~inio, znake Njegove i sudove usta Njegovih.

105:6 Seme Avramovo sluge su Njegove, sinovi Jakovljevi izabrani Njegovi.

105:7 On je Gospod Bog na{, po svoj su zemlji sudovi Njegovi.

105:8 Pamti uvek zavet svoj, re~, koju je dao na hiljadu kolena.

105:9 [ta je zavetovao Avramu, i za {ta se kleo Isaku.

105:10 To je postavio Jakovu za zakon, i Izrailju za zavet ve~ni,

105:11 Govore}i: Tebi }u dati zemlju hanansku u nasledni deo.

105:12 Tada ih jo{ be{e malo na broj, be{e ih malo, i behu do{ljadi.

105:13 I|ahu od naroda do naroda, iz jednog carstva k drugom plemenu.

105:14 Ne dade nikome da im naudi, i kara{e za njih careve:

105:15 »Ne dirajte u pomazanike moje, i prorocima mojim ne ~inite zla.«

105:16 I pusti glad na onu zemlju; i potre sav hleb {to je za hranu.

105:17 Posla pred njima ~oveka; u roblje prodan bi Josif.

105:18 Okovima stego{e noge njegove, gvo`|e ti{ta{e du{u njegovu,

105:19 Dok se ste~e re~ njegova, i re~ Gospodnja proslavi ga.

105:20 Posla car i odre{i ga; gospodar nad narodima, i pusti ga.

105:21 Postavi ga gospodarem nad domom svojim, i zapovednikom nad svim {to ima{e.

105:22 Da vlada nad knezovima njegovim po svojoj volji, i stare{ine njegove urazumljuje.

105:23 Tada do|e Izrailj u Misir, i Jakov se preseli u zemlju Hamovu.

105:24 I namno`i Bog narod svoj i u~ini ga ja~eg od neprijatelja njegovih.

105:25 Prevrnu se srce njihovo te omrznu{e na narod Njegov, i ~ini{e lukavstvo slugama Njegovim.

105:26 Posla Mojsija, slugu svog, Arona izabranika svog.

105:27 Pokaza{e me|u njima ~udotvornu silu Njegovu i znake Njegove u zemlji Hamovoj.

105:28 Pusti mrak i zamra~i, i ne protivi{e se re~i Njegovoj.

105:29 Pretvori vodu njihovu u krv, i pomori ribu njihovu.

105:30 Provre zemlja njihova `abama, i kleti careva njihovih.

105:31 Re-e, i do | o{e bubine, u{i po svim krajevima njihovim.

105:32 Mesto da`da posla na njih grad, `ivi oganj na zemlju njihovu.

105:33 I pobi ~okote njihove i smokve njihove, i potre drveta u krajevima njihovim.

105:34 Re-e, i do | o{e skakavci i gusenice nebrojene;

105:35 I izjedo{e svu travu po zemlji njihovoj, i pojedoe rod u polju njihovu.

105:36 I pobi sve prvence u zemlji njihovoj, prvine svakog truda njihovog.

105:37 Izvede Izrailjce sa srebrom i zlatom, i ne be{e sustala u plemenima njihovim.

105:38 Obradova se Misir izlasku njihovom, jer strah njihov be{e na nj pao.

105:39 Razastre im oblak za pokriva~, i oganj da svetli no}u.

105:40 Moli{e, i posla im prepelice, i hlebom ih nebeskim hrani.

105:41 Otvori kamen i prote~e voda, reke proteko{e po suvoj pustinji.

105:42 Jer se opominja{e svete re-i svoje k Avramu, sluzi svom.

105:43 I izvede narod svoj u radosti, izbrane svoje u veselju.

105:44 I dade im zemlju naroda i trud tu | inaca u nasledstvo.

105:45 Da bi ~uvali zapovesti Njegove, i zakone Njegove pazili. Aliluja.

PSALAM 106

Hvalite Gospoda, jer je dobar, jer je doveka milost Njegova.

106:2 Ko }e iskazati silu Gospodnju? Ispri~ati svu slavu Njegovu?

106:3 Blago onima koji dr`e istinu i tvore pravo svagda!

106:4 Opomeni me se, Gospode, po svojoj milosti k narodu svom; pohodi me pomo}u svojom,

106:5 Da bih video u dobru izabrane Tvoje, veselio se u veselju naroda Tvog, hvalio se zajedno s nasledstvom Tvojim.

106:6 Zgre{ismo s ocima svojim, postasmo krivci, bezakonici.

106:7 Oci na{i u Misiru ne razume{e ~udesu Tvojih, ne opominja{e se velikih milosti Tvojih, i vika{e kraj mora, kraj Crvenog Mora.

106:8 Ali im On pomo`e imena svog radi, da bi pokazao silu svoju.

106:9 Zapreti Crvenom Moru, i presahnu; i prevede ih preko bezdane kao preko pustinje;

106:10 I sa-uva ih od ruke nenavidnikove, i izbavi ih iz ruke neprijateljeve.

106:11 Pokri voda neprijatelje njihove, nijedan od njih ne osta.

106:12 Tada verova{e re-ima Njegovim, i peva{e Mu hvalu.

106:13 Ali brzo zaboravi{e dela Njegova, i ne po~eka{e volje Njegove.

106:14 Polakomi{e se u pustinji, i stado{e ku{ati Boga u zemlji gde se ne `ivi.

106:15 On ispuni molbu njihovu, ali posla pogiba na du{u njihovu.

106:16 Pozavide{e Mojsiju i Aronu, kog be{e Gospod osvetio.

106:17 Rasede se zemlja, i pro`dre Datana i zatra~etu Avironovu.

106:18 I spali oganj ~etu njihovu, i plamen sa`e`e bezbo`nike.

106:19 Na~ini{e tele kod Horiva, i klanjahu se kipu.

106:20 Menjahu slavu svoju na priliku vola, koji jede travu.

106:21 Zaboravi{e Boga, Spasitelja svog, koji je u~inio velika dela u Misiru,

106:22 Divna u zemlji Hamovoj, stra{na na Crvenom Moru.

106:23 I htjede ih istrebiti, da Mojsije izabranik Njegov ne stade kao u raselini pred Njim, i ne odvрати jarost Njegovu da ih ne istrebi.

106:24 Posle ne mari{e za zemlju `eljenu, ne verova{e re-i Njegovoj.

106:25 Pobuni{e se u {atorima svojim, ne slu{a-
{e glas Gospodnji.

106:26 I On podi`e ruku svoju na njih, da ih po-
bije u pustinji,

106:27 Da pobije pleme njihovo me|u narodi-
ma, i raseje ih po zemljama.

106:28 I prista{e za Velfegorom, i jedo{e prine-
seno na `rtvu mrtvima.

106:29 I rasrdi{e Boga delima svojim, i udari u
njih pogibao.

106:30 I ustade Fines, i umilostivi, i prestade
pogibao.

106:31 I to mu se primi u pravdu, od kolena do
kolena doveka.

106:32 I razgnevi{e Boga na vodi Merivi, i Moj-
sije postrada njih radi;

106:33 Jer dotu`i{e duhu njegovom, i pogre{i
ustima svojim.

106:34 Ne istrebi{e naroda, za koje im je Go-
spod rekao;

106:35 Nego se pome{a{e s neznabo{cima, i na-
u-i{e dela njihova.

106:36 Stado{e slu`iti idolima njihovim, i oni
im bi{e zamka.

106:37 Sinove svoje i k}eri svoje prinosi{e na
`rtvu |avolima.

106:38 Proliva{e krv pravu; krv sinova svojih i
k}eri svojih, koje prino{ahu na `rtvu idolima hana-
nskim, i oskvrni se zemlja krvnim delima.

106:39 Oskvrni{e sebe delima svojim, i ~ini{e
preljubu postupanjem svojim.

106:40 I planu gnev Gospodnji na narod Nje-
gov, i omrznu Mu deo Njegov.

106:41 I predade ih u ruke neznabo`a-ke, i ne-
navidnici njihovi stado{e gospodariti nad njima.

106:42 Dosa|iva{e im neprijatelji njihovi, i oni
bi{e pokoreni pod vlast njihovu.

106:43 Mnogo ih je puta izbavljao, ali Ga oni sr-
di{e namerama svojim, i bi{e poni{teni za bezako-
nje svoje.

106:44 Ali On pogleda na nevolju njihovu, ~uv-
{i tu`njavu njihovu,

106:45 I opomenu se zaveta svog s njima, i po-
kaja se po velikoj milosti svojoj;

106:46 I u~ini, te ih stado{e `aliti svi koji ih be-
hu zarobili.

106:47 Spasi nas, Gospode Bo`e na{, i pokupi
nas iz neznabo`aca, da slavimo sveto ime Tvoje,
da se hvalimo Tvojom slavom!

106:48 Blagosloven Gospod Bog Izrailjev od
veka i doveka! I sav narod neka ka`e: Amin! Alilu-
ja!

PSALAM 107

Hvalite Gospoda, jer je dobar; jer je doveka
milost Njegova.

107:2 Tako neka ka`u koje je izbavio Gospod,
koje je izbavio iz ruke neprijateljeve,

107:3 Skupio ih iz zemalja, od istoka i zapada,
od severa i mora.

107:4 Luta{e po pustinji gde se ne `ivi, puta gra-
du naseljenom ne nahodi{e;

107:5 Behu gladni i `edni, i du{a njihova izne-
maga{e u njima;

107:6 Ali zavika{e ka Gospodu u tuzi svojoj; i
izbavi ih iz nevolje njihove.

107:7 I izvede ih na prav put, koji ide u grad na-
seljeni.

107:8 Neka hvale Gospoda za milost Njegovu, i
za ~udesu Njegova radi sinova ljudskih!

107:9 Jer siti du{u ta{tu, i du{u gladnu puni do-
bra.

107:10 Sede{e u tami i u senu smrtnom, okovani
u tugu i u gvo`e;

107:11 Jer ne slu{a{e re~i Bo`ijih, i ne mari{e za
volju Vi{njeg.

107:12 On poni{ti srce njihovo stradanjem; spo-
tako{e se, i ne be{e koga da pomogne.

107:13 Ali zavika{e ka Gospodu u tuzi svojoj, i
izbavi ih iz nevolje njihove;

107:14 Izvede ih iz tame i sena smrtnog, i raski-
de okove njihove.

107:15 Neka hvale Gospoda za milost Njegovu,
i za ~udesu Njegova radi sinova ljudskih!

107:16 Jer razbi vrata bronzana, i prevornice gvozdene slomi.

107:17 Bezumnici strada{e za nevaljale puteve svoje, i za nepravde svoje.

107:18 Svako se jelo gadilo du{i njihovoj, i do-
|o{e do vrata smrtnih.

107:19 Ali zavika{e ka Gospodu u tuzi svojoj, i izbavi ih iz nevolje njihove.

107:20 Posla re~ svoju i isceli ih, i izbavi ih iz groba njihovog.

107:21 Neka hvale Gospoda za milost Njegovu, i za ~udesu Njegova radi sinova ljudskih!

107:22 I neka prinesu `rtvu za hvalu, i kazuju dela Njegova u pesmama!

107:23 Koji plove po moru na korabljima, i rade na velikim vodama,

107:24 Oni su videli dela Gospodnja, i ~udesu Njegova u dubini.

107:25 Ka`e, i di`e se silan vetar, i ustaju vali na njemu,

107:26 Di`u se do nebesa i spu{taju do bezdana: du{a se njihova u nevolji razliva;

107:27 Posr}u i ljuljaju se kao pijani; sve mudrosti njihove nestaje.

107:28 Ali zavika{e ka Gospodu u tuzi svojoj, i izvede ih iz nevolje njihove.

107:29 On obra}a vetar u ti{inu, i vali njihovi umuknu.

107:30 Vesele se kad se sti{aju, i vodi ih u pristani{te koje `ele.

107:31 Neka hvale Gospoda za milost Njegovu, i za ~udesu Njegova radi sinova ljudskih!

107:32 Neka Ga uzvi{uju na saboru narodnom, na skup{tini stare{inskoj slave Ga!

107:33 On pretvara reke u pustinju, i izvore vodene u suhotu,

107:34 Rodnu zemlju u slanu pustaru za nevaljalstvo onih koji `ive na njoj.

107:35 On pretvara pustinju u jezera, i suhu zemlju u izvore vodene,

107:36 I naseljava onamo gladne. Oni zidaju gradove za `ivljenje;

107:37 Seju polja, sade vinograde i sabiraju letinu.

107:38 Blagosilja ih i mno`e se jako, i stoke im ne umanjuje.

107:39 Pre ih be{e malo, padahu od zla i nevolje, {to ih stiza{e.

107:40 On sipa sramotu na knezove, i ostavlja ih da lutaju po pustinji gde nema puteva.

107:41 On izvla-i ubogoga iz nevolje, i plemena mno`i kao stado.

107:42 Dobri vide i raduju se, a svako nevaljalstvo zatiskuje usta svoja.

107:43 Ko je mudar, neka zapamti ovo, i neka poznaju milosti Gospodnje.

PSALAM 108

Gotovo je srce moje, Bo`e; peva}u i hvali}u zajedno sa slavom svojom.

108:2 Preni se psaltire i gusle, usta}u rano.

108:3 Slavi}u Tebe, Gospode, po narodima, poja}u Tebi po plemenima.

108:4 Jer je svrh nebesa milost Tvoja i do oblaka istina Tvoja.

108:5 Uzvisi se vi{e nebesa, Bo`e, i po svoj zemlji neka bude slava Tvoja!

108:6 Da bi se izbacili mili Tvoji, pomozimi desnicom svojom, i usli{i me.

108:7 Bog re~e u svetinji svojoj: »Veseli}u se, razdeli}u Sihem, i dolinu Sokot razmeri}u.

108:8 Moj je Galad, moj je Manasija, Jefrem je krepost glave moje, Juda skiptar moj.

108:9 Moav je ~a{a iz koje se umivam, Edomu }u pru`iti obu}u svoju; nad zemljom filistejskom popeva}u.«

108:10 Ko }e me odvesti u tvrdi grad? Ko }e me otpratiti do Edoma?

108:11 Zar ne}e{ Ti, Bo`e, koji si nas odbacio, i ne ide{, Bo`e, s vojskama na{im?

108:12 Daj nam pomo} u teskobi, odbrana je ~ove~ija uzalud.

108:13 Bogom smo jaki; On gazi neprijatelje na{e.

PSALAM 109

Bo`e, slavo moja, nemoj }utati,
 109:2 Jer se usta bezbo`ni~ka i usta lukava na me otvori{e; govore sa mnom jezikom la`lji-vim.

109:3 Re~ima zlobnim sa svih strana gone me, i oru`aju se na me niza{ta.

109:4 Za ljubav moju ustaju na mene, a ja se molim.

109:5 Vra}aju mi zlo za dobro, i mr`nju za ljubav moju.

109:6 Postavi nad njim stare{inu bezbo`nika, i protivnik neka mu stane s desne strane.

109:7 Kad se stane suditi, neka iza|e kriv, i molitva njegova neka bude greh.

109:8 Neka budu dani njegovi kratki, i vlast njegovu neka dobije drugi.

109:9 Deca njegova nek budu sirote, i `ena njegova udovica.

109:10 Deca njegova nek se potucaju i prose, i neka tra`e hleba izvan svojih pustolina.

109:11 Neka mu uzme du`nik sve {to ima, i neka razgrabe tu|ini muku njegovu.

109:12 Nek se ne na|e niko ko bi ga ljubio, ni ko bi se smilovao na sirote njegove.

109:13 Nasle|e njegovo nek se zatre, u drugom kolenu neka pogine ime njihovo.

109:14 Bezakonje starih njegovih nek se spome-ne u Gospoda, i greh matere njegove nek se ne izbri{e.

109:15 Neka budu svagda pred Gospodom, i On neka istrebi spomen njihov na zemlji;

109:16 Zato {to se nije se}ao ~initi milost, nego je gonio ~oveka ni{teg i ubogog, i tu`nom u srcu tra`io smrt.

109:17 Ljubio je kletvu, neka ga i stigne; nije mario za blagoslov, neka i otide od njega.

109:18 Nek se obu~e u kletvu kao u haljinu, i ona nek u|e u njega kao voda, i kao ulje u kosti njegove.

109:19 Nek mu ona bude kao haljina, u koju se obla-i, i kao pojas, kojim se svagda pa{e.

109:20 Takva plata nek bude od Gospoda onima koji me nenavide, i koji govore zlo na du{u moju.

109:21 A meni, Gospode, Gospode, u~ini {ta prili~i imenu Tvom. Ti si dobar, milo{u svojom izbavi me.

109:22 Jer sam nevoljan i ni{t, i srce je moje ranjeno u meni.

109:23 Nestaje me kao sena, kad se odmi~e; te- raju me kao skakavce.

109:24 Kolena moja iznemogo{e od posta, i telo moje omr{a.

109:25 Postadoh podsmeh njima; vide}i me ma- {u glavom svojom.

109:26 Pomozi mi, Gospode, Bo`e moj, spasi me po milosti svojoj.

109:27 Neka poznaju da je ovo Tvoja ruka, i Ti, Gospode, da si ovo u~inio.

109:28 Oni kunu, a Ti blagoslovi; ustaju, ali nek se postide, i sluga se Tvoj obraduje.

109:29 Nek se protivnici moji obuku u sramotu, i kao haljinom nek se pokriju stidom svojim.

109:30 Hvali}u Gospoda veoma ustima svojim, i usred mnogih slavi}u Ga,

109:31 Jer stoji s desne strane ubogome, da bi ga spasao od onih koji osu|uju du{u njegovu.

PSALAM 110

Re~e Gospod Gospodu mom: Sedi meni s des- sne strane, dok polo`im neprijatelje Tvoje za podno`je nogama Tvojim.

110:2 Skiptar sile daje ti Gospod sa Siona: vla- daj sred neprijatelja svojih.

110:3 U dan rata Tvog narod je Tvoj gotov u svetoj krasoti. Kao rosa zori iz utrobe, takva je u Tebe mladost Tvoja.

110:4 Gospod se zakleo, i ne}e se pokajati: ti si sve{tenik doveka po redu Melhisedekovom.

110:5 Gospod je tebi s desne strane. Pobi}e u dan gneva svog careve;

110:6 Sudi}e narodima, napuni}e zemlju trupova; satr}e glavu na zemlji {irokoj.

110:7 Iz potoka }e na putu piti, i zato }e podignuti glavu.

PSALAM 111

Hvalim Te, Gospode, od svega srca na ve}u pravedni~kom i na saboru.

111:2 Velika su dela Gospodnja, draga svima koji ih ljube.

111:3 Delo je Njegovo slava i krasota, i pravda Njegova traje doveka.

111:4 ^udeseta je svoja u~inio da se ne zaborave; dobar je i milostiv Gospod.

111:5 Hranu daje onima koji Ga se boje, pamti uvek zavet svoj.

111:6 Silu dela svojih javio je narodu svom dav{i im nasledstvo naroda.

111:7 Dela su ruku Njegovih istina i pravda; verne su sve zapovesti Njegove;

111:8 Tvrde su za va vek veka, osnovane na istini i pravdi.

111:9 Izbavljenje posla narodu svom; postavi zavavek zavet svoj. Ime je Njegovo sveto, i valja Mu se klanjati.

111:10 Po~etak je mudrosti strah Gospodnji; dobra su razuma svi koji ih tvore. Hvala Njegova traje doveka.

PSALAM 112

Blago ~oveku koji se boji Gospoda, kome su veoma omilele zapovesti Njegove.

112:2 Silno }e biti na zemlji seme njegovo, rod pravedni~ki bi}e blagosloven.

112:3 Obilje je i bogatstvo u domu njegovom, i pravda njegova traje doveka.

112:4 U tami sjaje videlo pravednicima od dobrog, milostivog i pravednog.

112:5 Blago onome koji je milostiv i daje u zam! On }e dati tvr|u re~ima svojim na sudu.

112:6 Jer ne}e posrnuti doveka, pravednik }e se spominjati uvek.

112:7 Ne boji se zlog glasa; srce je njegovo stalno, uzda se u Gospoda.

112:8 Utvr|eno je srce njegovo, ne}e se pobožati, i vide}e kako padaju neprijatelji njegovi.

112:9 Prosipa, daje ubogima; pravda njegova traje doveka, rog se njegov uzvi{uje u slavi.

112:10 Bezbo`nik vidi, i jedi se, {krgu}e zubima svojim, i sahne. @elja }e bezbo`nicima propasti.

PSALAM 113

Hvalite, sluge Gospodnje, hvalite ime Gospodnje,

113:2 Da bude ime Gospodnje blagosloveno od sad i doveka.

113:3 Od istoka sun~anog do zapada da se slavi ime Gospodnje.

113:4 Uzvi{en je nad svima narodima Gospod; svrh nebesa je slava Njegova.

113:5 Ko je kao Gospod, Bog na{, koji sedi na visini;

113:6 Koji se sagiba da vidi {ta je na nebesima i na zemlji;

113:7 Koji iz praha podi`e ubogoga, i iz kala uzvi{uje ni{tega;

113:8 I posa|uje ga s knezovima, s knezovima u narodu njegovom;

113:9 Od nerotkinje naseljava ku}u, u~iniv{i je radosnom majkom sinovima. Aliluja!

PSALAM 114

Kad iza|e Izrailj iz Misira, dom Jakovljevi iz naroda tu|eg,

114:2 Judeja postade svetinja Bo`ija, Izrailj oblast Njegova.

114:3 More vide i pobe`e; Jordan se obrati natrag.

114:4 Gore skaka{e kao ovnovi, brda{ca kao jaganjci.

114:5 [ta ti bi, more, te pobe`e i tebi, Jordane, te se obrati natrag?

114:6 Gore, {to ska~ete kao ovnovi, i brda{ca, kao jaganjci?

114:7 Pred licem Gospodnjim drh}i, zemljo, pred licem Boga Jakovljevog.

114:8 Koji pretvara kamen u jezero vodeno, granit u izvor vodeni.

PSALAM 115

Ne nama, Gospode, ne nama, nego imenu svom daj slavu, po milosti svojoj, po istini svojoj.

115:2 Za{to da govore narodi: Gde li je Bog njihov?

115:3 Bog je na{ na nebesima, tvori sve {to ho}e.

115:4 Idoli su njihovi srebro i zlato, delo ruku ~ove~ijih.

115:5 Usta imaju, a ne govore; o~i imaju, a ne vide;

115:6 U{i imaju, a ne ~uju; nozdrve imaju, a ne miri{u;

115:7 Ruke imaju, a ne hvataju; noge imaju, a ne hode, i ne pu{taju glas iz grla svog.

115:8 Takvi su i oni koji ih grade, i svi koji se uzdaju u njih.

115:9 Dome Izrailjev, uzdaj se u Gospoda; On im je pomo} i {tit.

115:10 Dome Aronov, uzdaj se u Gospoda; On im je pomo} i {tit.

115:11 Koji se bojite Gospoda, uzdajte se u Gospoda; On im je pomo} i {tit.

115:12 Gospod nas se opominje, blagosilja nas, blagosilja dom Izrailjev, blagosilja dom Aronov;

115:13 Blagosilja one koji se boje Gospoda, male i velike.

115:14 Da vam Gospod umno` i blagoslove, vama i sinovima va{im!

115:15 Gospod da vas blagoslovi, Tvorac neba i zemlje!

115:16 Nebo je nebo Gospodnje, a zemlju je dao sinovima ~ove~ijim.

115:17 Ne}e Te mrtvi hvaliti, Gospode, niti oni koji si |u onamo gde se }uti.

115:18 Nego }emo mi blagosiljati Gospoda od sad i doveka. Aliluja!

PSALAM 116

Milo mi je {to Gospod usli{i molitveni glas moj;

116:2 [to prignu k meni uho svoje; i zato }u Ga u sve dane svoje prizivati.

116:3 Opkoli{e me bolesti smrtne, i jadi pakleni zadesi{e me, nai |oh na tugu i muku;

116:4 Ali prizvah ime Gospodnje: Gospode! Izbavi du{u moju!

116:5 Dobar je Gospod i pravedan, i Bog je na{ milostiv;

116:6 ^uva proste Gospod; bijah u nevolji, i pomo`e mi.

116:7 Vрати se du{o moja, u mir svoj! Jer je Gospod dobrotvor tvoj!

116:8 Ti si izbavio du{u moju od smrti, oko moje od suza, nogu moju od spoticanja.

116:9 Hodi}u pred licem Gospodnjim po zemlji `ivih.

116:10 Verovah kad govorih: U ljutoj sam nevolji.

116:11 Rekoh u smetnji svojoj: Svaki je ~ovek la`a.

116:12 [ta }u vratiti Gospodu za sva dobra {to mi je u~inio?

116:13 Uze}u ~a{u spasenja, i prizva}u ime Gospodnje.

116:14 Izvr{i}u obe}anja svoja Gospodu pred svim narodom Njegovim.

116:15 Skupa je pred Gospodom smrt svetaca Njegovih.

116:16 O Gospode! Ja sam sluga Tvoj, ja sam sluga Tvoj, sin slu{kinje Tvoje; raskovao si s mene okove moje.

116:17 @rtvu za hvalu prine}u Tebi, i ime Gospodnje prizva}u.

116:18 Izvr{i}u obe}anja svoja Gospodu pred svim narodom Njegovim,

116:19 U dvoru doma Gospodnjeg, usred tebe, Jerusalime. Aliluja!

PSALAM 117

Hvalite Gospoda svi narodi, slavite Ga sva plemena;

117:2 Jer je velika milost Njegova k nama, i istina Gospodnja traje doveka. Aliluja!

PSALAM 118

Hvalite Gospoda, jer je dobar, jer je doveka milost Njegova.

118:2 Neka re~e Izrailj da je doveka milost Njegova;

118:3 Neka re~e dom Aronov da je doveka milost Njegova;

118:4 Neka ka`u svi koji se boje Gospoda da je doveka milost Njegova.

118:5 Iz teskobe povikah ka Gospodu i usli{i me, izvede me na prostrano mesto Gospod.

118:6 Gospod je sa mnom, ne bojim se; {ta }e mi u~initi ~ovek?

118:7 Gospod mi je pomo}nik: slobodno }u gledati u neprijatelje svoje.

118:8 Bolje je uzdati se u Gospoda nego li se oslanjati na ~oveka;

118:9 Bolje je uzdati se u Gospoda negoli se oslanjati na knezove.

118:10 Svi me narodi opkoli{e; ali ih u ime Gospodnje razbih.

118:11 Opteko{e, opkoli{e me; ali ih u ime Gospodnje razbih.

118:12 Opkoli{e me kao p~ele sa}e, i ugasi{e se kao oganj u trnju: u ime ih Gospodnje razbih.

118:13 Otisnuo si me da padnem, ali me Gospod prihvati.

118:14 Gospod je hvala moja i pesma; On mi posta Spasitelj.

118:15 Glas radosti i spasenja ~uje se u kolibama pravedni~kim: »Desnica Gospodnja daje silu;

118:16 Desnica Gospodnja uzvi{uje, desnica Gospodnja daje silu.«

118:17 Ne}u umreti, nego }u `iv biti, i kazivati dela Gospodnja.

118:18 Karaju}i pokara me Gospod; ali me smrti ne daje.

118:19 Otvorite mi vrata od pravde, u}i }u na njih, slavi}u Gospoda.

118:20 »Evo vrata Gospodnja, na koja ulaze pravednici!«

118:21 Hvalim Te, {to si me usli{io, i postao mi Spasitelj.

118:22 Kamen koji odbaci{e zidari, posta glava od ugla.

118:23 To bi od Gospoda i divno je u na{im o~ima.

118:24 Evo dan, koji stvori Gospod! Radujmo se i veselimo se u nj!

118:25 O Gospode, pomoz! O Gospode, daj da bude u napredak!

118:26 Blagosloven koji ide u ime Gospodnje! Blagosiljamo vas iz doma Gospodnjeg.

118:27 Gospod je Bog krepak, i On nas obasja; `rtvu prazni~nu, vezanu vrpcama, vodite k rogovima `rtveniku.

118:28 Ti si Bog moj, Tebe hvalim, Bo`e moj, Tebe uzvi{ujem.

118:29 Hvalite Gospoda, jer je dobar, jer je milost Njegova doveka.

PSALAM 119

Blago onima kojima je put ~ist, koji hode u zakonu Gospodnjem.

119:2 Blago onima koji ~uvaju otkrivenja Njegova, svim srcem tra`e Ga;

119:3 Koji ne ~ine bezakonja, hode putevima Njegovim!

119:4 Ti si dao zapovesti svoje, da se ~uvaju dobro.

119:5 Kad bi putevi moji bili upravljani da ~u-
vam naredbe Tvoje!

119:6 Onda se ne bih postideo, paze}i na zapo-
vesti Tvoje;

119:7 Hvalio bih Te s pravim srcem, u~e}i se
pravednim zakonima Tvojim.

119:8 ^uva}u naredbe Tvoje, nemoj me ostaviti
sasvim.

119:9 Kako }e mladi} o~istiti put svoj? Vladaju-
}i se po Tvojim re~ima.

119:10 Svim srcem svojim tra`im Tebe, ne daj
mi da za|em od zapovesti Tvojih.

119:11 U srce svoje zatvorio sam re~ Tvoju, da
Ti ne gre{im.

119:12 Blagosloven si, Gospode! Nau~i me na-
redbama svojim.

119:13 Ustima svojim javljam sve sudove usta
Tvojih.

119:14 Na putu otkrivenja Tvojih radujem se
kao za veliko bogatstvo.

119:15 O zapovestima Tvojim razmi{ljam, i pa-
zim na puteve Tvoje.

119:16 Naredbama Tvojim te{im se, ne zabora-
vljam re~i Tvoje.

119:17 U~ini milost sluzi svom, da bih `iveo i
~uvao re~ Tvoju.

119:18 Otvori o~i moje, da bih video ~udesu za-
kona Tvog;

119:19 Gost sam na zemlji, nemoj sakriti od me-
ne zapovesti svojih.

119:20 Iznemo`e du{a moja `ele}i bez prestanka
poznati sudove Tvoje.

119:21 Ti si stra{an prokletim oholicama, koje
zastranjuju od zapovesti Tvojih.

119:22 Odvrati od mene rug i sramotu, jer ~u-
vam otkrivenja Tvoja.

119:23 Sede knezovi i dogovaraju se na mene; a
sluga Tvoj razmi{lja o naredbama Tvojim.

119:24 Otkrivenja su Tvoja uteha moja, savetni-
ci moji.

119:25 Du{a moja le`i u prahu; o`ivi me po re~i
svojoj.

119:26 Kazujem puteve svoje, i ~uje{ me; nau~i
me naredbama svojim.

119:27 Urazumi me o putu zapovesti svojih, i
razmi{lja}u o ~udesima Tvojim.

119:28 Suze proliva du{a moja od tuge, otkrepi
me po re~i svojoj

119:29 Put la`ni ukloni od mene i zakon svoj
daruj mi.

119:30 Put istini izbrah, zakone Tvoje tra`im.

119:31 Prionuh za otkrivenja Tvoja, Gospode;
nemoj me osramotiti.

119:32 Putem zapovesti Tvojih tr~im, jer si ra{i-
rio srce moje.

119:33 Poka`i mi, Gospode, put naredaba svo-
jih, da ga se dr`im do kraja.

119:34 Urazumi me, i dr`a}u se zakona Tvog, i
~uvati ga svim srcem.

119:35 Postavi me na stazu zapovesti svojih, jer
mi je ona omilela.

119:36 Privij srce moje k otkrivenjima svojim, a
ne k lakomstvu.

119:37 Odvrati o~i moje da ne gledaju ni{tavila,
putem svojim o`ivi me.

119:38 Ispuni sluzi svom re~ svoju da Te se bo-
ji.

119:39 Ukloni rug moj, kog se pla{im; jer su su-
dovi Tvoji blagi.

119:40 Mile su mi zapovesti Tvoje, pravdom
svojom o`ivi me.

119:41 Neka do|e na me milost Tvoja, Gospo-
de, pomo} Tvoja po re~i Tvojoj.

119:42 I ja }u odgovoriti onome koji me ru`i;
jer se uzdam u re~ Tvoju.

119:43 Nemoj uzeti nikad od usta mojih re~i
istine, jer ~ekam sudove Tvoje.

119:44 I ~uva}u zakon Tvoj svagda, doveka i
bez prestanka.

119:45 Hodi}u slobodno, jer tra`im zapovesti
Tvoje.

119:46 Govori}u o otkrivenjima Tvojim pred
carevima, i ne}u se stideti.

119:47 Te{i}u se zapovestima Tvojim, koje lju-
bim.

119:48 Ruke svoje pru`am k zapovestima Tvojim, koje ljubim, i razmi{ljam o naredbama Tvojim.

119:49 Opomeni se re~i svoje k služi svom, na koju si mi zapovedio da se oslanjam.

119:50 U nevolji mojoj te{i me {to me re~ Tvoja o`ivljava.

119:51 Oholi mi se rugaju veoma; ali ja ne odstupam od zakona Tvog.

119:52 Pamtim sudove Tvoje od iskona, Gospode, i te{im se.

119:53 Gnev me obuzima na bezbo`nike, koji ostavljaju zakon Tvoj.

119:54 Naredbe su Tvoje pesma moja u putni~kom stanu mom.

119:55 No}u pominjem ime Tvoje, Gospode, i ~uvam zakon Tvoj.

119:56 To je moje, da ~uvam zapovesti Tvoje.

119:57 Deo moj Ti si, Gospode; naumio sam ~uvati re~i Tvoje.

119:58 Molim Ti se iz svega srca, smiluj se na me po re~i svojoj.

119:59 Razmatram puteve svoje, i obra}am noge svoje k otkrivenjima Tvojim.

119:60 Hitim, i ne zate`em se ~uvati zapovesti Tvoje.

119:61 Mre`e bezbo`ni~ke opkoli}e me, ali zakona Tvog ne zaboravljam.

119:62 U po no}i ustajem da Te slavim za pravedne sudove Tvoje.

119:63 U zajednici sam sa svima koji se Tebe boje i koji ~uvaju zapovesti Tvoje.

119:64 Dobrote je Tvoje, Gospode, puna sva zemlja; naredbama svojim nau~i me.

119:65 U~inio si dobro služi svom, Gospode, po re~i svojoj.

119:66 Dobroj misli i znanju nau~i me, jer zapovestima Tvojim verujem.

119:67 Pre stradanja svog lutah, a sad ~uvam re~ Tvoju.

119:68 Ti si dobar, i dobro ~ini}; nau~i me naredbama svojim.

119:69 Oholi pletu na mene la`, ali se ja svim srcem dr`im zapovesti Tvojih.

119:70 Zadriglo je srce njihovo kao salo, a ja se te{im zakonom Tvojim.

119:71 Dobro mi je {to stradam, da se nau~im naredbama Tvojim.

119:72 Miliji mi je zakon usta Tvojih nego hiljade zlata i srebra.

119:73 Ruke Tvoje stvorile su me i na~inile me; urazumi me, i nau~i}u se zapovestima Tvojim.

119:74 Koji se Tebe boje, vide}e me, i radova}e se {to se uzdam u Tvoju re~.

119:75 Znam da su sudovi Tvoji, Gospode, pravedni, i po pravdi me kara}.

119:76 Neka bude dobrotva Tvoja uteha moja, kao {to si rekao služi svom.

119:77 Neka do|e k meni milosr|e Tvoje, i o`ivim; jer je zakon Tvoj uteha moja.

119:78 Nek se postide oholi; jer me bez krivice obori}e. Ja razmi{ljam o zapovestima Tvojim.

119:79 Nek se obrate k meni koji se Tebe boje, i koji znaju otkrivenja Tvoja.

119:80 Srce moje neka bude savr{eno u naredbama Tvojim, da se ne postidim.

119:81 ^ezne du{a moja za spasenjem Tvojim, re~ Tvoju ~ekam.

119:82 ^eznu o~i moje za re~ju Tvojom; govorim: Kad }e{ me ute{iti?

119:83 Postadoh kao meh u dimu, ali Tvojih naredaba ne zaboravim.

119:84 Koliko }e biti dana sluge Tvog? Kad }e{ suditi onima koji me gone?

119:85 Oholi iskopa}e mi jamu nasuprot zakonu Tvom.

119:86 Sve su zapovesti Tvoje istina; bez krivice me gone, pomoz mi.

119:87 Umalo me ne ubi}e na zemlji, ali ja ne ostavljam zapovesti Tvojih.

119:88 Po milosti svojoj o`ivi me, i ~uva}u otkrivenja usta Tvojih.

119:89 Doveka je, Gospode, re~ Tvoja utvr|ena na nebesima,

119:90 Od kolena do kolena istina Tvoja; Ti si postavio zemlju, i stoji.

119:91 Po Tvojjoj naredbi sve stoji sad; jer sve slu`i Tebi.

119:92 Da nije zakon Tvoj bio uteha moja, poginuo bih u nevolji svojoj.

119:93 Zapovesti Tvojih ne}u zaboraviti doveka, jer me njima o`ivljava{.

119:94 Ja sam Tvoj, pomoz mi, jer tra`im zapovesti Tvoje.

119:95 Bezbo`nici gledaju da me ubiju; a ja razmi{ljam o Tvojim otkrivenjima.

119:96 Svemu savr{enom videh kraj; ali je zapovest Tvoja veoma {iroka.

119:97 Kako ljubim zakon tvoj! Sav dan mislim o njemu.

119:98 Zapovest Tvoja ~ini me mudrijeg od neprijatelja mojih; jer je sa mnom uvek.

119:99 Razumniji postah od svih u-itelja svojih; jer razmi{ljam o Tvojim otkrivenjima.

119:100 Mudriji sam od staraca; jer zapovesti Tvoje ~uvam.

119:101 Od svakog zlog puta zaustavljam noge svoje, da bih ~uvao re~ Tvoju.

119:102 Od naredaba Tvojih ne odstupam; jer si me Ti nau~io.

119:103 Kako su slatke jeziku mom re~i Tvoje, sla|e od meda ustima mojim!

119:104 Od zapovesti Tvojih postadoh razuman; toga radi mrzim na svaki put la`ni.

119:105 Re~ je Tvoja `i`ak nozi mojoj, i videlo stazi mojoj.

119:106 Zakleh se da }u ~uvati naredbe pravde Tvoje, i izvr{i}u.

119:107 Poni{ten sam veoma, Gospode, o`ivi me po re~i svojoj.

119:108 Neka Ti bude ugodna, Gospode, dobrovoljna `rtva usta mojih, i sudovima svojim nau~i me.

119:109 Du{a je moja u ruci mojoj neprestano u nevolji; ali zakona Tvog ne zaboravljam.

119:110 Bezbo`nici su mi metnuli zamku; ali od zapovesti Tvojih ne zastranih.

119:111 Prisvojih otkrivenja Tvoja zavavek; jer su radost srcu mom.

119:112 Privoleo sam srce svoje da tvori naredbe Tvoje navek, do kraja.

119:113 Koji prestupaju zakon, ja na njih mrzim, a zakon Tvoj ljubim.

119:114 Ti si zaklon moj i {tit moj; re~ Tvoju ~ekam.

119:115 Idite od mene, bezakonici! I ~uva}u zapovesti Boga svog.

119:116 Ukrepi me po re~i svojoj i bi}u `iv, i nemoj me osramotiti u nadanju mom.

119:117 Utvrdi me, i spa{u se, i razmi{lja}u o naredbama Tvojim bez prestanka.

119:118 Obara{ sve koji odstupaju od naredaba Tvojih; jer su pomisli njihove la`.

119:119 Kao gar baca{ sve bezbo`nike na zemlji; toga radi omile{e mi otkrivenja Tvoja.

119:120 Drh}e od straha Tvog telo moje, i sudova Tvojih bojim se.

119:121 ^inim sud i pravdu, ne daj me onima koji me gone.

119:122 Odbrani slugu svog na dobro Njegovo, da mi ne ~ine sile oholi.

119:123 O~i moje ~eznu za spasenjem Tvojim i za re~ju pravde Tvoje.

119:124 U~ini sluzi svom po milosti svojoj, i naredbama svojim nau~i me.

119:125 Ja sam sluga Tvoj; urazumi me, i pozna}u otkrivenja Tvoja.

119:126 Vreme je da Gospod radi; obori{e zakon Tvoj.

119:127 Toga radi ljubim zapovesti Tvoje ve}ma nego zlato i drago kamenje.

119:128 Toga radi zapovesti Tvoje dr`im da su verne, na svaki put la`ni mrzim.

119:129 Divna su otkrivenja Tvoja; zato ih ~uva du{a moja.

119:130 Re~i Tvoje kad se jave, prosvetljaju i urazumljuju proste.

119:131 Otvaram usta svoja da odahnem, jer sam `edan zapovesti Tvojih.

119:132 Pogledaj na me i smiluj se na me, kao {to radi{ s onima koji ljube ime Tvoje.

119:133 Utvrdi stope moje u re~i svojoj, i ne daj nikakvom bezakonju da ovlada mnom.

119:134 Izbavi me od nasilja ljudskog, i ~uva}u zapovesti Tvoje.

119:135 Svetlo{u lica svog obasjaj slugu svog, i nau~i me naredbama svojim.

119:136 O~i moje liju potoke, zato {to ne ~uvaju zakona Tvog.

119:137 Pravedan si, Gospode, i pravi su sudovi Tvoji.

119:138 Javio si pravdu u otkrivenjima svojim, i istinu celu.

119:139 Revnost moja jede me, zato {to moji neprijatelji zaboravi{e re~i Tvoje.

119:140 Re~ je Tvoja veoma ~ista, i sluga je Tvoj veoma ljubi.

119:141 Ja sam malen i poni{ten, ali zapovesti Tvojih ne zaboravljam.

119:142 Pravda je Tvoja pravda ve~na, i zakon Tvoj istina.

119:143 Tuga i nevolja na|e me, zapovesti su Tvoje uteha moja.

119:144 Ve~na je pravda u otkrivenjima Tvojim; urazumi me, i bi}u `iv.

119:145 Vi~em iz svega srca: Usli{i me, Gospode; sa~uva}u naredbe Tvoje.

119:146 Prizivam Te, pomoz mi; dr`a}u se otkrivenja Tvojih.

119:147 Prete~em svanu}e, i vi~em; re~ Tvoju ~ekam.

119:148 Prete~u o~i moje jutarnju stra`u, da bih razmi{ljao o re~i Tvojoj.

119:149 ^uj glas moj po milosti svojoj, Gospode; po sudu svom o`ivi me.

119:150 Priku~uju se koji ljube bezakonje; udaljili su se od zakona Tvog.

119:151 Ti si blizu, Gospode, i sve su zapovesti Tvoje istina.

119:152 Odavna znam za otkrivenja Tvoja, da si ih postavio zavavek.

119:153 Pogledaj nevolju moju, i izbavi me, jer ne zaboravljam zakona Tvog.

119:154 Primi se stvari moje, i odbrani me; po re~i svojoj o`ivi me.

119:155 Daleko je od bezbo`nika spasenje, jer se ne dr`e naredaba Tvojih.

119:156 Milosr|e je Tvoje, Gospode, veliko; po pravom sudu svom o`ivi me.

119:157 Mnogo je protivnika mojih i neprijatelja mojih; ali ja ne odstupam od otkrivenja Tvojih.

119:158 Vidim odmetnike, i mrsko mi je; jer ne ~uvaju re~i Tvoje.

119:159 Gledaj, kako ljubim zapovesti Tvoje, Gospode, po milosti svojoj o`ivi me.

119:160 Osnova je re~i Tvoje istina, i ve~an je svaki sud pravde Tvoje.

119:161 Knezovi me gone niza{ta, ali se srce moje boji re~i Tvoje.

119:162 Radujem se re~i Tvojoj kao onaj koji zadobije velik plen.

119:163 Mrzim na la` i gadim se na nju, ljubim zakon Tvoj.

119:164 Sedam puta na dan hvalim Te za sudo~ve pravde Tvoje.

119:165 Velik mir imaju oni koji ljube zakon Tvoj, i u njih nema spoticanja.

119:166 ^ekam spasenje Tvoje, Gospode, i zapovesti Tvoje izvr{ujem.

119:167 Du{a moja ~uva otkrivenja Tvoja, i ja ih ljubim veoma.

119:168 ^uvam zapovesti Tvoje i otkrivenja; jer su svi putevi moji pred Tobom.

119:169 Neka iza|e tu`njava moja preda Te, Gospode! Po re~i svojoj urazumi me.

119:170 Neka do|e moljenje moje preda Te! Po re~i svojoj izbavi me.

119:171 Usta }e moja pevati hvalu, kad me nau~i naredbama svojim.

119:172 Jezik }e moj kazivati re~ Tvoju, jer su sve zapovesti Tvoje pravedne.

119:173 Neka mi bude ruka Tvoja u pomo}i; jer mi omile{e zapovesti Tvoje;

119:174 @edan sam spasenja Tvog, Gospode, i zakon je Tvoj uteha moja.

119:175 Neka `ivi du{a moja i Tebe hvali, i sudovi Tvoji neka mi pomognu.

119:176 Za|oh kao ovca izgubljena: tra`i slugu svog; jer zapovesti Tvojih ne zaboravih.

PSALAM 120

Ka Gospodu zavikah u nevolji svojoj, i usli{i me.

120:2 Gospode! Izbavi du{u moju od usta la`ljivih i od jezika lukavog.

120:3 [ta }e Ti dati i {ta }e Ti prineti jezik lukavi?

120:4 On je kao o{tre strele u jakoga, kao ugljevlje smrekovo.

120:5 Te{ko meni kad sam tu|in kod Meseha, `ivim kod {atora kidarskih.

120:6 Dugo je `ivela du{a moja s onima koji mrze na mir.

120:7 Ja sam miran; ali kad stanem govoriti u njih je rat.

PSALAM 121

Podi`em o-i svoje ka gorama; odakle mi dolazi pomo}?

121:2 Pomo} je meni od Gospoda, koji je stvorio nebo i zemlju.

121:3 Ne}e dati da popuzne noga tvoja; ne dremlje ~uvar tvoj.

121:4 Gle, ne dremlje i ne spava ~uvar Izrailjev.

121:5 Gospod je ~uvar tvoj, Gospod je sen tvoj, On ti je s desne strane.

121:6 Danju te ne}e sunce ubiti ni mesec no}u.

121:7 Gospod }e te sa~uvati od svakog zla, sa~uva}e du{u tvoju Gospod.

121:8 Gospod }e ~uvati ulazak tvoj i izlazak tvoj, odsad i doveka.

PSALAM 122

Obradovah se kad mi reko{e: Hajdemo u dom Gospodnji!

122:2 Evo, stoje noge na{e na vratima tvojim, Jerusalime!

122:3 Jerusalim je izidan, kao grad sliven u jednu zgradu.

122:4 Onamo idu plemena, plemena Gospodnja, po naredbi Izrailjevoj da slave ime Gospodnje.

122:5 Onde stoje prestoli sudski, prestoli doma Davidovog.

122:6 I{tite mira Jerusalimu; neka bude dobro onima koji ljube Tebe!

122:7 Neka bude mir oko zidova tvojih, i ~estitost u dvorima tvojim!

122:8 Radi bra}e svoje, i prijatelja svojih govorim: Mir ti!

122:9 Radi doma Gospoda Boga na{eg `elim ti dobro.

PSALAM 123

KTebi podi`em o-i svoje, koji `ivi{ na nebesima!

123:2 Kao {to su o-i slugama uprte u ruku gospodara njihovih, kao o-i slu{kinjine u ruku gospo|e njene, tako su o-i na{e u Gospoda Boga na{eg, dok se smiluje na nas.

123:3 Smiluj se na nas, Gospode, smiluj se na nas, jer smo se dovoljno nasitili sramote;

123:4 Dovoljno se nasitila du{a na{a ruga od ponositih, i sramote od oholih.

PSALAM 124

Da nije bio Gospod s nama, neka re~e Izrailj, 124:2 Da nije bio Gospod s nama, kad ljudi usta{e na nas,

124:3 @ive bi nas pro`drli, kad se raspali gnev njihov na nas;

124:4 Potopila bi nas voda, reka bi pokrila du{u na{u;

124:5 Pokrila bi du{u na{u silna voda.

124:6 Blagosloven Gospod, koji nas ne daje zubi-
bima njihovim da nas rastr`u!

124:7 Du{a se na{a izbavi kao ptica iz zamke lo-
va~ke; zamka se raskide, i mi se izbavismo.

124:8 Pomo} je na{a u imenu Gospodnjem, koji
je stvorio nebo i zemlju.

PSALAM 125

Ko se uzda u Gospoda, on je kao gora Sion, ne
pome{a se, ostaje doveka.

125:2 Oko Jerusalima su gore, i Gospod je oko
naroda svog odsad i doveka.

125:3 Jer ne}e ostati skiptar bezbo`ni~ki nad de-
lom pravedni~kim, da ne bi pravednici pru`ili ruke
svoje na bezakonje.

125:4 U~ini, Gospode, dobro dobrima i onima
koji su prava srca.

125:5 A koji svr}u na krive pute, otera}e Go-
spod s onima koji ~ine bezakonje. Mir Izrailju!

PSALAM 126

Kad vra}a}e Gospod roblje sionsko, bejasmu
kao u snu.

126:2 Tada usta na{a behu puna radosti, i jezik
na{ pevanja. Tada govorahu po narodima: Veliko
delo ~ini Gospod na njima.

126:3 Veliko delo ~ini Gospod na nama; razve-
selismo se.

126:4 Vra}aj, Gospode, roblje na{e, kao potoke
na sasufenu zemlju.

126:5 Koji su sa suzama sejali, neka `anju s pe-
vanjem.

126:6 Ide i pla~e koji nosi seme da seje; po}i }e
s pesmom nose}i snopove svoje.

PSALAM 127

Ako Gospod ne}e graditi doma, uzalud se mu-
~e koji ga grade; ako ne}e Gospod ~uvati

grada, uzalud ne spava stra`ar.

127:2 Uzalud ranite, kasno le`ete, jedete hleb
umorni; milom svom On daje san.

127:3 Evo nasljedstva od Gospoda: deca, porod
je dar od Njega.

127:4 [ta su strele u ruci jakome, to su sinovi
mladi.

127:5 Blago ~oveku koji je njima napunio tul
svoj! Ne}e se osramotiti kad se stanu razgovarati s
neprijateljima na vratima.

PSALAM 128

Blago svakome, koji se boji Gospoda, koji ho-
di putevima Njegovim!

128:2 Jer }e jesti od trudova ruku svojih. Blago
tebi, i dobro ti je.

128:3 @ena je tvoja kao rodna loza usred doma
tvog; sinovi tvoji kao grane maslinove oko stola
tvog.

128:4 Gle, tako }e biti blagosloven ~ovek koji se
boji Gospoda.

128:5 Blagoslovi}e te Gospod sa Siona, i gleda-
}e{ dobro jerusalimsko u sve dane `ivota svog;

128:6 Vide}e{ sinove u sinova svojih. Mir Izrai-
lju!

PSALAM 129

Mnogo mi dosa|iva{e od mladosti moje neka
re~e Izrailj,

129:2 Mnogo mi dosa|iva{e od mladosti moje,
ali me ne svlada{e.

129:3 Na le|ima mojim ora{e ora-i, i vodi{e du-
ge brazde svoje.

129:4 Gospod je pravedan; ise~e konopce be-
zbo`ni~ke.

129:5 Postide}e se, odbi}e se svi koji nenavide
Sion.

129:6 Bi}e kao trava na krovovima, koja se sa-
su{uje pre nego se po~upa,

129:7 Od koje ne}e `etelac napuniti ruke svoje,
niti naru~ja svoja vezilac;

129:8 I koji prolaze ne}e re}i: »Blagoslov Gospodnji na vama! Blagosiljamo vas imenom Gospodnjim.«

PSALAM 130

Iz dubine vi-em k Tebi, Gospode!
130:2 Gospode! ^uj glas moj. Neka paze u{i Tvoje na glas moljenja mog.

130:3 Ako }e{ na bezakonje gledati, Gospode, Gospode, ko }e ostati?

130:4 Ali je u Tebe pra{tanje, da bi Te se bojali.

130:5 ^ekam Gospoda; ~eka du{a moja; uzdam se u re~ Njegovu.

130:6 Du{a moja ~eka Gospoda ve}ma nego stra`e jutarnje, koje stra`e jutrom.

130:7 Neka ~eka Izrailj Gospoda; jer je u Gospoda milost, i velik je u Njega otkup.

130:8 I On }e otkupiti Izrailja od svih bezakonja Njegovih.

PSALAM 131

Gospode! Ne nadima se srce moje, niti se uznose o~i moje; niti idem na veliko, ni na ono {to je vi}e od mene.

131:2 Smeran sam i krotak du{om svojom, kao dete kraj matere; kao dete du{a je moja u meni.

131:3 Nek se uzda Izrailj u Gospoda odsad i doveka.

PSALAM 132

Opomeni se, Gospode, Davida i sve smernosti njegove,

132:2 Kako se kunuo Gospodu, i zavetovao Bogu Jakovljevom:

132:3 »Ne}u u}i u {ator doma svog, niti }u le}i na postelju odra svog;

132:4 Ne}u dati sna o~ima svojim, ni ve|ama svojim drema;

132:5 Dok ne na|em mesta Gospodu, stana Bogu Jakovljevom.«

132:6 Evo, ~usmo da je u Jefremovoj zemlji, na|osmo Ga na poljima kirijat-jarimskim.

132:7 U|imo u stan Njegov, poklonimo se podno`ju nogu Njegovih.

132:8 Stani, Gospode, na po~ivali{tu svom, Ti i kov-eg sile Tvoje.

132:9 Sve{tenici Tvoji nek se obuku u pravdu, i sveci Tvoji nek se raduju.

132:10 Radi Davida, sluge svog, nemoj odvratiti lica od pomazanika svog.

132:11 Zakle se Gospod Davidu u istini, od koje ne}e odstupiti; od poroda tvog posadi}u na prestolu tvom.

132:12 Ako sinovi tvoji u{~uvaju zavet moj i otkrivenja moja kojima }u ih nau~iti, onda }e i sinovi njihovi doveka sedeti na prestolu svom.

132:13 Jer je izabrao Gospod Sion, i omile Mu`iveti na njemu.

132:14 Ovo je po~ivali{te moje uvek, ovde }u se naseliti; jer mi je omilelo.

132:15 Hranu }u njegovu blagosloviti, ni{te njegove nasiti}u hleba.

132:16 Sve{tenike }u njegove obu}i u spasenje, i sveti }e se njegovi radovati.

132:17 Tu }u u~initi da uzraste rog Davidu, postavi}u videlo pomazaniku svom.

132:18 Neprijatelje }u njegove obu}i u sramotu; a na njemu }e cvetati venac njegov.

PSALAM 133

Kako je lepo i krasno kad sva bra}a `ive zajedno!

133:2 Kao dobro ulje na glavi, koje se sta~e na bradu, bradu Aronovu, koje se sta~e na skut od haljine njegove;

133:3 Kao rosa na Ermonu, koja silazi na gore sionske; jer je onde utvrdio Gospod blagoslov i `i-vot doveka.

PSALAM 134

Sad blagosiljajte Gospoda, sve sluge Gospodnje, koje stojite u domu Gospodnjem no}u.

134:2 Podignite ruke svoje k svetinji, i blagosiljajte Gospoda.

134:3 Blagoslovi}e te sa Siona Gospod, koji je stvorio nebo i zemlju.

PSALAM 135

Hvalite ime Gospodnje, hvalite, sluge Gospodnje,

135:2 Koji stojite u domu Gospodnjem; u dvorima doma Boga na{eg.

135:3 Hvalite Gospoda, jer je dobar Gospod; pojte imenu Njegovom, jer je slatko.

135:4 Jer Jakova izabra sebi Gospod, Izrailja za dostojanje svoje.

135:5 Jer poznah da je velik Gospod, i Gospod na{ svrh svih bogova.

135:6 [ta god ho}e, sve Gospod ~ini, na nebesima i na zemlji, u morima i u svim bezdanima.

135:7 Izvodi oblake od kraja zemlje, munje ~ini usred da`da, izvodi vetar iz staja njegovih.

135:8 On pobi prvence u Misiru od ~oveka do `ivin~eta.

135:9 Pokaza znake i ~udesu usred tebe, Misire, na Faraonu i na svim slugama njegovim.

135:10 Pobi narode velike, i izgubi careve jake:

135:11 Siona, cara amorejskog i Oga, cara vaskog, i sva carstva hananska;

135:12 I dade zemlju njihovu u dostojanje, u dostojanje Izrailju, narodu svom.

135:13 Gospode! Ime je Tvoje ve~no; Gospode! Spomen je Tvoj od kolena do kolena.

135:14 Jer }e suditi Gospod narodu svom, i na sluge svoje smilova}e se.

135:15 Idoli su neznabo`a~ki srebro i zlato, delo ruku ~ove~ijih;

135:16 Usta imaju, a ne govore; o~i imaju, a ne vide;

135:17 U{i imaju, a ne ~uju; niti ima dihanja u ustima njihovim.

135:18 Kakvi su oni onakvi su i oni koji ih grade, i svi koji se uzdaju u njih.

135:19 Dome Izrailjev, blagosiljaj Gospoda; dome Aronov, blagosiljaj Gospoda;

135:20 Dome Levijev, blagosiljaj Gospoda; koji se bojite Gospoda, blagosiljajte Gospoda.

135:21 Blagosloven Gospod na Sionu, koji `ivi u Jerusalimu! Aliluja!

PSALAM 136

Slavite Gospoda, jer je dobar; jer je doveka milost Njegova;

136:2 Slavite Boga nad bogovima; jer je doveka milost Njegova.

136:3 Slavite Gospodara nad gospodarima; jer je doveka milost Njegova;

136:4 Onog, koji jedan tvori ~udesu velika; jer je doveka milost Njegova;

136:5 Koji je stvorio nebesa premudro; jer je doveka milost Njegova;

136:6 Utvrdio zemlju na vodi; jer je doveka milost Njegova;

136:7 Stvorio velika videla; jer je doveka milost Njegova;

136:8 Sunce, da upravlja danom; jer je doveka milost Njegova;

136:9 Mesec i zvezde, da upravljaju no}u; jer je doveka milost Njegova;

136:10 Koji pobi Misir u prvincima njegovim; jer je doveka milost Njegova;

136:11 Izvede iz njega Izrailja; jer je doveka milost Njegova;

136:12 Rukom kreptom i mi{icom podignutom; jer je doveka milost Njegova;

136:13 Koji razdvoji Crveno More; jer je doveka milost Njegova;

136:14 I provede Izrailja kroz sred njega; jer je doveka milost Njegova;

136:15 A Faraona i vojsku njegovu vr`e u more crveno; jer je doveka milost Njegova;

136:16 Prevede narod svoj preko pustinje; jer je doveka milost Njegova;

136:17 Pobi careve velike; jer je doveka milost Njegova;

136:18 I izgubi careve znatne; jer je doveka milost Njegova;

136:19 Siona, cara amorejskog; jer je doveka milost Njegova;

136:20 I Oga, cara vasanskog; jer je doveka milost Njegova;

136:21 I dade zemlju njihovu u dostojanje; jer je doveka milost Njegova;

136:22 U dostojanje Izrailju, sluzi svom; jer je doveka milost Njegova;

136:23 Koji nas se opomenu u poni`enju na{em; jer je doveka milost Njegova;

136:24 I izbavi nas od neprijatelja na{ih; jer je doveka milost Njegova;

136:25 Koji daje hranu svakom telu; jer je doveka milost Njegova;

136:26 Slavite Boga nebeskog; jer je doveka milost Njegova.

PSALAM 137

Na vodama vavilonskim se |asmo i plakasmo opominju}i se Siona.

137:2 O vrbama sred njega ve{asmo harfe svoje.

137:3 Onde iskahu koji nas zarobi{e da pevamo, i koji nas obori{e da se veselimo: »Pevajte nam pesmu sionsku.«

137:4 Kako }emo pevati pesmu Gospodnju u zemlji tu |oj?

137:5 Ako zaboravim tebe, Jerusalime, neka me zaboravi desnica moja.

137:6 Neka prione jezik moj za usta moja, ako tebe ne uspamtim, ako ne uzdr`im Jerusalima svrh veselja svog.

137:7 Napomeni, Gospode, sinovima Edomovim dan jerusalimski, kad govori{e: Raskopajte, raskopajte ga do temelja.

137:8 K}eri vavilonska, krvnico, blago onome ko ti plati za delo koje si nama u~inila!

137:9 Blago onome koji uzme i razbije decu tvoju o kamen.

PSALAM 138

Slavim Te, Gospode, od svega srca svog, pred bogovima pevam Tebi.

138:2 Poklanjam se pred svetom crkvom Tvojom, i slavim ime Tvoje, za dobrotu Tvoju i za istinu Tvoju; jer si po svakom imenu svom podigao re~ svoju.

138:3 U dan, u koji zazvah, Ti si me usli{io, duno slobodu u du{u moju.

138:4 Slavi}e Te, Gospode, svi carevi zemaljski, kad ~uju re~i usta Tvojih;

138:5 I peva}e puteve Gospodnje, jer je velika slava Gospodnja.

138:6 Jer je visok Gospod, i vidi niskog, i visokog izdaleka poznaje.

138:7 Ako po |em u tuzi, Ti }e{ me o`iveti; na zlo}u neprijatelja mojih pru`i}e{ ruku svoju i zakloni}e me desnica Tvoja.

138:8 Gospod }e svr{iti za mene. Gospode! Milost je Tvoja doveka; dela ruku svojih ne ostavlja.

PSALAM 139

Gospode! Ti me ku{a{ i zna{.

139:2 Ti zna{ kad sedam i kad ustanem; Ti zna{ pomisli moje izdaleka;

139:3 Kad hodim i kad se odmaram, Ti si oko mene, i sve puteve moje vidi{.

139:4 Jo{ nema re~i na jeziku mom, a Ti, Gospode, gle, ve} sve zna{.

139:5 Sastrag i spred Ti si me zaklonio, i stavio na me ruku svoju.

139:6 ^udno je za me znanje Tvoje, visoko, ne mogu da ga doku~im.

139:7 Kuda bih oti{ao od duha Tvog, i od lica Tvog kuda bih pobegao?

139:8 Da iza |em na nebo, Ti si onde. Da si |em u pakao, onde si.

139:9 Da se dignem na krilima od zore, i prese-
lim se na kraj mora:

139:10 I onde }e me ruka Tvoja voditi, i dr`ati
me desnica Tvoja.

139:11 Da ka`em: Da ako me mrak sakrije; ali
je i no} kao videlo oko mene.

139:12 Ni mrak ne}e zamra-iti od Tebe, i no} je
svetla kao dan: mrak je kao videlo.

139:13 Jer si Ti stvorio {ta je u meni, sastavio si
me u utrobi matere moje.

139:14 Hvalim Te, {to sam divno sazdan. Divna
su dela Tvoja, i du{a moja to zna dobro.

139:15 Nijedna se kost moja nije sakrila od Te-
be, ako i jesam sazdan tajno, otkan u dubini zema-
ljskoj.

139:16 Zametak moj vide{e o~i Tvoje, u knjizi
je Tvojoj sve to zapisano, i dani zabele`eni, kad ih
jo{ nije bilo nijednog.

139:17 Kako su mi nedoku~ive pomisli Tvoje,
Bo`e! Kako im je velik broj!

139:18 Da ih brojim, vi{e ih je nego peska. Kad
se probudim, jo{ sam s Tobom.

139:19 Da ho}e{, Bo`e, ubiti bezbo`nika! Krvo-
pije, idite od mene.

139:20 Oni govore ru`no na Tebe; uzimaju ime
Tvoje uzalud neprijatelji Tvoji.

139:21 Zar da ne mrzim na one, koji na Te mr-
ze, Gospode, i da se ne gadim na one koji ustaju na
Tebe?

139:22 Punom mrzo}u mrzim na njih; neprija-
telji su mi.

139:23 Oku{aj me, Bo`e, i poznaj srce moje,
ispitaj me, i poznaj pomisli moje.

139:24 I vidi jesam li na zlom putu, i vodi me na
put ve~ni.

PSALAM 140

Izbavi me, Gospode, od ~oveka zlog, sa~uvaj me
od nasilnika,

140:2 Koji pomi{laju zlo u srcu i svaki dan po-
di`u rat;

140:3 O{tre jezik svoj kao zmija, jed je aspidin u
ustima njihovim.

140:4 Sa-uvaj me, Bo`e, od ruku bezbo`ni~kih,
od nasilnika sahrani me, koji misle da potkinu no-
ge moje.

140:5 Oholi mi namesti{e zamke i prugla, met-
nu{e mi mre`u na put, pre|u razape{e mi.

140:6 Rekoh Gospodu: Ti si Bog moj, usli{i,
Gospode, glas moljenja mog.

140:7 Gospode, Gospode, krepki Spasitelju moj,
zakloni glavu moju u dan ratni!

140:8 Ne daj, Gospode, bezbo`niku {ta `eli, ne
daj mu da doku~i {ta je naumio, da se ne uznose.

140:9 Otrov onih {to su oko mene, pogibao usta
njihovih neka se obrati na njih.

140:10 Neka padne na njih `ivo ugljevlje; neka
ih On baci u oganj, u propasti, da ne ustanu.

140:11 ^ovek jezi-an ne}e se utvrditi na zemlji,
nepravednog }e zlo}a uvaliti u pogibao.

140:12 Znam da }e Gospod pokazati pravdu ne-
voljnome i pravicu ubogima.

140:13 Da! Pravedni }e slaviti ime Tvoje, pravi
}e ostati pred licem Tvojim.

PSALAM 141

Gospode, vi-em k Tebi, pohitaj k meni, ~uj
glas moljenja mog, kad vi-em k Tebi.

141:2 Nek iza|e molitva moja kao kad pred lice
Tvoje, dizanje ruku mojih kao prinos, ve~ernji.

141:3 Postavi, Gospode, stra`u kod jezika mog,
~uvaj vrata usta mojih.

141:4 Ne daj srcu mom da zastrani na zle pomi-
sli, da ~ini dela bezbo`na s ljudima koji postupaju
nepravedno; i da ne okusim sladosti njihovih.

141:5 Neka me bije pravednik, to je milost; neka
me kara, to je ulje za glavu moju; glava moja ne}e
odbaciti, ako }e i vi{e; nego je molitva moja protiv
zlo}e njihove.

141:6 Rasu{e se po kamenim vrletima sudije nji-
hove, i ~u{e re~i moje kako su blage.

141:7 Kao kad ko se~e i te{e, tako se razlete{e
kosti na{e do ~eljasti paklenih.

141:8 Ali su k Tebi, Gospode, Gospode, upravljene o-i moje, u Tebe se uzdam, nemoj odbaciti du{e moje.

141:9 Sa-uvaj me od zamke, koju mi metnu{e, od lukavstva onih, koji ~ine bezakonje.

141:10 Pa{e u mre`e svoje bezbo`nici, a ja }u jedan pro}i.

PSALAM 142

Glasom svojim ka Gospodu vi-em, glasom svojim Gospodu se molim.

142:2 Izlivam pred Njim moljenje svoje, tugu svoju pred Njim kazujem,

142:3 Kad iznemogne u meni duh moj. Ti zna{ stazu moju. Na putu, kojim hodim, sakri{e mi zamku.

142:4 Pogledam nadesno, i vidim da me niko ne zna; nestade mi uto-i{ta, niko ne mari za du{u moju.

142:5 Vi-em k Tebi, Gospode; velim: Ti si uto~i{te moje, deo moj na zemlji `ivih.

142:6 ^uj tu `njavu moju; jer se mu~im veoma. Izbavi me od onih koji me gone, jer su ja~i od mene.

142:7 Izvedi iz tamnice du{u moju, da slavim ime Tvoje. Oko mene }e se skupiti pravednici, kad mi u~ini{ dobro.

PSALAM 143

Gospode, usli{i molitvu moju, primi moljenje moje po istini svojoj, usli{i me po pravdi svojoj.

143:2 I ne idi na sud sa slugom svojim, jer se ne}e opravdati pred Tobom niko `iv.

143:3 Neprijatelj goni du{u moju, gazi u prah `ivot moj, posa|uje me u mrak, kao davno pomrle.

143:4 Trne u meni duh moj, nestaje u meni srca mog.

143:5 Pominjem dane stare, prebrajam sve poslove Tvoje, razmi{ljam o delima ruku Tvojih.

143:6 Pru`am k Tebi ruke svoje; du{a je moja kao suva zemlja pred Tobom.

143:7 Pohitaj, usli{i me; Gospode, nestaje duha mog, nemoj odvratiti lica svog od mene; jer }u biti kao oni koji odlaze u grob.

143:8 Rano mi javi milost svoju, jer se u Tebe uzdam. Poka`i mi put, kojim da idem, jer k Tebi podi`em du{u svoju.

143:9 Izbavi me od neprijatelja mojih, Gospode, k Tebi prite~em.

143:10 Nau~i me Tvoriti volju Tvoju, jer si Ti Bog moj; duh Tvoj blagi neka me vodi po stazi pravoj.

143:11 Imena radi svog, Gospode, o`ivi me, po pravdi svojoj izvedi iz muke du{u moju.

143:12 I po milosti svojoj istrebi neprijatelje moje, i pogubi sve koji mu~e du{u moju, jer sam Tvoj sluga.

PSALAM 144

Blagosloven Gospod, grad moj, koji u-i ruke moje boju, prste moje ratu,

144:2 Dobrotvor moj i ograda moja, uto~i{te moje i Izbavitelj moj, [tit moj, Onaj u koga se uzdam, koji mi pokorava narod moj.

144:3 Gospode! [ta je ~ovek, te zna{ za nj, i sin smrtnoga, te ga pazi{?

144:4 ^ovek je kao ni{ta; dani su njegovi kao sen, koji prolazi.

144:5 Gospode! Savij nebesa svoja, i si|i; dotakni se gora, i zadimi}e se.

144:6 Sevni munjom, i razagnaj ih; pusti strele svoje, i raspi ih.

144:7 Pru`i ruku svoju s visine, izbavi me i izvadi me iz vode velike, iz ruku tu|inaca,

144:8 Kojih usta govore ni{tavne stvari, i kojih je desnica desnica la`na.

144:9 Bo`e! Pesmu novu peva}u Ti, u psaltir od deset `ica udara}u Tebi,

144:10 Koji daje{ spasenje carevima, i Davida slugu svog izbavlja{ od ljutog ma~a.

144:11 Izbavi me i otmi me iz ruke tu | inaca, kojih usta govore ni{tavne stvari, i kojih je desnica desnica la`na.

144:12 Sinovi na{i neka budu kao bilje, koje veselo odraste u mladosti; k}eri na{e kao stupovi prekrasno izra | eni u dvoru;

144:13 @itnice na{e pune, obilne svakim `itom; ovce na{e nek se mno`e na hiljade i na sto hiljada po stanovima na{im.

144:14 Volovi na{i neka budu tovnii; neka ne budu napadanja, ni be`anja, ni tu`njave po ulicama na{im.

144:15 Blago narodu, u kog je sve ovako! Blago narodu, u kog je Gospod Bog!

PSALAM 145

Uzvi{ava}u Te, Bo`e moj, care moj, blagosilja}u ime Tvoje od veka do veka.

145:2 Svaki }u Te dan blagosiljati, i hvali}u ime Tvoje doveka i bez prestanka.

145:3 Velik je Gospod, i valja Ga slaviti, i veli~anstvo Njegovo ne mo`e se dosegnuti.

145:4 Od kolena do kolena hvali}e dela Tvoja, i silu Tvoju kazivati.

145:5 O visokoj slavi Tvog veli~anstva, i o divnim delima Tvojim razmi{ljam.

145:6 Pripoveda}e silu ~udesu Tvojih, i ja }u veli~anstvo Tvoje kazivati.

145:7 Hvali}e veliku dobrotu Tvoju i pravdu Tvoju peva}e.

145:8 Podatljiv je i milosrdan Gospod, dugo trpi i velike je milosti.

145:9 Dobar je Gospod prema svima, i `alostiv na sva dela svoja.

145:10 Neka Te slave, Gospode, sva dela Tvoja, i sveci Tvoji neka Te blagosiljaju.

145:11 Neka kazuju slavu carstva Tvog, i silu Tvoju pripovedaju.

145:12 Da bi javili sinovima ljudskim silu Tvoju, i visoku slavu carstva Tvog.

145:13 Carstvo je Tvoje carstvo svih vekova, i vlada Tvoja na sva kolena.

145:14 Gospod prihvata sve koji padaju, i ispravlja sve pognute.

145:15 O~i su svih k Tebi upravljene, i Ti im daje{ hranu na vreme;

145:16 Otvara{ ruku svoju, i siti{ sva{ta `ivo po`elji.

145:17 Pravedan je Gospod u svim putevima svojim, i svet u svim delima svojim.

145:18 Gospod je blizu svih koji Ga prizivaju, svih, koji Ga prizivaju u istini.

145:19 @elju ispunja onima koji Ga se boje, tu`njavu njihovu ~uje, i poma`e im.

145:20 ^uva Gospod sve koji Ga ljube, a bezbo`nike sve }e istrebiti.

145:21 Hvalu Gospodu neka govore usta moja, i neka blagosilja svako telo sveto ime Njegovo uvek i bez prestanka.

PSALAM 146

Hvali, du{o moja, Gospoda.

146:2 Hvali}u Gospoda za `ivota svog, peva}u Bogu svom dok me je god.

146:3 Ne uzdajte se u knezove, u sina ~ove~ijeg, u kog nema pomo}i.

146:4 Izi | e iz njega duh, i vrati se u zemlju svoju: taj dan propadnu sve pomisli njegove.

146:5 Blago onome, kome je pomo}nik Bog Jakovljevi, kome je nadanje u Gospodu, Bogu njegovom,

146:6 Koji je stvorio nebo i zemlju, more i sve {to je u njima; koji dr`i veru uvek,

146:7 ^ini sud onima kojima se ~ini krivo; daje hranu gladnima. Gospod dre{i svezane,

146:8 Gospod otvara o~i slepcima, podi`e obojene, Gospod ljubi pravednike.

146:9 Gospod ~uva do{ljake, poma`e siroti i udovici; a put bezbo`ni~ki prevra}a.

146:10 Gospod je car doveka, Bog tvoj, Sione, od kolena do kolena. Aliluja.

PSALAM 147

Hvalite Gospoda, jer je slatko pevati Boga na-
{eg, jer Blagome prilikuje hvala.

147:2 Gospod zida Jerusolim, sabira rasejane si-
nove Izrailjeve;

147:3 Isceljuje one koji su skru{enog srca, i le-i
tuge njihove;

147:4 Izbraja mno{tvo zvezda, i sve ih zove
imenom.

147:5 Velik je Gospod na{ i velika je krepost
Njegova, i razumu Njegovom nema mere.

147:6 Prihvata smerne Gospod, a bezbo`ne po-
ni`ava do zemlje.

147:7 Redom pevajte Gospodu hvalu, udarajte
Bogu na{em u gusle.

147:8 On zastire nebo oblacima, sprema zemlji
da`d, ~ini te raste na gorama trava;

147:9 Daje stoci pi}u njenu, i vrani}ima, koji vi-
~u k Njemu.

147:10 Ne mari za silu konjsku, niti su Mu mili
kraci ~ove~iji.

147:11 Mili su Gospodu oni koji Ga se boje, ko-
ji se uzdaju u milost Njegovu.

147:12 Slavi, Jeruslime, Gospoda; hvali Boga
svog, Sione!

147:13 Jer On utvr|uje prevornice vrata tvojih,
blagosilja sinove tvoje u tebi.

147:14 Ogra|uje me|e tvoje mirom, nasi}ava te
jedre p{enice.

147:15 [alje govor svoj na zemlju, brzo te~e re~
Njegova.

147:16 Daje sneg kao vunu, sipa inje kao pepeo.

147:17 Baca grad svoj kao zalogaje, pred mra-
zom Njegovim ko }e ostati?

147:18 Po{alje re~ svoju, i sve se raskravi; dune
duhom svojim, i poteku vode.

147:19 On je javio re~ svoju Jakovu, naredbe i
sudove svoje Izrailju.

147:20 Ovo nije u~inio ni jednom drugom naro-
du, i sudova Njegovih oni ne znaju. Aliluja!

PSALAM 148

Hvalite Gospoda na nebesima, hvalite Ga na
visini.

148:2 Hvalite Ga, svi an|eli Njegovi, hvalite
Ga, sve vojske Njegove!

148:3 Hvalite Ga, sunce i mese~e, hvalite Ga,
sve zvezde sjajne!

148:4 Hvalite Ga, nebesa nad nebesima i vodo
nad nebesima!

148:5 Neka hvale ime Gospodnje, jer On zapo-
vedi i stvori{e se.

148:6 Postavi ih zasnagda i zavavek, dade nare-
dbu, koja ne }e pro}i.

148:7 Hvalite Gospoda na zemlji, velike ribe i
sve bezdane;

148:8 Oganj i grad, sneg i magla, vetar silni, ko-
ji izvr{uje re~ Njegovu.

148:9 Gore i svi humovi, rodna drveta i svi ke-
dri,

148:10 Zveri i sva stoka, bubine i ptice krilate,

148:11 Carevi zemaljski i svi narodi, knezovi i
sve sudije zemaljske,

148:12 Momci i devojke, starci i deca

148:13 Neka hvale ime Gospodnje; jer je samo
Njegovo ime uzvi{eno, slava Njegova na zemlji i
na nebu.

148:14 On je uzvisio rog naroda svog, slavu
svih svetaca svojih, sinova Izrailjevih, naroda koji
je blizu Njega.

PSALAM 149

Pojte Gospodu pesmu novu; hvala da Mu je na
saboru svetih.

149:2 Neka se veseli Izrailj o Stvoritelju svom,
sinovi sionski nek se raduju o caru svom.

149:3 Neka hvale ime Njegovo poklikuju}i, u
bubanj i gusle neka Mu udaraju.

149:4 Jer je mio Gospodu narod Njegov, ukra{a-
va smerne spasavaju}i ih.

149:5 Nek se vesele sveci u slavi, i nek se radu-
ju na posteljama svojim.

149:6 Slava je Bo`ija u ustima njihovim, i ma~ s
obe strane o{tar u ruci njihovoj,

149:7 Da se osvete narodima, i pokaraju pleme-
na;

149:8 Da sve`u careve njihove u lance, i vlastelu
njihovu u okove gvozdene,

149:9 I izvr{e na njima napisani sud. Ova je ~ast
svima svecima Njegovim. Aliluja!

PSALAM 150

Hvalite Boga u svetinji Njegovoj, hvalite Ga
na tvr|i slave Njegove.

150:2 Hvalite Ga prema sili Njegovoj, hvalite
Ga prema visokom veli~anstvu Njegovom.

150:3 Hvalite Ga uz glas trubni, hvalite Ga uz
psaltir i gusle.

150:4 Hvalite Ga s bubnjem i veseljem, hvalite
Ga uz `ice i organ.

150:5 Hvalite Ga uz jasne kimvale, hvalite Ga
uz kimvale gromovne.

150:6 Sve {to di{e neka hvali Gospoda! Aliluja!